

ఓమ్

శ్రీవిరాట్పురపాఠశాలము

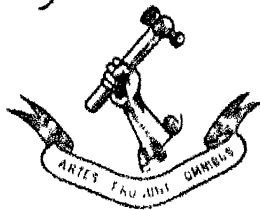
విశ్వకర్మయు ఆయన సంతతియును.

గ్రంథము:

అత్తెర్దు ఎడ్వర్డు రాబర్టు దొరనారిచేవ్రాయబడి

ఆంధ్రీకరింపబడినది.

“కాట్రికచరిత్రావము, వివయసత్త్వవర్గనానియము వివేకము,
విభాగింతికర నాగరికసంభాషణము, గర్భియుండుట మహావరప్రసాద
తుల్యములు.”

[గౌరీమణుధుని మహామంగళమత గ్రంథము]

సంపాదకుడు.

ధవళేశ్వరపు సోమలింగరామయ్యలు

రాజమండ్రి-ఇస్మైలు సేటు.

శ్రీ సీతారామాంజనేయ ముద్రాత్మరకాల: — రాజమండ్రి.

రిజిస్టర్డ్ కాపీస్ టు.

1927

ప్రభువనంపత్నరము.

$\frac{d^2x}{dt^2} = -\frac{g}{L}x$

The image is a high-contrast, black and white scan of a document page. It is heavily degraded with noise and artifacts. In the upper left corner, there is some faint, illegible text that appears to be a header or title. A small, dark rectangular mark is visible near the bottom center of the page. The rest of the page is mostly white with scattered black specks and lines.

$$\begin{aligned} \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t)] &= \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t) | \mathcal{H}_t] = \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t) | \mathcal{H}_t, \mathbf{w}_t] = \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t) | \mathcal{H}_t, \mathbf{w}_t, \mathbf{w}_t] \\ &= \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t) | \mathcal{H}_t, \mathbf{w}_t, \mathbf{w}_t] = \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t) | \mathcal{H}_t, \mathbf{w}_t, \mathbf{w}_t] = \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t) | \mathcal{H}_t, \mathbf{w}_t, \mathbf{w}_t] \\ &= \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t) | \mathcal{H}_t, \mathbf{w}_t, \mathbf{w}_t] = \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t) | \mathcal{H}_t, \mathbf{w}_t, \mathbf{w}_t] = \mathbb{E}[\mathcal{L}_\lambda(\mathbf{w}_t) | \mathcal{H}_t, \mathbf{w}_t, \mathbf{w}_t] \end{aligned}$$

ఉ పో దా త ము .

చారిత్రమున కెఱుంగఁబడిన యేమానవజాతియు సింహళీయ ప్రజలకంటె దమలోఁ దామెక్కుడు విపులముగ విభజింపఁబడికాని, విస్తారానై కమత్యముగల్గికాని యుండలేదు.

తదై శ్వరాభి వృద్ధులకుఁ బ్రబలారిష్టావహమైన యాయనై క మత్యమునకు నమీషకారణము తన్మత భేదములందు లేదు. వారి రాజ కీయమై గములందు లేదు. కాని యబద్ధములు ననర్థములు నగు వర్ణ భేదములందే గనగగును. ఈయనద్రీవ మీచేట ద్దాని విఫల్కరప్రభావ మీదీప్సన్యాయస్థానములపై గూడ దండెత్తిపోయి ధర్మజలభా రేలను విష కలుషితములఁగావించునంతగ విజృంభించి, యంత వ్యాప్తి జెందియుండె. అదియింతటితో పిరిమింపలేదు; మతాచార్యుని పవిత్ర మతమునఁగూడ చొఱఁబడి మతమనెడి యీసాఘింక శాపమునకుప చరింపఁజేసె.

ఇతర మతాచార్యుల మాట యెంతచెప్పకున్నను సింహళ మందలి కొందఱు బౌద్ధగురువులవిషయమై యిది యెంతయు సత్యము. తదధీశుఁడు, మహానుభావుఁడు. బుద్ధదేవుడీ హానికర మతభేదానుసరణ మునఁ గల్గు వినాశకర పర్యవ సానములం బొడఁగాంచియె ధర్మనియ మముచేత నుదాహరణముచేత నీపొరో ప్రదవమును నిగ్మూలింప యావజ్జీవితమును ధారవోసియుండిన నాతనిశిష్యులు కొందఱమధా ఘరా, నయామీ, రామన్నా, తెగలందెద్దానికీఁ జెందువారై నను

దమ శాశ్వతావమానమునకీ హానికరనియమమునకుఁ దోహదమొనర్చుచున్నారు. మతగురువులే యిట్లాజిన సామాన్య తాకికునిమాట వేఱ చెప్పనేల ?

సింహాశ్రమందలి సర్వవర్ణములలోను వెల్లాలాలు రణశూరులు. జన్మాధిక్యము గలదని నటించుచు, నట్టి యాధిక్యమునకుఁ దమకెంత మాత్రపు టధికారముగాని స్వతస్త్వచ్ఛాయామాత్రమేనిలేకున్న నీదీప్త పమందలి యితరవర్ణములయెడ దూషణా పరిపూర్ణమై యభిరుచులకు హానిపూరితములై సగ్రంథముల రచించిరి. తత్సహజ వర్యవసానము గఁదక్కిన జాతులందుఁ గొన్నిని జౌదానీన్యాలక్ష్యములచుండి స్వోపద్రవ్జ్ఞానమునకుఁ బూర్తిగఁ బరికోల్పబడి నిజస్థానోత్కృష్టతఁ జాటించుటకును గేవలామోఘప్రవిన్యస్థానముచేతను దుస్సహదురభిమానములచేతనే న్యకులములఁగూర్చి వట్టిబొల్లుమాటలాడుచు నితరకులములఁ గూర్చి అపవచస్సులు నాఁడు నిదదూషకులఁ బరీక్షింపఁ బూనుకొనిరి.

ఇట్లు దూషింపఁబడిన జాతులందు విశ్వబ్రహ్మవర్ణ మొక్కటి. సుగంధద్రవ్యశోభి తమగునీ మనదీప్తపవానులగు నేజాతిప్రజయునీవర్ణస్థులకంటె నెక్కుడుశాంతము, నెక్కుడుసంతృప్తియు, నాంగ్లప్రభుత్వమునకెక్కుడు రాజభక్తియు గలదికాదు. తమస్మృతితోఁదాము సంతుష్టిఁజెంది, స్వజన్మోత్కృష్టతను బాగుగ నెఱిగి యుండుటచే, నిజవైరి దూషణలను, దుస్సూచనల నెన్నర్థతిరస్కారముతో నాదరించిరి. కాని తాముశాంతము నహించినకొలఁది దూషకుల ప్రతిఘటనోజ్యోకమంతగ హెచ్చుచుండుటఁగంచి, యొక వక్కాణముయొక్కచత్వా

సత్యములం బ్రశ్నింపకుండు చిరాభ్యాసము దాని కాకారమును నరి
మైనదని భ్రమింపజేయు కృత్రిమ స్వరూపము నిచ్చుననియు, నిరం
తరకృ మానుసార నిస్సమాధానము, కేవలానంగత సూత్రములకు,
సతి పరిహాసాన్నదకధనములకు, నిత్యంత నిరాధారములగు మిషలకును
సమ్మతించినట్లు తలంపఁబడుననియు, నీదేవదూషణల సత్యములై నను
వానినాక్షేపింపక విడచిన నవి తమసాంఘిక స్థానమునకు భంగమును
గల్గించి సావధివృద్ధికాటంకమై నిల్వవచ్చుననియుఁ జెలిసికొని వారెట్ట
కేల కొక్కమారు, నిజోపద్రవ స్థానమునకు మేల్కొంచిరి. తమసా
మ్యాధికారములను భవంసమొనర్ప జెడరించునీసర్వసామాన్యోపద్ర
వముతచ్చేణులందదివఱకెన్నఁచుచు లేని మైకమత్యముం గల్గించె.
ఇట్లునృజింపఁబడిన యీనంఘ్రిభావమే యీదేశీయభాషయందు రచిం
పఁబడిన “విశ్వకర్మవంశవినిశ్చయ”మను గ్రంథప్రచురణమునకుఁ
గారణమయ్యె. దానికాంగ్లమున “విశ్వకర్మవంశవిచారణ” మని
యర్థము. తద్గ్రంథమెట్టి తార్కికాంశములం బ్రవేశపెట్టకయే వైశ్వ
కర్మణవణ్ణోల్పత్తిని మృదునుధురభాషతో వర్ణించుచున్నది. మాదేశీ
యులందు వివేకవంతులై పని వినిశ్చయమగు గుణముమాపించి, వై శ్వ
కర్మణుల నిందించుట యనుకూలాభ్యాసముగఁ గల్గిన యితరజాతుల
దుర్భాషాప్రవాహము నడ్డగించె.

కాని యీలోపముమాత్రము గానవచ్చుచున్నది. అదిసింహ
ళీయభాషయందుండుటచేనాంగ్లభాషామధ్యమననే యభిప్రాయములఁ
బరస్పరముమార్పుకొన నలవడియున్నవారలందున్న సంగతులెఱుంగఁ
జాలరు. తల్లోపముందీర్చుటకే యీదిన్నపాత్తము రచింపఁబడినది.
తదుద్దేశము ద్వివిధము. మొదటిది విశ్వబ్రహ్మవణ్ణోల్పత్త్యాత్మత్యవత

నములంగూర్చి కొంచెము విస్తరించి చెప్పడు, విశ్వకర్మకులదూషక
దేవేష విషయముదానిపై న పరిమితముగఁ బోగువెట్టిన యక్రమ
ములు, నబద్ధములు ననర్హములు నగునిందల.....ఖండించి తార్కా
నుట. ఇక్కారణమునప్పుడప్పుడు సమయావస్థమునుబట్టి యిటు నొక
ఖండనము నటనొకదండనముఁ దగిలింపనుపవిషయాన క్తిని మఱియు
కొనఁ గట్టమయ్యె. అట్టిచీవాట్లవలనఁ దఱచుగఁ బ్రయోజనముండఁ
గలదు. శిల్పియొక్కవిద్యయు గోవియొక్కవ్యాసారము నిచటఁబరీ
క్షించి పోల్చుబడినవి.

దానిపుటలయందొకను సతిముఖ్యములగు సాంఘిక, రాజ
య, చారిత్రక మతవిషయమెంతయొ గలదు. అందుఁ గొన్నిపుట
లందు ధీమంతులకెంతయు విభ్రాంతిగొల్పు మానవోత్పత్తిని గూర్చి
ఁ దింపఁబడియున్నది. మఱికొన్నిటియందు సిలసులోని గోవిగమాజ
యద్దమన విజృంభణములం గూర్చి చెప్పఁబడియున్నది.

అది తనపుటలందొట్లు వివాదముల రగుల్కొనఁజేయఁగలవిగఁ
గొ మెంచబడువివిధవిషయములఁజర్పించుచుండియుఁ దనముఖ్యోద్దే
మును మఱచియు నుండలేదు. దుర్మార్గులు వినీతులునగు వారల
దూషణములనుండి విశ్వబ్రహ్మకులముయొక్క నిర్దోషిత్యమును
సగా చేయు దృఢకార్యమును విడచియుండలేదు.

విశ్వబ్రాహ్మణులయుత్పత్తి స్థానమునుగూర్చి ముచ్చటించు
యతికోమల మైనది. ఒకజాతి వానర్జనుఁడే యెంతసరియగు
భావములంగొని యేవిస్తుతించుటయు నుత్పేక్షించుటయు వట్టి
ముగఁ గాన్పించవచ్చును. కా యాస్తోత్ర మిప్పుడునిరాధారసూ

తల్లిముపైఁ గాక నిర్వివాదమైన దృఢసత్యములపై నాధారపడియున్న
దను యదార్థముచే నాతని మనముపశమించును. అవిషయమునకు
సంబంధించినంత మట్టునకీ పుస్తకమాధారముగఁ బ్రమాణోదాహరణ
మీయఁగోక వీనమేని ముందునకు సాగియుండలేదు. ఉదాహృత
సాక్ష్యముయొక్క యశఃప్రకాశప్రఖ్యాతులు విశ్వబ్రహ్మవర్ణమునకుఁ
బ్రపంచమందెల్ల సత్తున్నతము సుత్యుష్టతమము నగు స్థానమును
బదవిని నొసంగుచున్నది.

తద్రహస్యప్రధానోద్దేశము వర్ణభేదములఁ బాటించుటయం
దలి పిచ్చితనము, నపాయమును, చానివలనదేశమునకుఁ గల్గుచేటుచు
నాశనమును మాదేశీయుల మనములపై నాటఁజేసి, యందుమూల
మున నీనియమమునకే పరశురామకుశారధార నర్పింపవలయుననియె.
అదిమహాకార్యము, కాని సింహాశప్రజల యభివృద్ధియు, బాగును
సంపాదించఁదగినజానేని, యపుడు నిజముగా, నీకార్యమంతవ్యయమై
నను నెరవేర్చితీరవలయును. ఇది నెరవేఱునందాక, దేశమందలి వివిధవర్ణ
ములును జేరికగల యొక్కే మొత్తముగఁ గలియునందాక, తత్సాంఘీ
కైకమత్యమును, దేశీయపునరుజ్జీవనమును, నట్టిభ్రమగానె, కాశీమ
జలీకధగానె యెంచవలయును.

(సంతకము) ఆల్ఫ్రెడ్, ఇ, రాబర్ట్స్.

శ్రీ రి క . క

శ్రుతిః యోగః పితృజని తాయోవిధా తాయోసన్సతోల
భ్యాసజ్జాన యజుఃకాం ౪ సౌ ౬ అ ౨ మ ౩. సా, మా, భా
ష్టమ్. “యఃవిశ్వకర్మానః అస్మాకంపితాసాలయితాసకేవలం పాలకః
ఉత్పాదకోపికిమనేనాస్మాకంఉత్పాదకఇతి సంకోచేనయః విధాతాసర్వ
స్యజగతః ఉత్పాదకఃయఃవిశ్వకర్మానఃఅస్మాకం ఉత్సన్నానాంసత్ వర్త
మానమిదం భోగ్యజాతం సతోజజాన “నదేనసోమ్య” ఇతిశ్రుత్యుక్త
త్వాత్ స్వస్వరూపాత్ ఉత్పాదయామాన.”

“ఏజగదీశ్వరుడగు విశ్వకర్మమాకుఁ భోమకుడేగాక యుత్పాద
కుఁడు (పుట్టించువాఁడు) నగునో నూకుత్పాదకుఁడనుటకు సందేహము
లేదు. సమస్తజగత్తులఁ బుట్టించునేవిశ్వకర్మ యుత్సన్నులనుయిన మా
కుభోగ్యసము దాయమును దనస్వరూపమువలనఁ గలిగించెనో (అట్టిస
రమేశ్వరునకు సమస్కారము)”

అనుసర్థముగల శ్రుతిచేఁ బ్రతిపాదితుఁడగు విశ్వకర్మసరమేశ్వ
రుఁడు మనస్సంకల్పమాత్రము చేతనే సమస్తభువనములఁ గల్పించిజగ
ద్రూపమయిన ధనభోగము నవేక్షించినవాడై చనాచరజంతుజాతకశ
రీరమధ్యంగత పూడరీకస్థానము నందునిలిచెను. మఱియుఁడనకు సత్య
సంకల్పాదులే సాధనములుగనుక సంకల్పమాత్రమునఁ బ్రపంచమునం
తను సంహరించుచుఁ దిరిగిపుట్టించుచునంతకుఁ దానుక ర్తృమవిరాజిల్లెను.
అపరమేశ్వరుడేమరీచిప్రభృతిమహద్భులకీర్షితములవిచ్ఛామాత్రముగనం
పాదించెను. మఱియు నింద్రమిత్రునిరుణాదిదేవతానామములధరించియ
జమానులొనఁగెడి యజ్ఞాదులలో హవిస్సులసంగ్రహించు చుండెను.
వేయేల, యజ్ఞకర్తయు, యజ్ఞభోక్తయు, యజ్ఞస్వరూపుఁడుఁ దానయై
ఏకాశించుచుండెను.

లోకస్పష్టిసంతానితత్పరుడయి యవిశ్వకర్మః (ప్రథమము
త్పాదితా విశ్వకర్మాణః యేనాస్మాదః యజంతే) అను మాధవీయభా
ష్యానుసారముగఁ దన్నుఁ బోలిసవిశ్వకర్మ స్వరూపములఁ జెప్పులుగఁ
దానావిర్భవించి భిన్నవ్యక్తులుగఁ బ్రపంచమునకుఁ దోచుచుండెను.
వారతత్వ, విశ్వకర్మ, విశ్వయాపుఁడు, సుధనుఁడు ఋభువు, విభావ,
వాజుఁడు, బ్రహ్మణస్పతి, వాచస్పతి, బృహస్పతి, మనువు, మఝుఁడు
శిల్పి, విశ్వజ్ఞుఁడు మున్నగునామములఁ బరచిరి. వారలే సర్వలోకస్ప
ష్టిక్రియా ప్రవీణులయి యజ్ఞేషకా యజ్ఞశేష్వి, యజ్ఞకుండ, యజ్ఞాయుధ,
యజ్ఞపాత్ర, యజ్ఞరథ సగరసానినదేవాలయ దేవమూర్తి రాజమ
కుట స్వర్ణభూషణాదుల నొసర్చుచు దేవతలకు దేవులై, బ్రహ్మలై,
మహద్దై, రథకారులై బ్రాహ్మణులై, పౌరుషేయులై, శిల్పివశీ
యులై శుక్తిస్మృతి పురాణోపాసకములఁ బ్రసిద్ధుడనెరి.

ఇంక వేస వేలుగఁ జెప్పవలె ?

శ్లో॥ దివిభువ్యంతరి జ్ఞేవా

పాతాళేవాపి సర్వశః |

గృహాయంత్రం రథో భూషా

ప్రతిమానన నానికం |

యస్మిన్ దిద్వ్యశ్చ తేశీర్వం

తస్మాదన్యం విశ్వకర్మజకు ||

అనుపద్మపురాణ శివోక్తవలన సోహోరూప స్పష్టి మూచినను
విశ్వకర్మాంశ వలనఁ గల్గింపఁబడు చున్నదనియె విన్నప్తమగు చున్న
యది. పూర్వోక్త విశ్వకర్మమును వారివంశీయులను బగమేశ్వగోష్ఠిష్ఠి
ర్మాణకలాకౌశల్య కూలంకషులై తత్సద్భారా పరిజ్ఞానంతి యొనిం”
అనుయజు రారణ్యకత్రుతికి తత్సద్విశ్వకర్మాణః ధీరాః ధ్యానశీలాఃయో

గిసః యోనిం నివాస స్థానం క్షిప్తోరిషసాలి గామంపరి జానంతి విందం
తియోని శబ్దస్య స్థానవాచిత్యం తస్మాద్విష్ణోశ్శాలి గ్రామమివ విశ్వ
కర్మణః ప్రతిమాభూతాన్ శిల్పిపరాన్ విశ్వకర్మ దృష్ట్వాజానీయాత్
అను భావ్యకారోక్తి వలన విష్ణువు యొక్క స్థానమును శాలిగ్రామము
నువలె విశ్వకర్మయొక్క స్థానమును శిల్పివరులునుగాఁ దెలిసికొనఁదగి
విశ్వ(కర్మ)బ్రాహ్మణులుగా వరిలిరి. వీరిచరిత్రములుచ్చ రీతిగవేద సం
హితల యందును బ్రాహ్మణముల యందును బ్రకటింపఁబడియె యు
న్నవి. వేదసంహితా బ్రాహ్మణముల ననుసరించి కొంతవఱకు సూత్ర
ములచేఁ గూడ యథార్థచరిత్రలే ప్రకటింపఁబడినవి. కాని కాలక్రమమున

శ్లో॥ ఆయుర్యేద వికల్పశ్చ అంగానాంజ్యోతిషస్యచ |

అర్థశాస్త్ర వికల్పశ్చ హేతుశాస్త్ర వికల్పసం |

స్మృతిశాస్త్రప్రభేదాశ్చ ప్రస్థానాని పృథక్పృథక్ |

ద్వాపరేష్వభి వర్తంతేమతిదాస్తథాస్పృణామ్ ||

అనువాయు పురాణోక్తి వలననాయుర్యేదములు వేదాంగము
లు జ్యోతిష్యము, అర్థశాస్త్రము, హేతుశాస్త్రము, స్మృతులు శాస్త్ర
ములు ప్రస్థానములు వేరువేరుగా ద్వాపరకాలములఁ బ్రవర్తించఁబడు
ననుట యథార్థముగఁదోషఁజేయస్మృతులుపురాణములునితిహాసములు
విశ్వ(కర్మ) బ్రాహ్మణచరిత్రల యందలి యథార్థముల మఱుఁగువఱకు
వఁజూచ్చెను. అసూయావర, తంత్రులగుకు మంత్రుల పరిపాలనముగూ
డకానికే దోడ్పడ నారంభించి “నీహరేణ ప్రావృతాజల్ప్యచ” అను
శ్రుతివాక్యమును నమీకరింప జేయలోకము సంతను మంచు తెఱవంటి
యజ్ఞతను స్థిరీకరించెను.

అందువలననే ప్రోత్సాహ రహితముగ శిల్పము రూపడంగఁజూ
చ్చిప్రపంచము సందనస్య ప్రసిద్ధిపడసిన శిల్పిగ్రామములుత్తమ స్థానముల

విడువగ దంగిరి. సామాన్యజాతులు ఈ ఉన్నతమ శిల్పములందేయుట కుండేయించుటకును మొదలిడిరి. ఉత్తమశిల్పులగు విశ్వబ్రాహ్మణులును, శిల్పాగమ పఠనములును చక్కాస్త్రీయము స్థానమునునుమలానం జూచ్చిరి. ప్రస్తుత కాలమిట్టిదియ. పాశ్చాత్యప్రతిభాదల నేటి కలుగులయధి వృత్తిలో భాగవతి సమయమునను యధార్థమొట్లు ప్రతిపాదించి దేవీ నను వివరణం జూలరు. అంకాంగీకార మొట్టుచును యధార్థప్రతిటన మొనర్చుట విధాయక ధర్మముగదా ! కావున “విశ్వకర్మ ఆయన సంతతి వారు” (Viswakarma and his descendants) అనునీగ్రంథము “ఆల్ఫ్రెడ్ ఎడవర్డు రాబర్టు” (Alfred Edward Roberts) అనునొక సేంద్రరాబెల్ రత్నావీర” (Ratnajinendra Rabel Ratnaviray) అనువా లాండ్లయ భాషలో బ్రకటించిరి. వీరుసంహార్యములను సంగ్రహించి వారు వేదశాస్త్రప్రవేశ మంతిగా వీరికి గలిగియుండును. కానిసాంప్రదాయ ము తెన్ని మోవీరు క్రొడీకరించి వ్రాయగలిగిరి. వానిలోఁగాల సంతతి యధార్థములే యగుయున్నవి.

విశ్వకర్మ వంశసాంప్రదాయము వీరికి లభించినంత నొకసంఖ్యల నిరుపమానముగు సృతిభవే సంగ్రహించి ముందు జెల్లియకమానదు. వీనిసన్నిహిత బ్రాహ్మణముగు విషయ మొందుగలదు. హైందవ విశ్వ బ్రాహ్మణ చరిత్రలేగాక సింహాశ్రయ వాసులగు విశ్వబ్రాహ్మణుల చరిత్ర లిందుఁజెలియుటయే నిగుడుముఖ్య విశేషము. సింహాశ్రయ రాజుల కడనాయా కాలములయందు జెక్కుగొరవ పరికములతో జెక్కుబిరుదములతో సన్నానిపవబడి పక్క గడ్డి శిల్పాచార్యుల చరి త్రలిందుఁ జూడ మిక్కిలి యద్భుతాశ్చర్యములు చనువగుటకు గోచ కమానవు. తాను బాశ్చాత్యుఁడు నితరమర్థుఁడునయినను నిట్టిచరిత్ర

లన్నిటిని కారణప్రేమతో సవిస్తరంబుగ వ్రాసిన “ఆర్పేడ్” పండితు,
 డెల్లవిశ్వ బ్రాహ్మణుల కృతజ్ఞతకుఁ బాల్పడియున్నాఁడు ఇమ్మనీషీనత్త
 ముని యున్న తాళయములను సంగృహిత చరిత్రలను నాంధ్రలోక
 మునకుఁగరత లామలక మొనర్చిన బ్రాహ్మశ్రీ ధవళేశ్వరపు సోమలిం
 గాచార్యులవారి ప్రయత్న మెంతయు సమంజసము. ఇంతేలయిగ్గింధ
 మునాంధ్ర విశ్వబ్రాహ్మణ తెల్లరు దిద్దించికుల పూర్వుల చరిత్రలను
 బ్రాజ్ఞులనంస్కరణంపుటూ హలను హృదయ శిలాఫలకములపై నెల
 కొల్పుదురని నాపరమ విశ్వాసము.

ఇట్లు బుధవిధేయుఁడు.

వడ్డపాటి నిరంజనశాస్త్రి

28—10—1926 }
 దుగ్గిరాల

పండితుఁడు.

బోర్డు హైస్కూలు.

సంపాదకీయ భూమిక .

—:0:—

పాఠక మహాశయులారా ?

విశ్వకర్మము ఆయురసంతతియు ఆయురముత్తము గ్రంథము తొలుదొల్త నాంధ్రీయ భాషయందు సింహాధిగిష్టవాసులుగు మున్నర్పుతిల్పక్ ఓడ్యర్థ రాబన్నదొరవాంచే రచియింపబడినది. నేనిటీవలనరస్వతివాచక విమర్శనాభియోగ సందర్భమున గ్రంథావ్యవేశముపై వొరకొనియుండ, నాచిరమిసుకలుగు బ్రహ్మసీమింక లచ్చయ్య గారి కుమారులు సూరయ్యగారు ప్తవిలాసములేని గ్రంథమొకదానిని మీ కేమైసయుపచరించు నేమోచూచుడని నాకొనంగిరి. ఇందుగల విషయానుకృతి మణికరు పరిశీలించుట తోడనే భగవంతుడము సందుగల విశ్వకర్మజుల యపూర్వప్రవృత్తి చాత్రాగ్ విషయములెన్ని యా, కన్నులకటవ్రు దీరజూపట్టికవి. ఆంధ్రదేశమున నిష్టచరణాత్మకమగు నిజకులొదంతము లంతగాలభింపమిచే సిందుగల విషయముల యందభిరుచి నంది, ఏతద్గ్రంథాధి కారుల సన్వేషించినారె యరుమత్తిపై నెట్లమున సీగ్రంథ రాజమును నాంధ్రీయున బరివర్తన మొందగలనలెనని డందముతహ తహ పడసాగెను. తోడనేగ్రంథ విషయముల సనుసరించి సింహళ పృథుత్వ ముద్రాణాలయము వారిలో నుత్తరప్రదేశ్మరములు నడువగా, గ్రంథకర్తగారి భావములు, డి. రాజమౌళియను వారినింజ లిసికొన్నచో నమకునరియగు సమాచారము దొలుపగలరని నాకునల హానొనంగిరి. నెంటనేశ్రీవారికి ఏతద్విషయమును గూర్చి నాయభిప్రాయమును వెల్లడించుటతో వారియంగీకారము స్థాపించితిని. వారునునా ప్రయత్నమునకు మిక్కిలి మక్కువను నాపుచు నాంధ్రీయమున వ్రాయబడిన మఱిరెండు గ్రంథముల బహూకరించుటయేగాక గ్రంథముద్రాణాధికార సంఘమువారిని సమావేశపెట్టి యచిరకాలముననే గ్రంథపరి వర్తనమున కనుష్ఠకొనంగు నట్లులుగావిచిరి.

తత్క్షణమే యీ గ్రంథమును నాంధ్రమున నచ్చొత్తించుటకు
వలయుప్రయత్నము లొనరించితినిగాని, యనివార్యములగు గృహచ్ఛి-
ద్రములచే నిరంతర మంతరాయము వాటిల్లినది.

దేశమునందుగల జాతీయ సాధారోహణాభ్యుదయమునకు
సంస్కరణములే ప్రధానసోపానములయిట కిదియొకప్రబల నిదర్శము
గానోవు. తొల్లింటి విశ్వకర్మజులు రాజకీయసంస్కరణముల యందు
ప్రవేశముఁ గల్పించు కొని తమయొక్క వంశమర్యాదల నెట్లుసంరక్షిం-
చుకొన గలిగిరో యీసింహాళ ద్వీపచరిత్రమునుఁ దిలకించిన ప్రతివా-
రికిని వేద్యముఁగాగలదు.

మందోటిసగరము (స్కాంతశిలాదుర్గము)యొక్కపురాతననిర్మా-
ణోదంత విచరిత్రమునందు సమగ్రమముఁగఁ బ్రాయఃబడి యుండెను.
మఱియు, ఆంధ్రదేశమునఁ దెనుఁగు భాసకుఁబ్రాణముఁ బోసిన శ్రీ
కృష్ణ దేవరాయల పాలనాయుగమున మహావిశ్వకర్మకులొద్భవులును నిరం-
కుశోపాఖ్యాన గ్రంథకర్తలుయగు రుద్రాక్షవి రాయలసమక్ష మందునం-
డితవాద మొనర్చుతఱి ప్రస్తావించిన హనుమిద్బిటుదమునుఁ గూర్చిన
ప్రసంగపద్యమీ గ్రంథవిషయ మునకుఁజేయూతగా నుండునని తలం-
చిచదువరుల విలాసార్థము దానినిందుఁబొందు పఱచితిని, ఈకవికుంజ-
రునకు రాయలయాస్థాన సీమను బ్రవేశము లభింపక పోవుటయు, మం-
గలిఖండోజ్జే మత్రీవర్యులతోఁజ్పాటున సిద్ధించుటయు, కవితాప్రసంగ
సందర్భమున రాయలవారు కవిసార్వభౌముని గౌరవించి, ఈశాన్యసిం-
హాసనాధిష్ఠుని గావించినట్లు క్రీస్తుశకము 1478—1480సంవత్సరప్రాం-
త చరిత్రము ప్రాచీన చరిత్రపరి శోధకుల విమర్శనాదృష్టికి విడుచు-
చున్నాడను.

సీ॥ పరనిజకర్మ భూర్వహత ♦ బ్రాహ్మణులుమీరు

పటికింప నిల ♦ పరబ్రాహ్మణేను

ఇనుముచేతను ♦ నొప్పున శంఖచక్రాంక

గురువులు మీకర్జగ♦స్మరుడ నేను

దానప్రతిగ్రహ♦ధీన బిలుదుమీరు

వేషణీ మానుమంత ♦ బిలుదునాది

ఋషివంశ భూషణ ♦ శ్రీవృండు మీరలు

కనకకుండల పరి♦ మృతి నేను

తే. గీ. అనుచుఁజెల్పితి మానుకఘటకులంబు

రాయలువిసంగ సందశోరాయచంగ

నత్కవులతోపదాత యాచాగ్నదేవేన

రూఢి కెక్కి నకంగు కుంభరుచికిని.

ఇట్టిహనుమంత బిలునిముంగల పతాకాది చారిత్రక విషయ ములెన్నింటినో పరిశోధించి, విశ్వకర్మజ్ఞులగు గావించిన ప్రతిపక్షుల మామోపాయములను గ్రహించి విమర్శించి మతకలహములను వారించుటతో హిందూశిల్ప గౌరవమును బ్రోచునున్నవారల పెక్కు యుదాహరణ ముల గ్రోడికిఁ ది, విశ్వకర్మ నాథులైన మును జెల్ల డించి శాశ్వతమహిమకొర మొచ్చిన వారల డి ఎట్లెట్లు దొరవారెంతయుఁ బ్రసంగించుటలు. శ్రీవాణికి విశ్వకర్మ సంగమమువాదనిం తము తమకృత్యము నొనరించుచున్నది. సంస్కరణీయమగు గ్రంథ కర్తల ఛాయాసబమునై ప్రయత్నించితనిగాని గృహకృత్యముల గానైతి.

మెప్పుడు డి, రాజవాక్పాదోరవారుతమస్వకార్యములను సగటు గొనకఅంధ్రవిశ్వబ్రాహ్మణులసౌభాగ్యమునుఁగాఁగించి శ్రీమదులక్షిం పక సంఘమువారిని సమావేశపరచి అంగీకరణమున కనుష్ఠింపించి నందుల వారికిని, గ్రంథప్రచురణాధికార మొసంగిఆదరించి. గ్రంథక గారి సుపుత్రులగు మెప్పుడుఎన్యాయుల రాబద్ధదొరవారికిని, బ్ర

లన్నిటిను
జెల్లవిశ
ముని
మునకు
గాచా
మునాం
బ్రాహ్మణ
కొల్పుడి

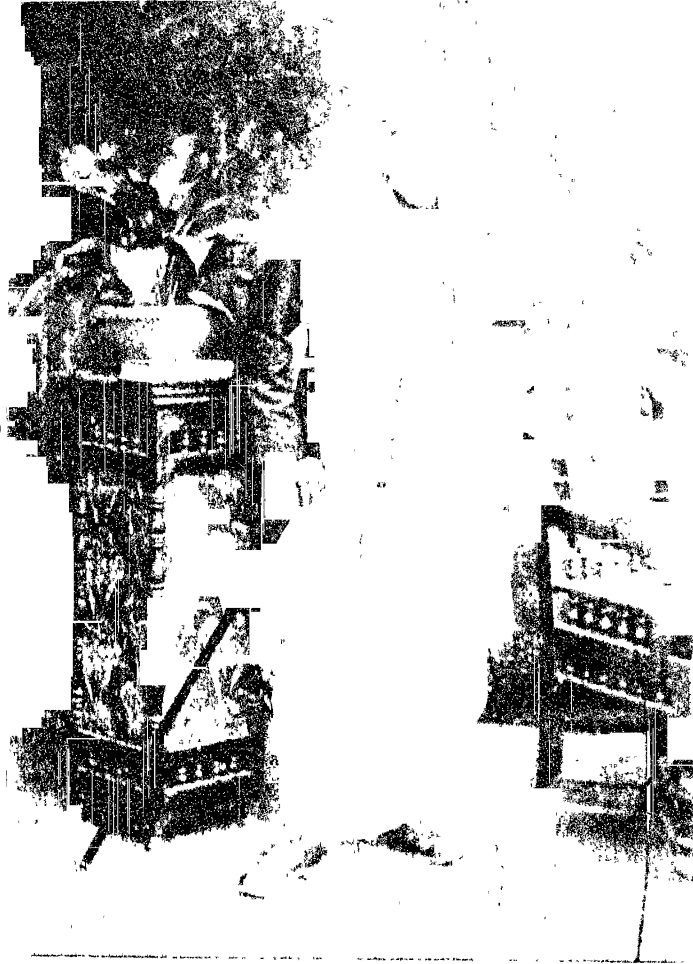
హృత్కీర్తన పీఠాచార్యులు వారికిని, నీగింధము అంగ్లేయభాషనుండి
అంగ్లేయునకు మధుర సుధారసవదగుభాషమునకు బరివర్తనముగావించి
మించినయొకదమును జేసినట్లు నవసంఘచారిత్రిక పరిశోధకులును
బి, యే, తరగతిజ దువుకొనుచుండిన బ్రహ్మశ్రీ బ్యాంజు బసవేశ్వరాచార్యులవారిని, యిందుగలదోషములను సంస్కరించి విమర్శనాపూర్వకము
గుచక్కనిపీఠికను వ్రాసి గింధపూర్వోత్తమును గూర్చినదభిప్రాయమొసంగి
సత్కరించిన బ్రహ్మశ్రీ కవిశేఖరకుంభారక బ్రహ్మశ్రీ వడ్డేపాటి
నిరంజనశాస్త్రిగారికిని, దీనిముద్రణయందు సెక్కు విధములందుండిన
మహానీయుల కెల్లరకును విశ్వకర్మసంఘపక్షమున పందస సహస్రముల
సర్పించుచున్నాడు.

28—
ద

విశ్వకర్మజులు రాజకీయముగ నత్యంతాభివృద్ధి నొందినగాని సం
ఘమునకు సంపూర్ణవికాసము చేయరదని గ్రహించి బ్రహ్మశ్రీసండిత
గానాల రామమూర్తి మహాశయులు, అంధదేశమునకు బర్వటనముగా
గావించి మేఘగంధీరి సంభాషణములు గావించి ఆన 1917 సంవత్సర
మున అఖిలభారత విశ్వకర్మోద్ధరణ సంఘమును రాజమహేంద్రవరము
న నెలకొల్పి సాంఘికప్రాతినిధ్యమున కంతురార్పణముగావించిరి. ఆసం
ఘమిప్పుడు శాఖోపశాఖలుగ విభంభించి రాజకీయములయందు పాల్గొ
నుచున్నది. తత్ఫలితముగ నేడు విశ్వకర్మసంఘపక్షమున బ్రహ్మశ్రీ కా
నూరి గురుమూర్తీచార్యులవారు తూర్పుగోదావరిజిల్లా బోడ్డునందొక
సభ్యులుగ ప్రభుత్వమువారిచే నియమించబడి స్వసంఘోద్ధరణమునకై
తీరనిపరిశ్రమము గావించుచున్నారు. శ్రీఅచార్యులవారు యిట్టివర్గం
ధప్రకటనమునకు కొంతధనసహాయమొసర్చి శాశ్వతకీర్తినిజూరగొనినా
రు. అట్టివారికి విశ్వకర్మ భగవానుడు హితోధిక సౌభాగ్యవరంపరలు
సమకూర్చుగాకయని ప్రార్థించుచున్నాను.

ఇట్లు

సరిపాదకుఁడు.

12. മ. ഗോപിനാഥൻ മേഴ്സി കോളേജ് മുന്നിൽ
മെഴ്സി കോളേജ് മുന്നിൽ.

విషయానుక్రమణిక .

ప్రకరణము	పుట
1 మానవుని యార్యకుటుంబము.	1
2 విశ్వకర్మ	10
3 విశ్వకర్మయొక్క సంచపుత్రులు.	14
4 మహానమ్మరాజు సూర్యవంశస్థుడు.	17
5 వ్యాసునిదోహముచే మందోటీనగరమువిధ్వంస మగుట	20
6 వ్యాసుడువై శ్వకర్మణులమతాధికారమునకు భంగమొనర్చుట.	22
7 చెన్నరాష్ట్రీయవై శ్వకర్మణులు.	23
8 అంగహైందవ న్యాయమూర్తులు.	35
9 వేదమునకు పూర్వకాలము.	38
10 పాశీనార్యమతము.	41
11 వేదకాలము.	43
12 విశ్వబ్రాహ్మణాగ్రగణ్యత.	47
13 సింహళమున గోవీకులముతలయెల్ల వ్యాపించుట	55
14 వై శ్వకర్మణులపతనము.	60
15 గోవీలు—వెంగ్లాలు.	65
16 చతుర్వర్ణములు.	69
17 లంకాద్వీపమునకు ప్రధమగాజగు విజయుడు విశ్వబ్రాహ్మణుడు.	73
18 శాస్త్ర, శిల్పకర్మలు.	76

- 19.....శాక్యమునిచందుని యింటి కే తెంచుట. 81
- 20.....చందుఁడుసూర్యవంశీయవై శ్వకర్మణుఁడు. 83
- 21.....కాష్టవాహనరాజును, హిందూభిషగ్గ్రామగు
ధన్వంతరియు వై శ్వకర్మ 86
- 22.....పట్టాభిషేకము—వై శ్వకర్మణుల ప్రత్యేకాధికారము 88
- 23.....దంతశేషసలాయనము. 89
- 24.....విశ్వకర్మకులమత్యుత్కృష్టవర్ణము. 91
- 25.....సంస్కరణ సంఘము. 93
- 26.....వై శ్వకర్మణుల యుత్తమవృత్తి. 95
- 27.....వై శ్వకర్మణులు—రాజసన్మానములొందుట 98
- 28.....సింహళీయచాలనమున, శౌరవబిరుదములు,
బాధ్యతాయుతస్థానములు, రాజబహుకృతులు. 105
- 29.....మహామొదలియారు, రాబెలుఁడు. 109
- 30.....గోవీజాతివారువిరోపియనులనుమోసగించిన
విధము. 117
- 31.....వర్ణము—భయంకరమగుచేటు. 119

పండ్ల తాభిప్రాయములు.

“విశ్వకర్మ వానిసంతానము” అను నియ్యన్త్రాధమును వ్రా
తప్రతియందే చూచియానందించు మహాభాగ్యము నాకుచేకూరినం
దులకు డెందమమితానంద మందినది. ఇయ్యది సిఘలీ భాషనుండియాం
గ్లమునకు సుప్రసిద్ధ చరిత్రకారుడగు “ఆల్ ఫ్రన్స్ ఎడ్వర్డురాబర్ట్స్”
అను దొరవారితో ననువదించబడి, వారియనుమతిని బడినినిరంతరనం
ఘశ్రేయోభిలాషులును, సారస్వతవిమరణాదక్షులును గు బ్రహ్మశ్రీ
ధవళేశ్వరపు సోమలింగాచార్యుల వారి వ్రాసినచే నాంధ్రమున
కు బరివర్తనముకావించబడి భాషానామకాంక్ష నూననాలంకారముగ
సమర్పించబడినది. ప్రాచీనసంఘచరిత్రములకు వింతమొలుగులిడక
నిజస్వరూపమును బ్రదర్శించుటకు సింహాశ్రయపరిశోధకుల పవిత్రతేజ
సులు పేరుమోసియుండుటచే నీసంఘోదంతము సొంతముగ ఫలవం
తమయినదనియే స్వాంతములవిశ్వసించబడును.

కుహనామ తనంస్కర్తప్రాభి నూనపూరితములగు చండశాస
నములచే, నూపుచెడియజ్ఞాతవాస మొనరించుచుండిన, విశ్వకర్మసంతా
నము శోభాయమానమగు మజ్జిలకాంతులతో బ్రహ్మశ్రీలుగు మార్గ
దర్శకమయిన, సింఘలీవాఙ్మయము నేగాక రాబర్ట్స్ చరిత్రకారుని పవిత్ర
త్రముగ్నినిగూడ, విశ్వకర్మలచే నోరారనిరంతరము సంస్మరింపబడని
లసియున్నది.

అపూర్వములును, అమూల్యములుగు వివిధచారిత్రక విష
యములతో విరాజమానమగు నీగ్రంథరూపము భాగ్యవిశ్వకర్మకులకు
లసాలిటయవ్యప్తపేటికగ భావించి మించిన గౌరవప్రస్తుతంతో సంతోష
జంపబడవలసియున్నది. వేయేల, నిష్కళింక సంఘాభిమానము, నిరు

పమానాత్మ గౌరవము. నిరవధికచారిత్రకాభిలాషకలిగి జీవింపఁగోరు
విశ్వకర్మసంఘములోని ప్రతివ్యక్తియు నీపాత్రమునందలి ప్రత్యక్షరము
ను బ్రాణవాక్షర సద్భవంబుగ నెంచుట వశ్యకర్తవ్యము. మఱియునిది
భారతీయుల కెల్లరకుఁ బఠనీయమాను పరమపూజ్యమును నై యున్నది.

స్త్రీయసంఘచరిత్రభానుని ముమ్మరముగ గ్రమ్ముకొనిన, విష
మోదంతజలధరములఁ బాఠఁదొలి నిర్మలయశఃకాంతుల సంతరింపఁ
జేసిన మన్నిత్రవర్యులగు సోమలింగాచార్యులవారి యశాదార్యసాహ
సాభిమానములు భావిచరిత్రకారుని హస్తమునక మూల్యాలంకారము
లయి సుస్థితముగఁ బరిఘవిల్లుగావుత మనికాంక్షించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు

బుధజనవిధేయుఁడు.

(sd) బాలదారి వీరనారాయణదేవు.

అంధోపాధ్యాయుఁడు.

డి. 11-3-27

పురపాలకసంఘోన్నతపాఠశాల

రాజమండ్రి.

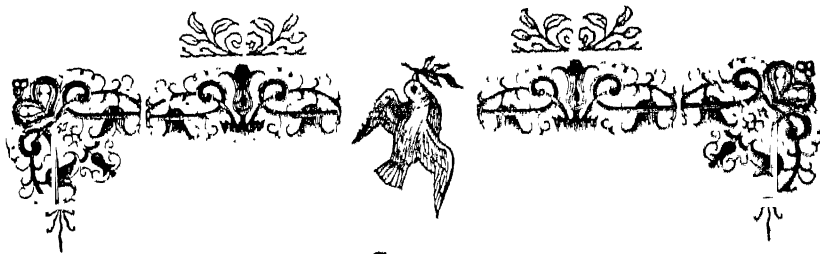
సీ. శ్రీసువర్ణ సగోత్ర సింధురాకాసుధా కరు. మతెంకన పాద శమల సూమ
 ధవళశ్వరులంబు తరియింపజన్మించ వీరేశలింగయా చారివగు మ
 సంపపుగమున మర్యాపదమున ఏరువకాసినిమహా ప్రీమమునా
 నాతండ్రిమమ్మనా సందసాగమున గని పంచినట్లైనా గమ్మత్తే

జే! గీ! శరయనోమలింగాచారు డినడుసుసూడ

“విశ్వేశ్వర తత్పరితే” వెలయుచును

సీమహాగ్రంథమును జన సేవకుల

కంకితముగాగనిజదన త్వంతభక్తి ||

విశ్వకర్.

మొదటి ప్రకరణము.

మానవుని యార్థకులగుట.

మానవుడు పరిణామమగుటకై మహావిప్లవానికి నైపుణ్యముగ జంతుమాంసములను భక్షించుచున్నాడు. మత్స్యనర్మాదులతో సమముగఁ దత్తద్వివిధగుణములను బంచిననుచునాతఁడు శల్య, స్నాయు, జీర్ణాహారములందు మానవజలయిత్రీయగు ధాత్యైక్యముగ సమానసంతానమును నీనిజసోదరులతోఁడి తననలబాధము నంగీకరించుచున్నాడు. మాతృగర్భాయమున గర్భభాగములను దాగి, నాయంధ కారబంధురావాసము నుండియట్ల నిర్దిష్టమగుచుదాక మానవసంపాదక సముదాయములను వివిధవిధములను దిలకించినచో నీ శాస్త్రసిద్ధాంతము నిస్సంఘటనముగా తెలియఁగలదు. అట్టి పరిణామములమునుండి ప్రారంభించుచు నీచతమమునుండి యుత్కృష్టతమమువఱకు స్వప్రకృతియందలి యాకారమేర్పడునట్లుగా జగలున్నట్లమొనఁగియున్న ధీవిగాఁగఁడగుమానవునివలకుఁ గలసానయనతనమునుగట్టుక. సర్వాన్వయంగడును.

జగదుత్పత్తియొక్క యంతకాలమునకు బ్రధమమున మానవుఁడ నతరించెను? ఈ భూగోళముందేతావున నాతఁడు ప్రథమమున గోచరించెను. ఈ ప్రశ్నలు ధీజాలరకత్వంత విభ్రాంతికతోత్సాహ

పూరితములు. అవి యపారపరిశోధన కతిసారవంతస్థానమయ్యె. కాని నేటివఱకు వాని కేవలదార్థవిజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞుడును సంతృప్తి కరసమాధాన మొసంగనవర్థుడు కాకపోయె. థేల్సు (Thales) మొదలు, లుక్రీషియసు (Lucreias) నివఱకును బఫను (Bwffon)ని మొదలు, లయలు (Lyell) నివఱకును, లామార్కు (Lamark) నిమొదలు చార్లెసు డార్విను (Charles Darwin) నివఱకును నీవశోధనమున విఫలమనోరథులైరి. శాస్త్రజ్ఞులలోనగ్నిగణ్యులని ఖ్యాతిగాంచిన వీరేవరాజత్తులైన బ్రక్కతి సుందరీపదనమును మానవదృష్టినుండి యాచ్ఛాదించు సాంద్రాగధ కార యవనికం దొలగింప నింకెవ్వరేని యవలరెంచు భాగ్యమబ్బునా? పదార్థవిజ్ఞానపరిశోధనలొకను మానవుడు మధ్యేసి యాయందు భూమధ్యరేఖాపాత్రమున జనించెయుండి వచ్చునను వట్టిశలపోతను మించి యుండలేదు. అతడైరోపా, ఏషియా, ఆఫ్రికా, అమెరికాఖండములందేస్తలమునఁ దొలుత నుదయించినను బ్రాచీనమానవుడు మృగపాత్రయై యుడెను డెననుటమాత్రము నిర్వివాదాంశము.

మనము బుద్ధిని చారిత్రకకథా నిశేధమునకుఁ గొంపోయిన, ఆదియందఱుల దేశస్థులును నాగరికతావిహీనులై యుండిరిని తెలియఁగలదు. తమోమయపూర్వకాలమున వెనుకకుఁ బోయినకొలది సత్యంతి పూర్వకాలమునమీసించుతఱి, మానవుడు నాగరికతయందంతయు, సత్యల్పస్థానమునఁ గుంగిపోవఁడునకు మృగముయందు మానవునకుఁగల మార్పదృశ్యమై, మానవుడు మృగము నందంతరించుచున్నాడు.

కకేషియను పిండమునఁదఱచుగఁ గననై, కకేషియను యువకులందుఁగానరాని విశేషలక్షణములం గొన్నిటివహోకించి మానవునికి మర్కటవంశముతోఁగల ప్రశంసార్హమగు చేరికకచ్చెరువంది లామార్కు వానినుండి మానవుడు రాంగుజాతియండి జన్మించెననునదృఢతాను మానమున కెడమిచ్చె. ప్రప్రథమమున ననిశ్చితానుమాన మాత్రమై

న్నది. భూమిపై మానవుని ప్రధమదర్శనాకాలమెంత ప్రాచీనమైనదైనను, మానవజాతివారు చారిత్రకవృత్తాంతముల నలంకరించు సమయమున, మధ్యేషియా (Centrl Asia) మెట్టప్రదేశములందునివసించియుండిరి. చరిత్రమునందనంతరకాలమున, రెండువస్తువులఁ గూర్చుటయనునర్థమిచ్చు “ఆర్” అను సంస్కృతమూలమునుండి యుద్భవించినయార్యనామమునఁ జెన్నారుచుఁ బిదసనార్యావర్తమునఁ బాదుకొనిన, వీరి కముందుస్పష్టమగురీతిని, విశ్వబ్రహ్మలేక, విశ్వకర్మకులజనకుండగు విశ్వకర్మయొక్కసంతతీయులేగాని యన్యులుగారు.

మానవుని యార్యకుటుంబ ప్రాచీనమతముయొక్క యాదిగూఢవాసమునైన నన్వేషించుటయందలించుటకుఁ గృతార్థుఁడైన మానవుఁడవఁడును గానరాఁడు. పెరిషియా (పారసీకము) దేశమందలి వైరురాణిలోయ (Vole of Iran) యే గూఢవాసకుటుంబముయొక్క యాదిగూఢవాసమన్న మాకుస్ మల్లరు (Max Muller) నివాదగూఢులతత్వ క్షణోపాయొక్క యర్హత సతినపుణతతోఁబయటికిఁ గొనివచ్చినవారలకుఁ బూర్తిగలొంగిపోయినది. యూరపియను పరిశోధకులచూచి యన్వేషించినంతవఱకు నార్యపిండమును గల్గియున్నట్లయిన యాదిమూఁగాంగు (Orang) మధ్యేషియానుదలి ముష్ణమండల (Torrid zone) నంవాసించునీతేలినది. ఈనివాసయోగ్యమగు గోళమునఁ దమప్రధమప్రవేశానంతరమెన్నిశతాబ్దములవఱకు నార్యులీనిజాతి వాసముననుండిరోగణింపనసాధ్యము. ప్రధమార్యసూర్యుకుని జననచూదిగ గడపటనాతనిశిశువులు నిజస్థానమునుండి దేశత్యాగమొనర్చు వఱకు నసంస్కృతములగు యుగములుగడచె ననుట నిస్సంశయము. తాము దశదిశలకుఁ జెదరిపోవునప్పటికి వారతినాగరికతనొంది యుండిరనుటఁ గూడ నిశ్చయమే. ఏభయంకర మహాపద్యన మవార్యమగు నేఘోరకారణము వారిని మధ్యేషియా పీఠభూమి యందలి తమ మహోహర నివాసముంద్యక్షిం

చి, మాత్రు నివాసముల వెదకుకొన నెన్నడునెఱుంగనివలె దేశములందు నివసిత శీతోష్ణస్థితుల సనుభవింప వలన సోనిర్బంధించినో మరలను జెలియదు. మరము చెప్పజాలము. చరిత్ర కెంతమాత్రమును నిర్బితముగఁ జెలియని యేభయంకరోపద్రవమూ ఈహోరకారకములు గుండవచ్చును.

తన్నివాస విధ్వంసమును, వారువ్యగ్రహమునుండి జిల్లా వదరగుటయుఁ గ్రీనుశకమునకుఁ బదునైన నతాబ్దముల పూర్వము జరిగియుండెనని తలంచుచున్నారు. కానియిది యూహమాత్రమే. ఈసంగతిచెప్పరానంత పొచీనమునది. ఈభయంకర విషయమునకు నిర్బితకాలమును నిర్ణయింప సాధ్యముకాదు. ఈచదగపోవుట ప్రజల సకన్యాత్మగఁ జూపెట్టి పెట్టి ప్రాణనంగతుఁడగుము హుటాహుటెఁ జూరసోవఁజేసిన యేదోయొక యాకస్మిక భయంకర పర్యవసాయముగ నేదోయొక యుపేక్షిత కంపము వలన సభవించినదిగా మూచించునెల్ల చిహ్నములంబొడకట్టుచున్నది.

ఈమహాకవచ ముదయించునప్పటికి వారుచాల నాగరికతతో నింపారుచుండిరి. పారిపోవు నీవలన మాకలందొక తెరంగము పశ్చిమ దేశములంజూచి యూనిపుసంబలి హెల్లాను(Hellas) లేకగ్రీసుదేశమున స్థిరపడిరి. యూరసియను నాగరికతాస్మిరిణమును బ్రబ్రుధమమునఁబడసింది గ్రీసుదేశమే; పశ్చిమగ్రీసుయాణ మొనర్చుచు, నీవిద్యుదాఘాతము, రోము, స్పెయిను, ఫ్రాన్సుదేశములపై గజ్జించెగాని, సావిత్రం త్రస్రామాజ్యము జగదీష్వాశ్రయమునగు నిర్లంగుకుండు బ్రహ్మంబమున నేదేశమునకు నీవిద్యుదాఘాతమొక్క మహిమిపు బడలు నొనఁగ. కాని, చైతన్యమిచ్చికాని యుండలేదు.

చెన్నపురివాస్తవ్యులగుడాక్టరుపల్నియాండ్(Dr.PulenyAndy) గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు. అనంతరము హెలెనెస్ (Hellenes)లను బర

గీన మన పూర్వలశాఖ, వాస్తుశాస్త్రమందును, శిల్పమందును, శిల్ప సౌందర్యాభి మానులలో నత్యంత పరిపూర్ణత్వమున నింతవఱకు నన దృశ్యమైనిల్చు సంతసాశ్రయ మేతీరున సంపాదించెనో యట్టి హిందూదేశమునఁ బ్రవేశించిన మనపూర్వల యి-శాఖ వాస్తుశిల్పములందు, రీతివేత్త నను, దానితో నమనభ్రాంతి నాన్వితమున రాజేంద్రలాల్ మిత్రుఁడు (Rajendra Lalmitra) తన “ఇండో ఆర్యను” (హిందూ ఆర్య) యనునప్పగింపుగ్రంథమున నెట్లునఁచుచున్నాడు. “హిందూ దేశమునకు వచ్చిన యార్యులు తమగ్రీకు సోదరులకుఁగల యట్టి మేధా శక్తి నే కల్గియుండిరి. స్వీకృతదేశమున వారధాని నెట్లునయోగించిరో చూడవలసియున్నది. అశోక మహారాజునకుఁ బాలకాలము పూర్వమే హిందూర్యులు (Indo Aryans) శిలలతో నిర్మించుట బాగుగ నెఱింగియుండిరని యమ్మహారాజుయొక్క శిలాస్తంభములపై రమణీయతము ముగఁ జాతుర్యముగఁ జెక్కఁబడి చెన్నారు చక్కఁడములే నిర్వివాదముగ స్థాపించుచున్నవి.”

దివ్యసౌందర్య నిర్మాణమును, బ్రావిమలాభిరుచిప్రదర్శనమునే యూరపుశిల్పకళా తాత్పర్యము, మెడిసినుయొక్క వీచును, (Venus De Medicis) పార్జిటెలిను యొక్క యపార్జిటెటు (Approdite Ot Protit eles) పైలో యొక్క వీచును (Venus Of Mils) * నను విగ్రహము లిందులకుదాహరణములు.

* పార్జిటెలినుఁడను శిల్పి నిర్మించిన యపార్జిటెటి దేవతా విగ్రహము పార్జిచీన విగ్రహములన్నిటిలో నతి ప్రఖ్యాతి గాంచియుండెను. పార్జిచీనులగు చీడియను (Cnidians) లదాని నామహా శిల్పచార్యుని యొద్దఁగొనిరి. అదేశస్తులు, బిథియా దేశ రాజును నికామెడినుఁడు (Nicomedes) వారి దేశీయముగా నావిగ్రహ మాల్యముగా నిచ్చివేయుదునని చెప్పిన నీయద్భుత శిల్ప నిర్మాణము ను విడువనొల్లరైరి. అనంతరమీ విగ్రహమును కన్స్టాంటి నోపిలు Constatino ple) నకు మార్చ నచట నది జస్టినియను (Justinia)ని పాలనమున క్రీ.శ. 80 గల్గిన మహాగ్నిబాహులలోఁ బడి నశించెను. అమూల్యముగ నన్వయనకట్టి విచారకరా

ఏషియాశిల్పకళ యిట్లుగాక, దానికి జుక్కుదన్నై వికార భయం కరాకారములలో దిగెను. హిందూదేవాలయముల నలంకరించు జగన్నాథుడు, విష్ణు, గణపతి మొదలగు భీకరదేవతా విగ్రహములిందు జేరినవే అందము చందములేని యసహ్యకర భీకరాకారముల నిర్మించుటయందు కీషణ సామర్థ్య ముమిగముగ వ్యయపరచుటవలన శిల్పి యొక్క యభిరుచిని, సౌందర్యావళి కన సామర్థ్యమునకు సహాయపాదించు దురదృష్ట ఫలితము బయలయ్యె. ఇందువలననే యగ్గనారాధ నాశ్రయములైన సవిత్రివిగ్రహములందుగూడ సౌంపునుసౌందర్యము నొడగూర్చు నాతడు తనసంపూర్ణ శక్తిని వినిమోగించినన దివిఫలమై విజితమయ్యె. పూజాశ్రయమై, జ్ఞాపకార్థమైన ప్రతిబింబమై “యదేశిక” (Uddesika) ముగ భద్రపదునబడిన బౌద్ధాలయములందలి బుద్ధవిగ్రహములు నూపుడు. ఆనిగ్రహ వివిధావయవములందుగల భయంకర వ్యత్యాసములు సరిమహిమముగ్ని, పై లిఖన

వసానము! ఈవిగ్రహము గ్రీకులొసిన (ప్లైరిటి) చరిత్రయన కలుగఁబడిన మహాసౌందర్యవతి శిరోరత్నమగు ఫైరీని Phryen యొక్కదివ్య మందరాకృతిని ననుసరించి నిర్మింపఁబడినది. ఎగీనియను పర్వభుక్త్యము వారా మిష్టితెల్లారక్త్యమునకు వ్యాజ్యము తెచ్చిరి. ప్రిక్తయగు హైపెరిడిను (Hyperides) నామ పక్షము నవాదించఁబూనుకొనెను. న్యాయమూర్తులమెను “చారంప నానీమల్ల యుండుటజిహ్వాశిరిడి, యామెదకునున నొక్కటి, యుత్కృష్టచరిత్రమున నర్పించు ననుజ్ఞలేదను. ఆతఁడామె మొల్లపై భాగముననున్న వస్త్రములఁ బూర్తిగఁ దలగించి “చేయగల్గిన బ్రతిరోధింపు” నని పల్కె. ఆ న్యాయ మూర్తులకు నేత్రవిద్య మునర్పించు యయ్యదృష్ట తుంపరభాసలనము లది మోగా “భాగినికగముగ్ని యుండుటచేవారామెను దక్షిణమె నిర్దోషయని కడుదల చేసిరి. అనంతర మే ధిన్మనంబలి యునకులెల్లఁగూడి యామెకు గౌరవ చిహ్నముగ నతివ్రతామనర్పణయితిగమానవజీవము నెన్నఁడు నొందఁ గృతా త నొందియుండని మహాగౌరవముగా, నిర్మలనువర్ణమయ విగ్రహము నిర్మించిరి. మి? సౌందర్య నీతిబాహ్యతచే వాప్యకమైయుండియు లోకము నెల్లఁ దనపదములకడ పొలింఁజేసి ముగిక్కించుకొన నమర్థముగదా!

ర్తునుడు, బుద్ధిమంతుడు, నగు నాకపిలవస్తు పురమునీంద్రుని కవమా
సకరములై యున్నవి. సరియగు నాకారములేని యందుర్బలశిరస్సు వి
కాసములేనియామెద్దకునొప్పలు, వాడిమైన యాకూర్తనాన, కామా
తురత్వముగల యారోహిణి, విశాలమైన యామిడిగ్రుడ్లు, నివియన్ని
యుఁ గామాతురముగల వగలాడియగు ననదేవతయొక్క సిగ్గుమాలిన
యవికసితాకృతియేగాని, దయాసింధువు, పరమశాంతమూర్తి, యతి
నినముండునగు నాపావనమూర్తియగు బుద్ధదేవునిదికాదు.

గీ॥ “అయభువి యందుదివియందు • నిరుపమసర

కంబులందుబుద్ధి మదగ్ర • గణ్యుండఖిల

పూజితుండు, సత్తముండు, దయా • పూరితుండు

పాలెనఁగు ధర్మనిర్వాణ • బోధకుండు” .

(Light of Asia)

(ఏషియాజ్యోతి)

జపానీయ (Japanese) బుద్ధుండు జపానీయ జాతీయుని యచ్చే.
చీనాబుద్ధుండు చీనాజాతీయుల యాకృతిని గల్గియుండును. బర్మాదేశ
బుద్ధుండచ్చమగు మంగోల (Mongol) సయాండేజీయ బుద్ధుండు, సరి
గ, సాప్తవములేని పీతజాతి (yellow race) యాతఁడే అవన్నియు నను
గుణము గానేయున్నది. అవివారి జాతికి సరిగనేయున్నది. కాని సింహ
ళీయ బుద్ధుండు సింహళీక్షాణవర్ణ యందలి యొకనీచుజాతి హిందూసం
ఘమునుండి గ్రహింపఁబడిన భీకరాకారుడఁగు ద్రవిడుని బోలియున్న
ది. ఒకానొకచో జెనొఫేస్సు (xenophanes) సింహళీయు లీశ్వరుండు
గలదని విశ్వసించి తమకై తాము దేవుని విగ్రహమును నిర్మింప నమర్థ
ములైన యెడల నవి క్రమముగ నొక్కొక్కటి తమకై యొకసింహ
ము, నొకయశ్వమును, గ్రావిచుకొనునని చెప్పెను. ఎంతయుక్తమైన
యభిప్రాయము! బుద్ధులు తమప్రభుని జ్ఞాపకార్థమునూర్తిమంతమైన
యొకవిగ్రహమునకై యపేక్షింతురేని శారీరముల మర త్యాగర్షణలు

గల్గియుండెనని భ్రాతృగాంచిను యాపుణ్యమార్తె యొక్క సుందరాకృతినిబోలు నొకదానిని నిర్మించుకొందుగుగాక. ఇపుడున్న ప్రకారమా విగ్రహమయ్యసదృశ మునీంద్రునికి నాతని యనుచరులకు సజీవావమానమై యున్నది.

యూరపియను శాస్త్రజ్ఞుల మాటనట్లుంచి, మహామౌళీ నార్య ప్రధమా వాసమునుగూర్చి హైందవు లేమివచింశురో చూడవలసి యున్నది. మనపూర్వులు మనకొనఁగిన సంస్కృతి గ్రంథములను నలొకించిన, మానవ జాతీయందలి యాగ్యవంశపు టాదిమ నివాసము “మహామేరు” (Mahamera)వని తేలియఁగలదు. కాని “మహామేరు త”మనునర్థ మిచ్చునిది భూభాగమున నెచటనున్నరో యన్వేషింప ప్రయత్నించిన సందేతుల ప్రయత్నము లన్నియు విఫలమగుటచేదాని యనికయే కల్పనాకథ (పురాణము)నట్టిభ్రమ, కల్పనా చాతుర్యము, హిందూభావ ప్రభావము యొక్క యశ్య దృశ్య గాఢలంపటను ప్రితికి వచ్చుచది. అపరిమిత పరమాణుము గలప్రతివస్తువును మహామేరు పుతోబోల్చురు. నవీనవ్యాఖ్యతో లయ్యగి మహామేరు గానివే టుండు కాదందురు. ఇదియెంతయు యుక్తిమైన యూహగా మున్నది. ఇదివేలు విధముగఁదలంచుట నలన చూచుకొనిమునే తిగవ్కరించి యోడపుచ్చగల కష్టమును దొలఁగించు చున్నది.

ఈమహామేరుపు మీదనే విశ్వకర్మకుల పూర్వులందొక్కఁడగు త్వష్టప్రజాపతి కాంక్షియయవృణమగు తన “శ్వేత”వర్ణపుని”మునుని ర్మించుకొనఁగని చెప్పుదురు. దానినమీచముననే “శ్వేతభూమియు, “శ్వేతగ్వీపము” నుండెను. అనియేమిదూ యపేయకొడ నుండెనో యిప్పడేమానని మామౌళీకును చెప్పుకొలఁదు.

* పౌరీషసర్వవిల్పనుగారు, “శ్వేత” తెల్లనివాఁడు, “శ్వే” తెల్లని గుఱ్ఱముగలవాఁడు “శ్వేతశిఖ” తెల్లని గలవాఁడు, “శ్వేత” — గర్జముగలవాఁడు ననునల్పదు శ్లేషబాహ్యము గూడ “శ్వేతగ్వీప” తెల్ల పము నకుఁ జనిరని చెప్పుచున్నాడు.

ప్రథమార్య దేశత్యాగులు మొట్టమొదట కాశ్మీరదేశమున స్థిరపడిరి. కాశ్మీరనామము “చీకటిని జెదరఁగొట్టివేయుట” యనుసర్థమిచ్చు “ప్రకాశతిమిర” శబ్దములన్లుస్తరూపము ; అనగా, మేమిఁకముందు విశేషముగఁ బోవుతప్ప ప్రజాపతి కాశ్మీరదేశాంధ కారమును విచ్ఛేదమునర్పఁడన జ్యోతిర్నిగరము నుండి యిటకరు నెంచెనని యర్థము. ఈపదములు గూడార్థమున కెడమియవే ; ఇదిహిందూ నాగరికతా ప్రథమ ప్రభాతముగాదే ; ఇతరాధారముల నుండి గ్రహింపఁబడి యీపుటలందుఁ గ్రోడికరింపఁ బడినవృత్తాంత మీయూహాసత్య మైనదనుటకుఁ బ్రబలనిదర్శనము కాఁగలదు,

—:0:—

రెండవ ప్రకరణము.

ప్రస్తుతము కమ్మలరు, కంశాల, పాంచాల, తరచ్చా, ఆచారి, విశ్వబ్రహ్మ, దేవబ్రహ్మ, దేవకమ్మలరు, నవందన్నీ లనఁబరఁగు విశ్వకర్మ వర్ణము యొక్క మూలపురుషుఁడు విశ్వకర్మజాతి యొక్కవీర దేవుఁడు Heros Epnimos విశ్వకర్మయై యుండెను. భూమియనునర్థమిచ్చుభూ, లేకభువనము యొక్కపుత్రుఁడన్న యాతనిజన్మ వృత్తాంతమాతఁడు దేవతగానెంచఁ బడినవీరుడను నూహను సమర్థించుచున్నది. ఆతఁడుజగన్నిర్మాణ కుండగు మహాశిల్పిగ నెంచఁబడు చున్నాడు.

ప్రాఫెసర్ పీటరుగారీ శ్వేతద్వీపము (Waite Island) సిరియనుకై శ్వేతపురే ర్పణచుకొనిన నివాసమనియు, నచట నాబ్రాహ్మణుల శ్వేతపురుషులు జహావానుగొల్చుచుండఁ గాంచిరినియు, వారిచేఁ గ్రీస్తుచరిత్రము హిందువుల కెఱిగింపఁ బడెననియు, వీరద్రావిని దమమతమునఁ జేర్చుకొనిరనియుఁ దలంచుచున్నారు. ఇది వట్టియూహమాత్రమే. ఇది కేవలముబద్ధమని దానిలలాటముననే లిఖింపఁబడి యున్నది.

ఆతడు సర్వశక్తుడగు మహాదేవుని స్థానమునాక్రమించు చున్నాడు. పాట్రాను Patmos దీప్తమున నున్న John సమంజహోవా (Jehowah) తుహినధనములగు శిరోజముల తోడను, బ్రహ్మస్థితి లాభములగు నేత్రయుగ్మము తోడను, నోటినుండి నెడలినముక విశిష్టబ్రహ్మగారాక శ్లేయకము తోడను, బ్రత్యక్షమయ్యెను. Revelation 1 -18 ఈ తడు తండ్రిలుగావించిన దుష్కృతములను మూడు, నాల్గుపురుషుల తరముల వలనకు గలపల్లెలను శిక్షింపవచ్చు చుండను సమూహాపరుడగు దేవుడగుట చేత నీయుగ్రవిగ్రహ మాత్రనికంటె విభావమునకు దగియుండును. విశ్వకర్మ కాయమున నింతకంటె నెక్కువగుగనిత్యమువల్ల నోచుచుండును. అది నిర్వికారము, కావ్యశృంగార సాంద్రమైన భావముగూర్క విచిత్రకల్పన. ఆతనికన్న శీర్షముగలవు. అందొక్కొక్కటియు నోమనుల ప్రాణాచార్యుని శిరమునలంగిరించు కీరీటము బోలు పట్టిదిగాక, దేవతగనారాధించుబడిన యామాన మహామహానికేదగు, నట్లంతకు బెక్కుపట్లత శయించు కీరీటములతో రానిల్లుచున్నది. ఆతనివంచ ముఖములును, సద్యోజాత, వామదేవ, వాఘోర, తత్పురు, పేశాసములను బ్రత్యేకనామములతో పలరుచున్నవి. అందొక్కొక్క దానినుండి యాతని కొక్కొక్క సుతమువలన యుగిదను. సద్యోజాత ముఖమునుండి మనువు, వామదేవ ముఖమునుండి ముగ్ధుడు, సఖోర ముఖమునుండి తప్తము, దత్పురుష ముఖమునుండి శిల్పియు, పేశాసముఖమునుండి విశ్వ యుగ జనించెడి. పీఠకేగ్రమముగ, సానగ, సనాతన, అహభూస, ప్రశ్న, సుపహ్వానములు లుంగలవు. ఇందేదోయొక దుగ్ధాహ్వా, కూఠ, సాంతి కాఢముండవలయును. ఏకముఖముగల జీవులనె చూడవల నడియున్న దృగింద్రియములు గలవారలకిది యత్యద్భుతముగ గన్పట్టును. ఈముఖములందు బ్రతిదానినోటినుండియు నొక సుతముదయించునని నిషయమందాశ్చర్యమిసుమడించు చున్నది. భావకల్పనా చాతుర్యమే యుద్ధానికగారా

ము. ఈమానవమనశ్శక్తి ప్రభావమసారిము. రోమనుల జానసు Janus] నకు రెండుముఖము లుండెను. కటగరము సందలికందస్వామి కాటుకలలు బండ్రొండు చేతులునుండెను. గ్రీకులబ్రియారి యాసు (Briarios)నకు నూలుచేతులుండెను. పురుషు నూత్తము సందలివృధ మముక్కులో దేవుడు “నహస్మాత్ముడు” వేయికంఠ గలవాడనిచెప్పబడియున్నది. ఒక్కొక్కగుణ మొక్కచిహ్నముతో సంబంధింపబడుటచే నీకల్పనలన్నియు సాంకేతికములు మాత్రమే. దృష్టియొక్క చూపుకుదనము నేత్రానేకము చేతను, నైపుము, బాహుబాహు శ్యముచేతను దెల్పుబడియున్నది. ఇదిభావమునకు స్పష్టమగు రూపమే ర్పించుటే. మానవజాతి యొక్కపురుషత్వత్తి యాడముడు(Adam)నీవు (Eve)నను, ప్రధమసంతకు నిష్పిథఫలమును జనిమాదివ నాటినుండిమానవునికి దెలిసె. కావున, విశ్వకర్మయొక్క సందచులేవురు నాతని పంచవక్త్రముల నుండియుద్భవించిరనుటకేవల విరుద్ధముగా నుండును. ఇట్టిప్రసవము స్త్రీ పురుష సంబంధమగు శరీరశాస్త్రమందలి వినిశ్చిత విషయములన్నిటికినివ్యతిరేకమై యున్నది. ప్రాచీనమారవ మనస్సునకు సాంకేతిక భాషయందొల లాడుటన్ననతి ప్రీతి. అత్యధిక భావనా శక్తియే వారిప్రధాన లక్షణము. విశ్వకర్మకు పంచవదనములఁ బ్రసాదించినదీ భావనాశక్తి యొక్కకార్యమే. ఇదిప్రాచీన విషయమగుటచే విశ్వకర్మ యధికతను గౌరవముతోఁ గొల్పవలయును. ఋగ్వేద మాతని సత్యంతవాగ్ధాటితో స్తోత్రము చేయుచున్నది. అందాతఁడు సర్వశక్తుడు, సర్వవీక్షకుడు నగుసృష్టికర్తగ వర్ణింపబడి యున్నాడు. పురాణములును మహాభారతము నాతనినిందించుచుఁబల్కెననుట సత్యమే, కానియాపుక్తములు ప్రాముఖ్య ప్రశంసలో వేదముల కెంతయు నల్పములు. (“ధర్మంశ్చైవ నూనానాంప్రమాణం ప్రధమగుత్తితిః । ద్వితీయం ధర్మశాస్త్రంతు తృతీయంబోక సంగ్రహం”:-మానసారిము) ఇంతియగాక యవి విశ్వకర్మ సంతతీయుల పారంపరికశక్తి

పులగు ప్రస్తుతపు గోబ్రాహ్మణుల చేగచిగులుబడినవి. ఈవిషయ ము
దలి దూషణలకు సమాధానము కాంగన. ఆతరువాత గుర్యవంశీయుడు.
అదిసర్వసంశయములో నుత్కృష్టతమ మైనది. విశ్వకర్మకులో తృప్తులె
ల్లనాతని వలననేకల్లి యుండుటచే నచ్చకనాగీయతృప్త్య సంశసాంఘికు
లేకవలయును. ఈవిషయమై గుర్యముగను విశేషించి వివరింపరు.
విశ్వకర్మ యొక్కభావమును, బ్రాచీను లాతరియెడ నాపింభింప గౌరి
వములను గూర్చియుట గొంతెము ముచ్చటగింపము.

హిమ్యాగ్రంధ కర్తలు జగదుత్పత్తినిజగతివారాసంగ, హిందూ
వేదాంత లంకాకథాగము వాల్మీకి నాయుత్త మ్మమును విశ్వకర్మ
కొసంగియున్నారు.

సభామితచల్లంతువ | సజేతోనచమారుతః
సచాకాశసంచిత్రంచ | సబుద్ధ్యాభూగ్రింగోచరాః
సచబ్రహ్మసవిష్ణుశ్చ | సచరుద్రాశ్చ తానకః
సర్వసూర్యని రాం బో | స్యయం భూవిశ్వకర్మణః”

అవును నేలలేదు, నీరులేదు, నివృతేదు, గాలిలేదు, నింగి
లేదు, జ్ఞానములేదు, వాసనలేదు, ఇంద్రియ ప్రాయములేదు, బ్రహ్మ
లేదు, విష్ణులేదు, రుద్రులులేదు, సత్త్వములులేవు, సర్వసూర్యము
గు వ్యవకాశము మాత్రమే యుండెను. తరువాత దానేసంభవించిరవా
డగు విశ్వకర్మ మాత్రమే యుండెను.”

ఋగ్వేదమంత ప్రాచీనమున దగు మూలస్తంభ మట్లుచెప్పి
చున్నది. అందువిశ్వకర్మ సర్వదశలయందూ గండ్లము, సకలదిశలందును
ముఖములు, అఖిల దిశలందును గరములును, సకలదిశలందును జ్ఞాన
ములును, గలదేవుడుగ వర్ణంపఁబడి యున్నాడు. ఆతడు సర్వవిషేషి,
సర్వవీక్షకుడు, సర్వవసుంధ రాస్పృష్టికర్త, ఆతఁడేదేవతలకుఁ దన్నామ
ముల నొసఁగును. తక్కినప్రాణులారని, నాతనియుచ దేశముల్లక్షయా

శ్రయించి యుండును. విశ్వకర్మ జాతిమూలపురుషుడగు విశ్వకర్మ సంగఁబడిన గౌరవమిట్టిది. అతని ముఖలక్షణ మితర హిందూదేవతలను గ్రీవైఖరీ యుతముగాదు. దయాభుత్వమే యాతని ముఖముఖ స్వభావము. బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మ యొక్కముఖము నుండియు, క్షత్రియులతని బొహులనుండియు, వైశ్యులతని తొడలనుండియు, శూద్రులతని పాదముల నుండియు, సుదృఢించిరని చెప్పుదురు. ఇటఁగోర్కనఁబడిన బ్రాహ్మయు విశ్వకర్మయు నొక్క స్వయంభువు, నగోరుడగు జగత్కర్తయునగు నొక్కమూర్తియే.

మూడవ ప్రకరణము.

విశ్వకర్మయొక్క పంచ పుత్రులు.

విశ్వకర్మయొక్క పుత్రులేపురు నాతని ముఖములనుండి యుద్భవించినట్లు చెప్పఁబడుచున్నది. కావున వారు బ్రాహ్మణులు. వారు బ్రాహ్మణులను నీయధాంశమున సృష్టము, నిరాధారమునగు వట్టవక్కాణముపై నాధారపఱుపక, తదాధారముగఁ దద్విషయమై యుత్కృష్టతను తమ ప్రామాణ్యమును వేదములనుండియే యుదాహరింతుము.

“ ఋగ్వేదం చ మనుశ్శ్చైవ

యజుర్వేదం మయస్తథా

త్వష్టానాం సామవేదం చ

ఋగ్వేదా శిల్పికస్తథా

విశ్వజ్ఞః ప్రాణనవేదం

పంచ వేదం తు బ్రాహ్మణాః”

“ మనువు ఋగ్వేదమును, మయఁడు యజుర్వేదమును, త్వష్ట

సామవేదమును, శిల్పి యధర్వణ వేదమును, విశ్వజ్ఞ ప్రాణవేదమును రచించిరి. ఈపంచవేదములు బ్రాహ్మణులు "

ఈమూలమునుండియే తద్విర్ణమును వ్యాపారమును గంఠినిగూడ నిశ్చయించు నింకొక్క యుదాహరణముఁ బ్రదర్శింతుము.

“ అయోమనుశ్చ ఋగ్వేదం
మయాదారు యజుస్తథా
తామగ్నిత్వేష్టా రజా సామం
శిలా శిల్పి అధర్వణః
విశ్వజ్ఞ స్వర్ణ ప్రాణవాం
పంచ బ్రహ్మ విధీయతే. ”

“మనువులోహకారుఁడు, ఋగ్వేదకర్త, మయుఁడు, దారుకారుఁడు యజుర్వేదకర్త, తస్మిన్ తామగ్నికారుఁడు, సామవేదకర్త, శిల్పి శిలాకారుఁడు, అధర్వణవేదకర్త, విశ్వజ్ఞ స్వర్ణకారుఁడు, ప్రాణవేదకర్త, ఈపంచవేదముల వారు బ్రాహ్మణులని తెలిసికొనుము. ”

ఇంకొక్క యుదాహరణ, మీమారు వై జయంతమునుగడి, విశ్వకర్మ కుశోత్పత్తి బ్రహ్మనుండియే యను సంశయమును సుగాఢ పరా సందేహములకుఁ దూరముగావించును.

“ససజ్జిత బ్రహ్మ పురాహితోకం
పూర్వాస్మినాయామ్య దితేచ వ్యాప్తం
తదవ్య భూతాని బలాని తన్ శిఖం
సత్యాద విచ్ఛేద ప్రాపతీభ్యాః ”

“అతి ప్రాచీన కాలమునఁ బ్రాగ్జ్ఞేయ దక్షిణములంబాలించిన బ్రహ్మ జగత్తును సృజించెను. ఇట్లు సృజించఁబడిన ప్రపంచమునఁ గిరీటము నిర్మించుటకు బ్రహ్మతక్కఁ దక్కినదేవత లనివులునట్లులు

నిజముగ, నీకీరీటనిర్మాణము చేయువర్ణము (విశ్వకర్మ వర్ణము) బ్రహ్మ నుండియే జనించును.”

జన్మచే బ్రాహ్మణులైనవారు విశ్వకర్మమునకు సుతులేపురు మాత్రమే కాదు. జన్మచే విశ్వకర్మకుల సాంఘికులైన యెల్లరకునుగూడ నయ్యుత్పత్తికి నామమునకు నధికారముగలదు. బ్రాహ్మణుడు బ్రహ్మ ముఖోత్పన్నుడగుటచేత, నాతడగ్రిజన్ముడగుటచేత, నాతడువేదాధికారియగుటచేత, నాతడు న్యాయముచే నర్వవృత్తికి బ్రభువై యు ప్పచున్నాడు. (మను 1. 93. పు 25)

విశ్వమున కాచార్యుడను “జగద్గురు” నామమును ధరింప విశ్వకర్మకుల జనులకు మాత్రమే యధికారముగలదు. (విన్లోస్ గారి ని ఘంటువు (Winslows-Dietanoary) జగద్గీతకీర్తి, తిరువాన్మూరు నివాసి, ప్రచ్ఛన్న బౌద్ధమతముగ నుద్వేగిత వేదాంతముయొక్క స్థాపకుడు, శ్రీ శంకరాచార్యుడు, మానిలీపట్టణమున విడసినప్పుడు తాను “జగద్గురుడ”నని చెప్పుకొనెను. తమబిరుదమును బ్రాణనమానముగ నీర్వ్యతోజూచుకొను దక్షిణ హిందూదేశ, దేవకమ్మలరులు మోసగాడుగఁ గాన్పించు నొకఁడు తమ ప్రత్యేకస్వము నుపహరింప యత్నించుచుండెనను గోపముతో నాతని కాఘరతకుఁ గల యర్హత నాతని బ్రశ్నింప నావిభ్రాత వేదాంతి యొక్కింది పట్టుకల గీతమొనర్చె.

“అచార్యో శంకరో నామ

త్వష్టపుష్తో న సంశయా

విప్రీకూల గురోగ్నితా

విశ్వకర్తం తు బ్రాహ్మణః”

“నాపేరు శంకరాచార్యు. నేను త్వష్ట సంతతీయుడను. నేను విప్రీకుల యష్టోపవీత (పవిత్ర నూత్ర) ధారణావిధి నుపదేశింప నరుడెంచితిని. నేను విశ్వకర్మవంశ బ్రాహ్మణుడను” (శంకరవిజయము.) విశ్వకర్మకులజులు బ్రాహ్మణుల కిది యమోఘ నిదర్శనము.

మహాసమ్మతరాజు సూర్యవంశస్థుడు.

మనువు విశ్వకర్మయొక్క ప్రధమ కుమారుడు. మనునామము (వేదముల) తెలిసికొనుటయందు సిద్ధమిచ్చు “మన” అను ధాతువునందు డి వ్యుత్పత్తియై నది. “ప్రజాపతి” మనువనేక నేదాంగములందు స్తీర్ణుడైన యొకాకొకడని మేఘాతీధి వచించుచున్నాడు. గోవిందరాగుడా తనితో సుపూర్ణముగ నేకీభవించుచు మను నొక గోవృష్ణుని యనినె వ్వచున్నాడు. మల్లుల భట్టుడు మనువున కంతకంట నుత్తమము ను తృప్తమునకు న్నవము నొసంగుచున్నాడు. మనువు పరమేశ్వరుని కథలక యవతారమేయని యాతడు నక్కాణించు చున్నాడు. మను వునిజరమృతచే రాష్ట్రాధికారమును నంపించినవానిగ వర్ణించబడి యున్నాడు. మనమాతని నీరీతిగన యొలుగుచుము. ఆతడే మహాసమ్మతరాజు, ఆతనినుండియే ఘనత కెక్కిన సూర్య, చంద్ర, చాళుక్య, మహారాజవంశము లుదయించెను. ఆతడు విశ్వకర్మ కులలోహకారుడు, సూర్యవంశస్థుడు. విజయునిమొరలు మహేశ్వరుని వలతులగు మనరాజులెల్లరును సూర్యవంశీయుల లోహకారరాజగు నీమనువునుండి యేయావిర్భవించిరి. కాని జగముల్ల నయాసాగరమగు హృదయము నకును, వాచామగోచరమృదుత్వముగల యంతరాత్మకు, నెననికే బ్రణమిల్లు నామహానుభావుని మహాప్రీతాపము ముందీరాజులు బ్రభువులు నెల్లరు వెలవెలబోవుదురు. మాచెప్పనాతడొక కృతరాజకుమారుడగుటచే లోహకారరాజగు మనువు యొక్క సంతతియందే సరిగ జన్మించియుండిన మహాసీముడగు బుద్ధుడని గ్రహింతురుగాక.

విశ్వకర్మ సంతతీయులు చెప్పి పురియందును సింహళమందును గూడ నధునాతనగోబ్రాహ్మణులగుటకు యుగోపేలముగ్గయుగుట) లవలకడమృదామనుగోల్పోయియున్న నువాగుహిందూదేశమునందు

గొన్ని ప్రదేశములందున్నటికిని సమధికగౌరవమునొందుచున్నారు. వాసికెక్కిన గొప్ప పుణ్యక్షేత్రమును, గొప్పయాత్ర మునగు తిరువనమలై యందు మృతబ్రాహ్మణుని యుక్తమగు నుక్తియలన్నిటిని గతజీవుడగు విశ్వబ్రాహ్మణుని భూస్థాపనమునఁగూడ నాచరింతురు. ఉత్తరహిందూస్థానమునఁ గొన్ని చోట్లలో వారు (వైశ్వకర్మణులు) ప్రభువులై పాలించుచున్నారు. అట్లైన జెన్నరాష్ట్రమునను సింహాళమునను దాము సమైక్యకట్టి కొంచెపక్షపాదముచేసిన వర్ణముతో సామ్యమునకేమాత్రపుటర్వతయులేక, వారపై నాధిక్యమునలేలేని వేటొకకులము వారువీరిని (విశ్వబ్రాహ్మణులను) దక్కవబాతివారుగఁ దలచుటకుఁ గలరహస్యమేమి? ఇద్దానికీ గౌరవము వైశ్వకర్మణులను సమయవనకయసమయమునకనిరంతరము దూషించుకొనికే యేర్పడిన బలవంతముగ గోవిందుష్ట వర్ణమునఁ గానవచ్చు వైశ్వకర్మణులు స్వల్పసంఖ్యాకులగుటచేత, నైకమత్య శూన్యలగుటచేత, నిష్టమున్నను లేకున్నను నిర్బంధవశమున నీయగౌరవమునకు లోబడవలసినవచ్చె. అయినను వారు యదార్థబ్రాహ్మణస్థానమునకుఁగల తమ జన్మాధికారమును కోల్పోజాలరు. గోవిందుష్టవర్ణముల వలని వైరమెంత మిక్కుటముగ నున్నను లెక్కనేయక బ్రాహ్మణస్థానమునకుఁగల తమయధికారమును నొక్కి వక్కాణించుటకును, రముగ స్థాపించుటకును వారు తమజడశోషేక్షలనుండి ముందొకనాడు మేల్కొంచి, లేచి, పూర్వోన్నత్యముం బడయఁగలరు.

ఈవిషయమై సాక్ష్యామూలముల నుదాహరించుకొనింత నిలిపియుంచి యిటువటుఁగూడ పక్షపాతపు టభిప్రాయములచే బాలి, పబడని స్వయంపరిశోధన గావించిన పాశ్చాత్య పండితులిద్దానిని గూర్చి ఏమని వచించిరో చూచుదము.

పక్షపాత రహిత స్వతంత్ర విమర్శకుడగు కాడ్వెల్లరు—వాడియను నొకన్యాయవాది (బారిష్టర్—ఎల్-లా)¹ 1884 నవంబరు 21

నతేదీ “మెడ్రాసు ట్రైమ్స్” సందు విశ్వకర్మ సర్వమునుగూర్చి మాట్లాడుచు నిట్లు వ్రాసె:— “శిల్ప (Masoury or True masonry) మీరాష్ట్రమున రెండువేలనాటిది. తచ్చిహ్నుములు కాన్పిదేవాలయములపైఁ బెక్కబడి యున్నవి. ఈనాటి భుచితమైన బౌద్ధాగార వర్ణము”

ఈరంగముననే స్వతంత్ర పరిశ్రమ చేసిన వాడ్వారు. ఎ. సి. బర్మలుగారు ప్రస్తుతము తంజావూరు గృహ గ్రంథాలయమందున్న మూలస్తంభమును గ్రంథము యొక్క యతి ప్రాచీన ప్రతినిధిగాని నుదహరించుచు నిట్లు చెప్పుచున్నాఁడు. “ఇది యాశ్వక మెఱుఘనం వాదమై నైదుశాఖల శింశులయందొక్క శాఖ కొక్క పేరము నొప్పున నైదు పేదములుగలవనియు, విప్రవేదమున నర్పించుచు నావ నియుఁ జూప ను శింపబడినట్లు కాన్పించుచున్నది”.

పూజ్యులగు జె. యి. వాడ్వల్లము ముఖమున నిష్కృష్టిత వండితుఁడు “కీర్తియనుకాశీజీ మాగ్నము” తన సంగ్రహము 284వ పుటయందొట్టి వ్రాయుచున్నాఁడు. “తమయందనేకులు కల్లె, యిల్లడి, రాగి, పనులుచేయువారుగ నున్న వర్ణకార వర్ణములు తమకుదామీ, పేదములందుఁ దమయధికారముగల్గి, తమకర్మకారణమే కల్గి యునతెగ బౌద్ధములుగ నున్నారు”.

హంటరు తనహిందూదేశ చరిత్రమున నార్య నాగరికముగూర్చిచెప్పుచు నిట్లు వ్రాయుచున్నాఁడు. “వేదములందు బోధించబడిన యార్యజాతులనేక హములు నొకఁడయ్యుండెడి నాగిలో దారుకారులు, నితరశిల్పులునే గాన లోహకారులు, తామ్రకారులు, వస్త్రకారులు, గూడనుండిరి.

హైందవ ప్రామాణికతయందు హజ్రత్ములునుప్రతిఁడు తన “ఇండిఆర్యన్” (హిందూఆర్య) యంగీయభిప్రాయమును నిట్టిగబలప

ఱుచుచున్నాడు. ఈయదాహరణల మొత్తపుబలమున విశ్వకర్మ వంశజులు నిశ్చంకిత బ్రహ్మత్మగల్గి వేదములందుఁ బేర్కొనఁబడిన బ్రాహ్మణ లేయైయుండుటచే, వారేస్వచ్ఛమైన యాదిమబ్రాహ్మణులని రచకుచున్నది. బ్రహ్మస్థానముగకు విశ్వబ్రాహ్మణులకుఁ గలయధికారములను దమచారం పరిక శత్రువులగు నాధునిక హిందూదేశ బ్రాహ్మణులకును, సింహళ గోపీలకును, గదల్ప సాధ్యముకావంత దుఃఖముగష్టాపించుపవిత్రశాస్త్రముల యస్పచ్ఛ నీయాధికారము ముం స్వతంత్రపండితుల ప్రమాణముఁ గూడ వెలవెలపోవుచున్నది.

అనంతరము మహాసమ్మతరాజుగ నెన్నుకొనఁబడిన మనువుగముక్క వంశమాలోచనాపరుడగు ప్రతిమానవునికి నిష్పటికి స్పష్టమై యుండవలెను. విశ్వకర్మ ముఖోద్భవుడగుటచేత నాతఁడు విశ్వకర్మ లమునకుఁ జెందిన బ్రాహ్మణుడే. అదియుగాక యాతఁడు సూర్యవ యుండు. ఆతనిసంతతీయులకుఁ దమపూర్వికుని వంశమున కధికారముగలదని యీక్రింది ప్రాచీనసింహళీయోక్తివలనఁ దేటబడుచున్నది. “శుద్ధసూర్యవంశ మరుకులమహంతీ గరుచవందన్నో” మహంతీయందలి మనుసంతతీయులగు స్వచ్ఛమైన సూరవంశ సవందన్నోలు.

అయిదవ ప్రకరణము.

వ్యాసునిదోహముచే మందోటీనగరము విధ్వస్తమగుట.

పూర్వోదాహృతాను వాదమునందలి మఱు సంతతీయులు. ప్రస్తుతము మందోటీ (Manotte) యనఁబరఁగుచున్న మహంతీనగరమందలి స్వర్ణకారులు. “సిలన్ గజటీక్” (సింహళీస్థలనిఘంటువు) 158 న వుటయందిట్లు వ్రాయుచున్నది:—“మందోటీనార్థరన్ పావిన్సు (ఉత్తరరాష్ట్రము) నం, దోహవోకు 13 మైళ్ళదూరమునఁ గొలం

బోనుండిజన్నా 'కుంబోపు' పృథానచూర్ణమును మున్న గ్రామములమున్న
రవ్విదిశయందలతి దవ్వునున్న పురాతన గ్రామములలోను లోక
స్వర్ణకారనంధువాస స్థలమని మైతిహ్యగాధగలను." చనువరులింత
మాత్రముననీమాంతి (Manti) గ్రామములలో, తనావాసులగును
ప్రసిద్ధవర్ణములెవ్వరో, తత్పాలకులగు స్వపశేఖరు లెవ్వరో లెస్సగ
గ్రహింపజాలరు.

మహాంతీనగరము క్రీస్తుకు 600 ముందును బూర్వము విశ్వ
కర్మ వంశస్థులందొక శాఖవారితే నిర్మింపై తన్ని వాస్తవ్యులుండెను.
వారుమనుసంతతీయులనియు, వారినిసూర్యవంశమనియుపూర్వోద్దాహృ
తసింహళవాక్యమేదృఢముగస్థాపించుచున్నది. అయినా, అంతదుగ్ధపరరక్షి
తమగునీనగరమును దత్తరిపాలకులగురాక్షాసాజులునునువసించియుండిరి.
వేదవ్యాసుడనుబహు తూర్పునుల సంభూతకన్యకైవ్యాయనవ్యాసుడు
పౌరులందు గలతలలగల్పించి భర్తృలహం (Bartulahari) రాజును
తత్పట్టణముపై నుసకొల్పె. ఈతండా దుగ్ధమునుముట్టడించి, పైబడిత
గులబెట్టి, సగరము నిర్మూలమయ్యె. వైశ్వకర్మణులును జెల్లాచిద్రై
రి. వ్యాసుడు తత్సంపూర్ణనాశార్థియై ధరణియను హిందూరాజును
బోత్సహించి వారై వృత్తిపన్ని విధింపజేసె. జంబూద్వీపమందలి
యేబదియాలుదేశముల ప్రభువులును దమసలహాతోడనే పాలించు
చుండగా, నిట్టిపన్నిచ్చుకొంతయును నెక్కడనాచారము యుండకపో
గా విప్రజేల యాయవలెనని విశ్వకర్మణులయకృమకర విధానముకొ
ల్లమని ఖండితముగఁ జెప్పివేసిరి. తత్తైర్నూరముతో ధరణికర్మ శుద్ధై
వారైరిని బంధించుంచె. పరిసరపురపరిపాలకుండగు దేశాయిపద్మ
స్నగారు (Tajei Patamarju) వైశ్వకర్మణులయెడఁ జూపబడినయీ
దురాదరణచే నొడలుమండి ధరణిరాజదుర్గమును ముట్టడించి వశము
చేసికొనె. ధరణియిట్లు దుష్పథావలంబియై విగతస్థానిడయ్యె.

మహాంతీపురపతనము వైశ్వకర్మణుల రాజకీయాధికారమునకశ
నిపాతమయ్యె. తరతరములనుండి పాదుగొనియుండిన యొకనగరమును,
నొంకప్రభుత్వమునిట్లునరమదుర్మార్గుడగు వ్యాసునిదోహకారణమున
సంతరించె.

—:0:—

ఆరవ ప్రకరణము

—••••—

వ్యాసుడు వైశ్వకర్మణుల మతాధికారమునకు భంగమొందుట
వైశ్వకర్మణుల రాజకీయాధికార విధ్వంసమందుగృతకృత్యుడై
యొకనేఋషితనై తాధికారమును గూడ నడుగంటజేయబూనె. స్వ
చ్ఛమైన యాదిమబ్రాహ్మణులగు విశ్వబ్రాహ్మణులే జగబూద్వీపము
న బాలించి సర్వరాజకుటుంబములకును మతగురువులై యుండిరి.
ఇట్టి ప్రబలస్థితినుండి వారిని దరిమివేయ, వ్యాసుడు తన తంత్రజాల
ము బన్నజొచ్చె.

సోరజపరిమళరాజు (Soreen Raja Parimacalam) కాలము
నవ్యాసుడు స్వర్ణకాదులను దప్పించి తన్నునువనకుటుంబము వారిని
రాజకుటుంబపుటాచార్య వీరమున బ్రీతిప్రింపుమని యధిపుచ్చిరేపిం
చె. పాపమీప్రార్థన కఱుగనిరాకరింపబడె. ఇంతలోరాజమృతినొం
దడతొన్న దరుడు సింహాసనమధిష్ఠించె. వ్యాసుడీ నూతనరాజుకడజేరి
పూర్వమువలెనే ప్రార్థించి మఱిలపరాజుతుండయ్యె. కాని యీపరిభూ
తిపట్టుదలను రెచ్చజేసి పునఃప్రయత్నమునకు బురిగొల్పె. పరిమళరా
జునకు గళింగుడను నొకలంజెకొమరుడు డుండెను. ఈతడు పరమదు
ర్మార్గుడు. క్రూరప్రతిజ్ఞలచే నానకొల్పబడి కళింగుడు పదంపడిగా
వించిన మహాఘోరవాతకమునుబట్టి చూడవ్యాసుడును దౌష్ట్యమున
నాతనికణమాత్రమును దీసిపోవువాడుగాఁ డనుటస్పష్టము. వ్యాసుడీ

కళింగునిజేరితన్నును దనకుటుంబమును రాజగృహాచార్య పీఠముననుంప నొప్పకొన్నయెడల, నపుడు పాలించుచున్న చక్రవర్తినిజంపి సింహాస్న సమాక్రమింప నాతనికి దోడ్పడునని ప్రతిపద్యె. ఇందువ్యాసుడు సంపూర్ణముగఁ గృతాంధుడయ్యె. వ్యాససహాయమునఁ గళింగుడు పినతండ్రినిజంపి గడ్డమెట్టె. ఈబాలరాజు వైశ్వకర్మణులె మతగురువులుగ నెల్లెడల సంగీకరింపఁబడుటచే వారికవకృతివెంచకయే వ్యాసునికి దానొనర్చిన వాదానముఁ జెల్లించుకొననెంచె. ప్రవిత్రగౌరవములనిరు వాగులవారికిని బంచప్పట్టుటతో నిరుపురిని సమాధానముపడలచే. కానియాతఁడినుమంతయు సనుమానింపని ప్రాంతము నుండియే ప్రతి ఘటనము ప్రారంభమయ్యె. వైశ్వకర్మణికోర్కె సత్యాగ్రహమును దృఢీకరించిరి. కళింగుడును గుప్తితుండై యాగౌరవస్థానమును వ్యాసునికి నాతని కుటుంబమునకు నొసంగె. ఇదియత్యంత విచిత్రవృత్తాంతము గాఁ బరిణమించె. విశ్వబ్రాహ్మణులొక మతసంస్కారములు నలుపనుండుటచే బ్రీజులు వ్యవసాయాదుల నుల్లంఘించిరి. వ్యాసుడు సింహుల కుడగినవాడే. రాజుచేదన్ను జేరినవారెల్లఁ గుడిచేతివారనియుఁ గడ మవారెల్ల నెడమచేతివారనియుఁ జాతించుకొని. చెన్నరాజధానియంద లిసాంఘికపరివర్తనానంభమొట్టిరి. ఇప్పుటినుండి విశ్వబ్రాహ్మణిక స్వర్ణకారకులస్థుల పరిచ్యుతియుఁ దదితరిణాశులయభివృద్ధి యుఁబ్రారంభమయ్యె.

ఏడవ ప్రకరణము

చెన్నరా్య వైశ్వకర్మణులు.

గతానేకశతాబ్దములనుండి చెన్నరాష్ట్రవిశ్వబ్రాహ్మణులుహిం దూసంఘమున నాధిపత్యమునకై యిప్పుడుబ్రాహ్మణులనబరగుచున్న

వారితో ఘనతమీట హోరాహోరిపోరునల్పిరి. వీరు వెల్లాలాలతోడను నాతరగతిలోఁ జేరినయితర సంఘములతోడను బోరినిరసించిరి. వారి సంగరములన్నియుఁ బ్రస్తుతగోబ్రాహ్మణులతోడనే. హంటరద్దానిని గట్టిగ బలబఱచుచు నిట్లుచెప్పచున్నాఁడు:—“నవ్వర్ణకారులు బ్రాహ్మణాధికారము నతివీచియుగ నిరోధించి, పవిత్రనూత్ర [యజ్ఞోపవీత] ధారలై మతోపదేశకాచార్యాది నామములతో వ్యవహరించుఁ గార మార్థికమార్గదర్శకులు తామేయని తరతరములనుండి వాదించుచుండిరి.” ఇరుపక్షములకును గలయీ రరూపము చాల్చినస్పర్ధవలనఁజెచ్చు తగవులుద్భవింపఁ బలుమారులు న్యాయస్థానమధ్య వర్తిత్వమవశ్యమయ్యె.

ఇందుమొదటి వ్యాజ్యమగు నెం 18, 1894నం॥ మచిలీపట్టణం అసిస్టెంట్ మాజిస్ట్రేటుగారి కోర్టునజరిగెను. ఫిర్యాది, ప్రభుత్వమువారు; ఎదిరి, శివకోటివీరభద్రుడు. ఇన్ డిక్టమెంట్ (దోషారోపణము) సందారోపింపఁబడిన చువరాధమేమనః:—“ఒకతెగవారిచేఁ బవిత్రమైనదిగఁ జూడఁబడిన యొకవస్తువును, వానిమతమునవమానించునట్లే మతోగాని, యామనుష్యులు తమమతమునకదినిండగాఁ బరిగణింపవచ్చునని తానెఱిగియుండిగాని, మైలవఱచుట [అపవిత్ర]ముచేయుట మాలమున నిండియన్ పీనల్ కోడ్ శె 295 ప్రకారము శిక్షింపఁదగిన నేరముచేయుట” అభిప్రాయము, నిరపరాధియని, తీర్చిదిద్దినట్లున్నది:—“ఈవ్యాజ్యము ప్రధమమున బందరుప్రేషనరీసబ్ మాజిస్ట్రేటువారిచేఁ గైకొనఁబడినది. కాని యెదిరితరపు న్యాయవాదిప్రార్థనపై దానిని డిప్యూటీమాజిస్ట్రేటుగారు నాయొద్దకుమార్చిరి. కులముచేనవ్వర్ణకారుఁ (Gold Smithe)జైన యెదిరిగడచిన మహాశివరాత్రినాటిరాత్రి రుస్తుంబాదా, మచిలీపట్టణముననున్న కాశీవిశ్వేశ్వరస్వామింఁగి యాలయమును జూచి నారికేళజలమును లింగముపైఁ బోయిఁచుటమూల

మున సభిషేకక్రియ నాచరించినాడనియు, సందుచే బ్రాహ్మణులు తమమతమునిండవలసవలయు బడినదియు, లింగములను బడినదియు, సంప్రదేశిక వరకున్నము చేయుటవశ్యమనియు, సేంచినదే యాభిర్యాదు.

1885 సం॥ నెం. 421, 422 క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులలో ఉద్భవించిన యిరువురు సంగీత న్యాయమూర్తులు (Judges) భిన్నాభిప్రాయములై యుండిరి. కాని యీ విషయమునం పూర్ణ న్యాయపీఠము (Full Bench) నెదుట బెట్టించి యుండకపోవుటచే బ్రాహ్మణములగు తీర్థ లోపముగనున్నది. కావున, 1895. భిన్నమతావలంబులయందే కాని కులవైషమ్యావేశితులగు భిన్న స్థావర్తులగు వర్ణసంబంధములకు దగిన కారణములే" వన్న భిన్నాభిప్రాయములను వివక్షనా యమూర్తిగా రి విముఖాభిప్రాయమునడ గొరవముగావును, "క్షులపరిమళము" యను మాటతోలుతటి యర్థమును గోల్పోయి యితివృత్తిలములందు వలెనే యిచటను "ఆచారకర్మప్రకారము క్షులపరిమళము" యని గ్రహించిన లెనన్న జప్తిసముక్తస్వామియ్యదుగారి యభిప్రాయమును స్వేచ్ఛగ ననుసరింపవచ్చునని తలచితిని.

నెం. 295, 298 ల సేర్వించుటయందు దొడ్డిపోరాటములందు బరిణమింపఁ గలనర్వకారణముల పరిగ్రహముగఁ జూపి శాసనవిర్మాణ (Law Commission) గారిముఖ్యోద్దేశము. ఈపురమునందే తమయభి కాంక్షాసంతృప్తిములను సంగ్రహించుకొను బ్రయత్నించుచున్న కోమట్ల (వైశ్యుల) నును, బ్రాహ్మణులను, గలబలనష్టతద్వేషములతోకృత్యములఁ జేయుండుకొండ గలదో చెప్పఁదగియున్నాడు. ఒకకోమట్టికొట్లయందు బనిచేయుచున్న ముద్దాయి యానెచే బ్రాహ్మణులసేవకై ముగ్ధ బరాధావిలపఁబుకొల్పఁ బడినాడను సూచించబడినది. కాబట్టి నేను సాక్ష్యము పుచ్చుకొన్నాను. ముద్దాయిస్వహస్తములతోడనే యభిషేకక్రియ గావించినట్లు స్పష్టము చున్నాను.

ఇట్లాతఁడు బ్రాహ్మణుల మతమును నిందపఱచుటకే చేసెనో, లేక, యట్లగానియెడలఁ దానొనర్చిన కార్యము, “లింగమూర్తిని మైల పఱచుట,” ను బ్రాహ్మణులు తమతమ నవమానించుటకే చేసినట్లు గ్రహింపవచ్చునవి తెలిసియుండిచేసెనో యింక నిశ్చయింపవలసియు న్నది. స్వర్ణకారుఁ (Gold Smith) డభిషేకక్రియ నాచరించుటచే, బ్రాహ్మణుల యుద్దేశప్రకారము లింగము మైలపడినదనియు, నందుచే సంపూర్ణ మవస్థయైనదనియు ఫిర్యాదితరపు, సాత్యమునిష్కర్షగాఁ దెల్పుచున్నది. ముద్దాయియొక్క యుద్దేశముఁ— (ఎ) ప్రథమసాక్షియగు సర్పకుండు (గుడిపూజారి) ముద్దాయిని గుడియందుఁజూచెను. తానాతని స్వయముగ నెఱింగియుండెను. తాను తిరిగి వచ్చునంతవఱకు నాతనిని సందియొద్ద నుండుమనెను. (బి) ముద్దాయియొక్క సోదరుడే యపరాధమునకే విశాఖసప్తణము టెను మాజప్రేమిగారిచే శిక్షింపఁబడెను. (సి) ఈపురమున వైశ్యులకును బ్రాహ్మణులకును గొప్ప వివాదము ప్రజ్వలించుచున్నది. ముద్దాయి, యొకవైశ్యునిచే నిర్బురికిని సమానశక్తులగు బ్రాహ్మణులఁ బరాభవింపఁ బురికొల్పఁబడెనను నీయంశముఁబట్టి యూహించవలెనని కోరుచున్నారు. ఐనను నాకిందుద్దేశము గోచరింపలేదు. సర్పకుండు తిరిగి వచ్చువఱకునేల వేచియుండవలయునో ముద్దాయికిఁగారణము తెలియదు. అందుచే వేచియుండలేదు. ఆతని సోదరుండు టెను మాజప్రేమిగారిచే శిక్షింపఁ బడినమాట సత్యమెకాని. యాదోషస్థానవి డిప్రిప్రే మాజప్రేమిగారిచే దిప్రిప్రేయబడి జరిమానా ముదరా యీఁబడినది. ఇట్లేలజరిగినదని నేను ముద్దాయినినుగ సతఁడు తనసోదరుండు చేసినదెంతమాత్రమును దోషము కాకపోవుటచేతనే యని చెప్పెను. నాకీయుత్తరము యద్భాషమైనదిగను సకారణమైనదిగను గాన్పించినది. తృతీ (సి) యూశమా ధారములేని యూహామాగ్రిచుగుటచే నిచట విచారింపనక్కఱలేదు. మీదు మిక్కిలి యాతఁడు బ్రాహ్మణుల నవమానింప నెంచి

యున్నయెడల దశయు శమును సంపూర్ణముగ న్నష్టముచేసెను యుండును. నిజముగ, నాతఁడభిషేకము చేయుచున్నసమయమున నిష్టము బ్రాహ్మణులు చెల్లించి నిలువబడియుండును. ఆతఁడు న్నష్టకారుడై నట్లు తమకుఁ దెలియదని వారుచెప్పిరి. వాగూతము బ్రాహ్మణులచే యనుకొనిరి. వివక్షింప సాధనములేమియులేదు. అర్హుఁడతని న్నయముగ నెఱింగియుండకపోయినయెడల నాతఁడు పూజావిధి గావించుకొనినతఱువారే నీసంగతి యెవరికి నెఱుంగబడిన చల్లగ చెడలియుండెడివాఁడు. పైఁగా ముద్దాయి శాను పులుసుచే విశ్వబ్రాహ్మణుడనియు, వృత్తిచేతంసాల (Gold Smith) యనియు జెప్పించు గొంతిమంట విశ్వబ్రాహ్మణుల (Kammalars) రావించు వాఁడల్ల బ్రాహ్మశ్రీకుల దనియు, సభిషేకముతో సహితము బ్రాహ్మణకర్మలన్నియుఁ జేసికొనవచ్చుననియు జెప్పిరి. నాకీ విషయమును నిర్ణయింప సాధికారము లేదు. ఇది రెండుపక్షముల వారికినిగూడఁ దలసియే యుండవలెను. ఈవిషయమును దీర్చుట మాతృభయమున నర్థివ్యము. ఇందు వీరి (ముద్దాయిలరపువారి) పోరు తప్పక యద్భుతమైవదేయించి నేను నిశ్చయించుచున్నాను. వారుతాము సంపూర్ణముగ నెఱుఁచుకొన్నట్లుగానినచుననేక ప్రమాణగ్రంథముల ననేకైతిహ్యముల, నచటఁబట్టిరి. ఇంతేకాక కొన్నిసంవత్సరములక్రిందట నీపురమునందె, యందుముఖ్య విశేషముగఁ బలుకుబడిగల గురుబ్రాహ్మణుని యధ్యక్షతక్రిందను జరిగి, విశ్వబ్రాహ్మణుల బ్రాహ్మణాధికారములంగీకరింపఁబడిన పథా విషయముల యాదస్తు (Record) నుగూడ నమర్చించిరి. దీనిచే మరుదేశము వినిశ్చితముగ నూన్యమగుచున్నది. తనకృత్యమును బ్రాహ్మణులు తమమతమునకుఁ బరాభవముగ భావించినచున్నది ముద్దాయికి తెలియునా? అతఁడెట్లు తెలిసికొనఁగల్గును? తనయెఱుక నీయాలయముననే విశ్వబ్రాహ్మణులనేకు లభిషేకముచేరించి యున్నట్లును, నట్టి ఫిర్యాదునై యుండనట్లును, నట్టిసంప్రక్షిణయు జరిగి యుండనట్లును, ము

ద్రాయి సాక్ష్యమువలనఁ దెలియుచున్నది. సాక్ష్యమువలన స్పష్టపడి సంతవఱకు నీయభిషేకాధికార వివాదము పురమందలి ప్రస్తుతకలహముచేఁగల్గలేదు. అతని (ముద్దాయి) సోదరుఁడే యొకప్పుడు విచారణకుఁగొంపోఁబడి, యపీలు (Appeal) పై నిర్దోషిగా విడువఁబడినాఁడు. కడకు; దనయథార్థోద్దేశమున మైలపూచుట కానుట్టి యొకపని నెవరి మతమునకుఁగాని, తుదకు బ్రాహ్మణ మతమునంటిదే నగు తనమత నకుఁగాని యవమానముగ నాతఁడెఱ్ఱించఁగలఁడు? అదినఱకెప్పుడు నీయాలయమున కరిగియుండఁడని ముద్దాయి తన్నభిషేకముచేయ నిషేధించు నెట్టి నిబంధనగాని యెఱిగి యుండలేదనియు, నాతఁడా పూజావిధి వాస్తవముగ భక్తిసంబంధమైనదే యనియెంచి, మహాశివ రాత్రినాడే కాశీవిశ్వేశ్వర స్వాములవారి యాలయమున నభిషేకము చేయుటచేఁ గల్గునని సాక్షులు చెప్పుచున్న యతీతయమగు పుణ్యము ను సంపాదించు నుద్దేశముతోడనే యీపని చేసినాఁడనియు, నాయభిప్రాయము.

కాఁబట్టి ముద్దాయి క్రిమినల్ ప్రొసీక్యూటోన్, శే 258 ప్రకారము నిర్దోషిగా విడుదల కావలెను.

జే. డబ్ల్యు. హ్యూజెస్,

రెండవక్లాసు అసిస్టెంట్ మాజిస్ట్రేటు

నిత్యసంగర నిమగ్నులగు నీవక్షుద్వయమువారికి జరిగిన రెండవ వ్యాజ్యమువలన బ్రాహ్మణస్థానగౌరవముల యధికారమువివాదమునఁ బడి ప్రాముఖ్యమువహించె. ఇది దీప్యవివాదసంబంధమైనవిషయము. ఇందువలనఁ బ్రస్తుతబ్రాహ్మణులనీచసంభవముఁబట్టబయలయ్యెను. వేదములందుఁబేర్కొనఁబడినసరియగు నాదిమ బ్రాహ్మణులుగ నెంచబడు నధికారము స్వర్ణకారులదే యని రముగ స్థాపింపఁబడెను.

ఈ వ్యాజ్యమిట్లు చివరిచిది, 1818 సం॥ చెన్నరాజధాని, చిత్తూరుజిల్లా, నకురేయి గ్రామమున గొంకలు విశ్వబ్రాహ్మణులు,

(Kammalars) వివాహశోభను మొనరుచుండిరి. మూర్ధనహాయా
చార్యులను నాయకులగుటకు బ్రవర్తించుచుండెను. వ్యర్థకారులకును
బ్రహ్మత బ్రాహ్మణులకును వైవాహిక నిర్మలంబట్టి భేదమును లేదని
మొట్టమొదటనే తెలిసికొనుట యవశ్యము. ఈమహా సరిగ నొక్కేరీతి
నుండును. పంచాంగం గుండయ్య (Panchangan Kundyam) య
ను నొపురమందలి గుంకవచ్చబ్రాహ్మణుడే యాచారమును బలవంత
ముగ ననుగంటజేయ ను శించి యావ్యర్థకారుని యావరణలోనికి
దండెత్తిపోయి వివాహస్థలమునొద్దను నొద్ది సరిగిరీక్షిస్తేచి, యల్ల
కల్లోలమొనరించి, కుట్రంబమునకు బ్రలుహవిగల్గించె. మూర్ధనహాయా
చార్యులు తాను నిజముగా నేనబ్రాహ్మణుడననియు వివాహముచే
యించు సధికారము తమయందును వసబోటి బ్రాహ్మణులందునే
యుంచబడినదని మొండిపట్టుకొట్టె.

తఱువారి సభయంతయులనాదులు తమతమ సరిగలనుదీర్చు
కొన, విద్వాంసులగు; విశ్వనాథశాస్త్రి, 2 నాగోజీరావు, 3 మణ్ణుభ
పండితులు, 4 సుబ్బారాయమొనలి, 5 వేంకటరామనాయుడు, గార
లుగల్గిన పంచాయతీ సభామధ్యవర్తిత్వము సంగీరించె. పంచాయతీ
వారతి జాగరూకముగు సరిశోధనపైని వివాహ విషయములన్నిటియం
దు సంతృప్తి ముగవ్యర్థకారులను నతీర్చిచ్చి వారీ(Kammalar) సరియగు నాది బ్రాహ్మణులనియు మందుచే వారీకి వివాహవిధి జరి
గింప సధికారిముగలదనియు నిర్ధారణచేసిరి. విద్యచ్ఛేఖుడుడగు వైల్లా
వంశీయ సోమసుందర పిళ్ళగార్చి కర్మలను, విధులను పరిగించుకొని
నీదేవబ్రాహ్మణులకధికారమున్నదని బోధించి గుండయ్య బోధోపదేశు
డై తదుపదేశమును దరస్కరించి పంచాయతీవారిపై సక్రిమప్రవర్తన
దోషమూర్తీపించి సభయందల్లరి గావించె. మూర్ధనహాయాచార్యులు
గుండయ్యపై దండార్జ్యముపై చ్యూర్యముతోడ్చి. మనుసేపురుసానుల

వలన నేరము ఋజువైనది. గుండయ్యయు నాతని యనుచరులును “జరి గానా” విధింపఁబడిరి.

మాజిస్త్రిగారి యవిధేయు డగు గుండయ్యపైని, దుర్మార్గులగు తడనుచరులపైని దావాతెచ్చుముని మార్గసహాయాచార్యులకు నలహాయిచ్చిరి. ఇ దావా ప్రారంభమైనది.

వాదులు:—

ప్రతివాదులు:—

- 1 వెళ్ళయాచార్యులు,
- 2 మార్గసహాయాచార్యులు,
- 4 రుద్రాచార్యులు,
- 3 వెంకటాచలాచార్యులు,
- 5 నల్లూచార్యులు,
- 6 కులదయాచార్యులు,
- 7 చిన్నకణ్ణాచార్యులు,
- 9 అరుణాచలాచార్యులు
- 8 మహాదేవస్థపతి,
- 10 వరదాచార్యులు,
- 11 దక్షిణామూర్తి.
- 12 స్థ స్థ పతి.

- 1 పంచాంగం గుండయ్య.
- 2 అరుణాచలయ్యరు,
- 3 వెంకటసుబ్బాశాస్త్రి,
- 4 విశ్వపతిశాస్త్రి,
- 5 దొడ్డాచారి,
- 6 ఇక్కియూటైక్ శేఖర్
- 7 వ్యాసశాస్త్రి,
- 8 సూర్యనారాయణశాస్త్రి,
- 9 జ్యోతిశాస్త్రి,
- 10 వందవాసి సిరస్తాదు,

వాది వకీలు:— అబ్దుల్ సాహేబు. ప్రతివాది వకీలు:— అరుణాచలం మొదలి. వాదులుచూపిన ప్రమాణగ్రంథములు. ప్రతివాదులుచూపిన ప్రమాణగ్రంథములు.

- 1 యజుర్వేదము.
- 2 పురుషసూక్తము.
- 3 మూలస్తంభము.
- 4 వజ్రసూచి.
- 5 వేమనపదంము
- 6 కపిలశేఖర.

ఏమియు లేవు.

వాది సాక్షులు:—1 ఆండియప్ప మొసలి.

2 శంకరనారాయణచెట్టి

3 గోపిచెట్టి.

4 అప్పలస్వామి పల్లి

5 వెంకట సుబ్బనాయకం.

వ్యాజ్యమిట్లు వక్కాణించుచున్నది:—

(1) వాదులు, విశ్వకర్మ పరమేశ్వరుని సద్యోబాతవామదేవా ఘోరతత్పురుషేశానాఖ్య సంచముఖములనుండి, మనుమయత్స్వప్న శిల్పి విశ్వజ్ఞయను నామాంతరములుగల్గిన, సానగ, ననాతనాహభూస పౌత్తసువర్ణరువ్వింశచిరనియు; వాదులది తత్సంతియే యగుటచే వారు నిష్కళంకమైన యాదిమబ్రాహ్మణులనియు;

(2) వారు వివాహాత్సవమును బ్రధమవాదియుంటఁ జరుపు చుండగా నింటఁజూరఁబడి యతిధులఁ గొందఁజినిగొట్టి, విరోషనష్టము నుగల్గించి కార్యమును భంగపఱచిరనియు.

(3) నష్టమునకును వ్యాజ్యపుంగర్వులకును రూ50—0—0 వ్యములుకావలెననియు.

(4) ఇతముందు వాదులిట్టి విధుల జరిగించుకొనుచున్నను సౌతివాదులిట్టి కలఁతలఁ గలుగఁజేయకుండ వానిని నిరోధించు గట్టియు రువొసఁగవలెననియు, వారు (వాదులు) సౌధించుచున్నారు.

ఇందులకుఁ బ్రతిఘాతముగఁ బ్రతివాదులు వాదులకు బ్రాహ్మణులైన తమముఖులతో సంబంధము లేదనియుఁ బ్రతివాదు లన్ననో యట్లుగాక, దేశమందెల్లడ సంగీతరింపఁబడిన పురోహితులనియు, వాదులకెట్టి నష్టమును గలుగలేదనియుఁజెల్పిరి.

వాదులప్రత్యుత్తరముబ్రాహ్మణులకపటవేషములతోల్పినీల్పివిడచిపెట్టెను. నిమాసములొవారి (సౌతివాదుల) నీచోద్ధవము బట్టబయ

లయ్యె. వారుతమమూలపురుషులుగ, జూపుచునేవురు ఋషులు
 నీచయోనిసంభూతులు.

శ్లో॥ [ఋష్యశృంగోమృగోజాతః కాశికోగాధిపందనః
 జంబుకోజంబుకోత్పత్తిస్తా తమోగౌతసంభవః
 వాల్మీకోశరభోత్పత్తి రగస్త్యః కుంభసంభవాః
 వ్యాసోలుభకసంభూతోవశిష్టోఽఽన్వీశీనుతః
 నారదోరజశీఘ్రోకాండినోన్యముండశీనుతః
 మతంగస్యమతంగస్యాత్ మాండవోన్యమంజశీనుతః
 సాంఖ్యశ్శ్వసచసంభూతో గాంగేయోగర్థభన్ముతః
 శునకీగన్ధసంభూతో శౌనకాదమహర్షయః |

(మనుస్మృతి)

ఋష్యశృంగుండు (Kalikot Rishi) వేడికింబుత్తననియు; కా
 కుండోక మహారాజునుంపుడుకత్తెకుం బుట్టెననియు; జంబుకుండు నక
 కును, గౌతముండావునకును; వాల్మీకిమాలప్రీకిని, నగస్త్యుండు దక
 భమునను, వ్యాసుండునల్లెప్రీకిని, వశిష్టుమాద్యశీయను వ్యభిచా
 (వేశ్య) కిని, మతంగుండు మాదిగ (Chakkali) ప్రీకిని, మాండవ్యు
 కప్పకును, సాంఖ్యుండు మాలప్రీకి; గాంగేయుండు గాడిదకును, వీరండ్
 రికిని వన్నె తెచ్చునట్లుశౌనకుండు కుక్కకును బుట్టిరనిప్రత్యుత్తరము
 ధముగఁ బలుకుచున్నది.

ప్రతివాదులు తమదౌర్బల్యమును దాముకెలకు కొనుటతక్కు
 వేటుదారిగానైనైరి. వారు తమ మాడుమోములపై సిగ్గునమునుండు
 సికొని తమఋషులు నీచజన్మగలవైన నాపూర్వులకు బ్రహ్మత్వ
 లదనియు, నించుమించుగ నర్విహిందూరాజులచేత సంగీరింపఁబడి
 యనలైన బ్రాహ్మణులు తామేయనియుఁ జెప్పి, పుంకునుగప్పిపెట్ట
 జూచిరి:

జేజ్ న్యాయమూర్తి (Judge) గారి తీర్పుకూడ నిశితమైన ముగింపునకు వచ్చును. నిర్మలమైన భాషాసరణితో సచక్రమైన పోషణవాద నిరూపణలతో సలకారు తన తీర్పున నాతడు ప్రతివాదులను, వాదుల కువ్యాజ్యపుఁ గడ్గులనహితము నుష్టపరిహారముగఁ గోరబడిన మొత్తమును సంపూర్ణముగ నిచ్చినేయుచున్నారని విచ్చి, వాదులకిట్టి విషయములందిక ముండెట్టిహానిని గలుగఁజేయకుండునట్లు కట్టడిచేసెను.

తీర్పుతీరుసనున్నది:—

1 ఆధారపత్రా (Documents) ది సర్వసాక్ష్యములవలనను, నిర్వివాదముగుశృతిసమాజాధికారముచేవాచనతేవిశ్వకర్మవశోద్భవుడైన సరియైనయాదిమ బ్రాహ్మణులని సిద్ధాంతీకరింపఁబడినది.

2 ప్రతివాదులు తామేనిజమగు బ్రాహ్మణులనియు, వాసులునిమూలజాతివారని యుఁ జెప్పెను. ఇది యందులకాధారముగ గోక్క. ప్రమాణమునై నది జూపఁజాలరాదు.

3 ప్రతివాదుల ఋషులవిషయమగు సాధాణికగాథ, వాదులు వజ్రసూచి (Vachchiras) పేరునవిద్యములనుండి యుచ్చియియుదాహరణలతో సంపూర్ణముగనే కీర్తించుచున్నది. ప్రతివాదులందునుజవాబుగ నీవచనపురు ఋషులును చమపూర్వకులు* గారనకుండుటయేగాక వారికి బ్రాహ్మత్వగలదనికూడఁ జెప్పెను. నిజముగనీచజాతులనుండియు, జలతువులనుండియుఁ బుట్టినవారి నంతటి బ్రాహ్మణులుగానేరదు. ఇంతేగాక వా జన్మనిచ్చమైనదిగానున్నది. ఆధారములే విషయమై విమర్శింపరాదని నిశ్చయింపవలసినదనియు.

4 సదరమీన్ పండితులం (Pandit saturman) పండితులు జన్మవృత్తాంతములను వాదులుచెప్పిన దానికిని సరిగనదియైనది. అంతేగాక యీఋషులు వాశ్రమము లేగ్విడిచి చాలకాలమునుండియు వాత నేమనియుండిరి. న, వాదులై, సీయునుసరిగతీయులు బ్రాహ్మణులేయని యూహించుటకుఁ దగినకారణమును జూపలేదు.

5 ప్రతివాదులితర వర్ణస్థులెల్లరికంటెను తక్కువైవైవారై నచో నారేదేని యోగ్యవృత్తినవలంబించి యుండవలెను. ఇందుకుమాటుగదే శదిమ్మరులై తిరిపిమెత్తుకొని కృష్ణజీవనము చేయుచున్నారు.

6 వేదములందొక పక్షికిగాని, యక్షరమునకుఁ గాని ప్రతివా ల కధికారమున్నట్లు కాన్పించదు. అజ్ఞులు వీరగ్రీకులస్థులని నమ్ముదు రు. వీరవివేకి జనమునుమంద బుధులగు రాజులను మోసగించిపురో హితపదవిని సంపాదించఁగల్గిరి. ఇంక యదాధమును దెలిసికొని యథా విధిబరిపాలించుటే ప్రభుత్వధర్మము.

7 విశ్వబ్రహ్మ పంచాననసరమేశ్వర సంతతీయులగు వాదుల న్ననో ప్రతివాదులవలెగాక యజుర్వేద ప్రకారము పిపీలికాదిబ్రహ్మ పర్యంతము సర్వజగదాధారములగు సుతక్కుప్తకర్మలఁ జేయులోకసంరక్షకులు. అందుచేవాదులే సరియగుబ్రాహ్మణులన నొప్పును.

8 మహాభారతాది పురాణములు విశ్వకర్మనుగూర్చి నికృష్టము గఁ బ్రకృతినట్టి దూషణలువాదుల పూర్వులుగావించిన కట్టుకలతలని గ్రహించవలెను. ఇంతేగాక యవిప్రామాణ్యమున వేదములతోనెంత మాత్రమును సరిరావు.

9 ఈ వ్యాజ్యము ప్రతివాదులపై సంపూర్ణముగ స్థాపింపఁబడి వారు వాదులకు సప్తసరిహార ధనమగు 559 రూప్యములనిస్తురుగాకని యుత్తరువేఁబడినది.

10 వాదులు మత్తవైదికాది కర్మలనెప్పటియట్లు వేదోక్తముగ జరుపుకొనవచ్చును; ప్రతివాదులికపైని వాదులతోఁ గలహింస నిషేధింపఁ బడుచున్నారు.

11 ప్రతివాదులు వ్యాజ్యపు ఖర్చులుగాను రు 91—12—0 అణాలు నిచ్చుకొన నాజ్ఞపులు.

15 డిశంబరు 1818.

ఓ. హెచ్. డేక్.

మాజిస్ట్రేటు.

—:ఆంగ్లహైందవ న్యాయమూర్తులు:—

ఈయుభయ విషయే సత్తుముల యుక్తము, సభికాగ వంబం
దమగు సుప్రసిద్ధ పరిశోధకుయక నిష్పాక్షిక పరిశోధనాన్వయమున
వలసనిట్లు సాంఘికమయ్యె. ఇతరే మతవైషమ్య కలుగిత మానసుం
డగు సింహా పౌరాది యేదేశీయుని చేతబండినం నాతిడితిగ విషయము
లందు మానసజ్ఞుల నర్వహ్యధికారయేయని యెంచినను బర్యవసానము
పరమవ్యత్యాసముగా నుండెనుండును. దానితోబాటు సర్వమధోగతి
పాతై, యవశ్యము కుప్పకీ-సూనియుండును. నిప్రుకాశ్య నిజయసలకీ
ర్త నానందమస్తుతై యుండియుండును. మా నవ్యవహారము సీగేశ
మందును, మహాసౌమ్యతయందు, నీనితో నొక్కయచ్చుండు బోని
స్థాన నమీశఖండమందు నాద్దించి నిజమీనుభవధలమే. నామా
స్యసింహా? ప్రజలెగాక యంశఖంక ధనుశ్చులుగాక మతానేశవివ
శుతైరి. ఈమస్సహ జేకోసననము న్యాయ గానములపై దానినెకలి
తదభిప్రాయములం నూడం గంపీభూతముం దుండులను దంపితా
ర్యాణములిచ్చెనము. ఒకమస్సనేశపురపక్షభట్టాని (Policecourt)
న్యాయాధికారి (Magistrate) యొకవిశ్వబా)క్కు పరిశోధనం కిది
క్షవిధించె. ఎందులకు? తన్నుడిట్టిం పుంబొత్తి డట్టియమరాని బొకటి
స్వచపేట మద్దించిన మాత్రముననె. నిజాభిప్రాయమున నిన్నుకా
యుడగు విశ్వబా)క్కులుండు త్తిమహానివాడుగ దానెంచు డట్టినే గా
ట్టుటచేసపరాధమనిమిత ముట్టిఘోరశిక్షయగర్హితుడ. ఈయక్రమ
చర్యను ప్రీమోకోర్టు (ప్రభావన్యాయ ధానియు) నందలి మహానియ
న్యాయమూర్తుల నృప్తిబహిష్కారమున త్తిమస్సమునకు నాదంబియు
భీతిల్లిరి. శాంతిమూర్తియగు సర ఆట్టు బాట్లలారి న్యాయమూర్తిగా
రా న్యాయాధికారిని దుడుకుతరమునకు చీవాట్లుపట్టి యాతని ప్రభావ

తీయఁ దన్నాయపాలనముపైఁ గళంకము నాపాదిల్లు నట్లీయవమాన కరమగు తీర్పును రద్దపఱచెను. తన్నుఁజెట్టి తిట్టుటచేతనే కోపావేశుడై తానాతని గొట్టియున్న, నది రాజశాసనోల్లంఘనమగుటచేత నాతఁడు నేరస్థుడేయగుటచే నీపండిత న్యాయమూర్తి గారాతని 10 రూప్యములు 'జరిమానా' గావిధించి యేతద్విషయః సర్వాగత్యములకు నిదేచాలు నని చెప్పిరి.

ఒక వెల్లాలా సంఘీయుని 'మేహ' (Meha) యన్న దురయాకుల స్తునికి 10 రూప్యముల (జరిమానా) విధింప సాహసించిన మధ్యదేశ గణసభాధ్యక్షు(Ganasabhaewa President)ని పాపకార్యమే ద్వితీయావ మానకరవిషయము. అప్పుడు మధ్యరాష్ట్రము (Central Province) నుబాలించుచుండిన యాంగ్లేయుని న్యాయబుద్ధి యూత్తీర్ణుడై యిరుగ బడియొక్కడణములో దానిని రద్దపఱచెను. సాధారణముగ పౌర, (Burgher) లేక సైంహళన్యాయాధికారియొక్క. యిష్టులు తనన్యాయస్థానమున నభ్యసించు న్యాయవాదులలోనివారే యగుటచేనాతని ప్రత్యక్ష పాక్షికత్వమునుజూచి తక్కినన్యాయవాదులు కినియుటయు నిష్పాక్షిక న్యాయప్రదానమునకు భంగమును గల్గుచున్నది.

హిందూదేశ పరిస్థితియు నిట్టిదే. హిందూదేవాలయమున హిందూస్వర్ణకారుఁడు లింగమున కభిషేకారాధనమొనర్చి యుండుటవలన లింగము మైలనఱువఁబడినదన్నమిషచే నాతనిని హిందూన్యాయాధికారిదోషిగా నిరూపించినను దద్దోషస్థాపనవాది విజ్ఞాపన(Appel) పైఁజై యధికారియగు నాంగ్లన్యాయ మూర్తియది సరికాదని దానినిరద్దపఱచె. ఇట్టి విషయముల విచారణ హిందూన్యాయాధికారి పాలై నప్పు డెల్లఁ జక్రముశకటమునట్లు, దోషస్థాపన మవార్యముగ ననుగమించి యుండె. కానియది హూణన్యాయ మూర్తిచేఁబడి నప్పుడెల్ల మానవు నివ్వచ్చాయరీతి, నిదోషిత్వ నిర్ధారణపై విమడల మానకయనుసరించె.

ఇట్టియగౌరవ విషయములనేకముల సుదాహరింపఁగలము. కాని యుభయదేశ దేశీయప్రజాభిరుచి ప్రసర్తనా విభంగముల కారణమును నిట్టిలజ్జా ప్రఖ్యాతికర ఘోరరంగమునన్నిటికీఁదెచ్చి యిప్పటి కెడసియున్నరను చున్న చదువరుల మనముల బాధింపఁజొల్లము.

ఈమీశ కణాభిప్రాయము లన్నియు మతదురభిమా నోత్పన్నములు. జనులుదుస్సహ బాధలొందుచు విసూచనమునకే మొలచెట్టి యాకలిస నిరర్థక నియమమును గూర్చిన సంపూర్ణ పాండిత్యముపూర్వానుస్వార మగుటగూడ యిందానికి గారణమై యుండును.

సటుకొత్త చెట్టికొక చెంపబట్టిచ్చిచూడనే యావిశ్వబ్రాహ్మణుల నేకమాన కఠినశిక్షాపాత్రునిఁ జేసిన యామూఢన్యాయాధికారి కట్టి పాండితీపరిమళమేమేనియట్టి యుండినఁ దానెక్కువగ భావించిరవాని నైచ్యమును, దాఁదక్కువగ గణించిన యాతని యాత్మవ్యర్థమునుగ న్నొనియుండును. కాఁబట్టియాదేశీయ న్యాయాధికారి విశ్వబ్రాహ్మణునిపై శిక్షవిధించు సప్పశుతాదోషము చేయుచున్నట్లుకీ యుండునని మేముతలఁపలేము. తలఁపసాహసించుము. మాయచుభవము వలనమత దురభిమాన మెట్టిపోకడలకైనఁ బోఁగలదని దృఢముగఁజెప్పఁ గలము. కానిమానవ మానసమంతటి ముగ్ధితిదోషమును భరింపఁగలవనిమే ము తమాత్రమును నమ్మము, నమ్మఁదిరన్మరించెదము.

ఈయనద్రవములు ప్రజాస్వాతంత్ర్యము నిట్టివిసత్కరవండ్లయా త్రలనుండి సంగక్షింపఁబడి బరిపాకనేత్రోన్మిలన మొనర్పవలయు. ఈ దీప్తపమందలి సర్వన్యాయస్థములందు నాంగ్లేయుల నియమించుట దీనికిఁ జకీత్వ. ఆంగ్లేయుని న్యాయస్థానము, విధ్యుక్తముగ, సమాజమై యస్థిబట్టి యుగ్గుపాలనొనర్చునది. తన్నాయవవిత్రితి విద్యావ్యాసంగముగల యాంగ్లేయుని చేతులందు సాభారణముగ ప్రస్థముగాను.

మనపరిపాలకుల యాచారము వేర్తయున్నది. వాదన్యాయనిర్వహణమును సురక్షితులుగ దేశీయన్యాయమూర్తులకే విధునవచ్చును.

నియెంచియు, రాజస్వశాఖ, (Revenue Department) ను మాత్రము దేశీయలకొప్పింపకొల్లక యీ రెండవదాని యందె వినిశ్చితముగనె క్కుడు ప్రాముఖ్యము నుంచుచున్నారు. ఈబుద్ధిమంతు లేనయ్యుక్తిక మూలసూత్రాధారమునఁ బ్రవర్తించుచున్నారో గ్రహించుట కష్టము కాని దానిమంచితనమును విశ్వసించుముగాక.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

వేదములకు పూర్వకాలము.

విశ్వకర్మ సంప్రదాయము నివాధివాసమగు మహాసియాప్రాంత ములనుండి యేదోయొక యాకస్మికోపద్రవముచేతనె చల్లాచెదనైరను ట కనేక చిహ్నములు గాన్పించుచున్నవి. ఇదిమనుష్యులతప్పలు సజీ వులై యుండినకాలముననె సంభవించియున్నట్లు కాన్పించుచున్నది. ఏలనవారు వలసమూకలతోఁగూడి తుదకు హిందూదేశమునుజేరిరి. శిల్పివిశ్వజ్ఞులను తక్కినయిరువురు బ్రాహ్మణులు సంగతియేమైనదియుఁ జరిత్రచెప్పఁజాలకున్నది. శిల్పినిజాభిరుచులఁబట్టి ప్రాగ్దేశముకంటె పశ్చిమదేశమే మేలనియోజించెఁ గాఁబోలు. అహభూనర్షియగు శిల్పి శిలాకారుడు. వాస్తుశాస్త్రమందును విగ్రహనిర్మాణనైపుణ్యమందు ను గ్రీకులు చూపినయత్యున్నతాభివృద్ధిపంశపారంపరకాగతసహజ కాశలమే గాని తత్సంబంధరహితస్వాన్నిత శక్తివలన గల్గినఫలముగాద నిసూచించు చున్నది. అందుచే, శిల్పియుఁదోడి వలసవారును గ్రీకుడే శమునఁ బాదుకొనిరనియుఁ బదపగ్రీకులనఁబరఁగిన స్వసంప్రదాయులకు నిజకళాభినివేశనము గల్పించిరనియు, సనంతరము తత్సంప్రదాయులు వీరనస్యసామాన్య శిల్పకళాచాతురీ సమర్థులై జగద్విఖ్యాతకీర్తిలైరని యు నూహింపవచ్చును. విశ్వజ్ఞుని స్వర్ణకారుడు. నిజగ్రీకులవలసలం

దాతఁడువారి సముగమించెనో లేదోచారిత్రక వృత్తాంతములు మానముద్రాంతములై యున్నవి. కానిహనుమయును స్వసంతతీయులతోఁ గూడఁ బూర్వమొకప్పుడు బ్రహ్మవర్తమనఁ బరగిన హిమాలయ వింధ్యాద్రి మధ్యప్రదేశమున నొక్కచో నెలకొనియుండిరనియు, నీనామము (బ్రహ్మవర్తము)ప్రస్తుతము సరిస్వతీదృశదస్త్రశులను దివ్యతరంగిణీ మధ్యస్థ భూభాగముగ నెంచఁ బడుచున్నదనియు, స్వచ్ఛమైన ప్రాచీన బ్రాహ్మణులు వసించు తావనిమనుప్ర చెప్పినట్లునామదియేయనియుఁ జెప్పినఁజాలు.*

ఈవలసలవారు హిందూదేశమునకు నేర్వేలుతావులనుండి ద్విగియుండుటచే వారెల్లకొక్కేమారు బయలు వెడలులేదనియు, సొక్కేమార్గమంతొక్కే చేదనియు, స్పష్టము. స్వప్రకటనతోబోవద్దపురము (The City of Sighy) ను నీడినేడిగనుకుత(Indukush) మనఁబడనింద్రకృచ్ఛము (Indrakrichram) నుఁజేరె. అటనుండివారు దిశదశలకును వ్యాపించి, కొందఱుకాశ్మీరమునను, గొందఱుసింధుసింధూనదితటములందును గొందఱుగంగానదీ తూలములందును, యుద్ధిరరాజనభానిర్మాతయు, దారుకాకుఁడు సగుమయబ్రహ్మ హిమాలయమున నిట్లు హిందూదేశమగుదనేక ప్రాంతములయందు స్థిరపడిరి. వారెల్లరునుశ్రగ దిశనుండి బయల్దేరి మూర్ఖముఁడనికోట్లు నేర్పూచుకొనుచు నక్షిణాభిముఖులై ప్రయాణమొనర్చిరి.

* హిందూదేశమునభోజుఁడనునొకానొకమునీంద్రుఁడుహిందూదేశమునుండి యొగోపాకువెడలి పోయినట్లు నుదగ్గేశ హనులైయున్న రాతులన్నియు లాతనిపంతతి యేయనియుఁ దలఁచునొక నుభుసిగ్గదంత కథగలదు.

యంగోపాయను నామిబ్రహ్మయొక్క కూతురని జిహ్నువరు. దీనివలసప్రాకృచ్ఛము జనులకుఁ గలబాంధవ్యము తెలియగలదు.

భోజమునీంద్రుఁడు హిందూదేశ మందలి ప్రాచీనశిల్ప సంఘమునకుఁ జెందినయాతఁడు. కావుననాతఁడువిశ్వకర్మలేకకర్తారవర్ణపు సాంఘికుఁడు.

ఎందుచేతనో మయుఁడును హిమాద్రియందు స్థిరస్థాయితై యుండలేదు. అటనుండి బ్రహ్మపుత్రానదీజన్మస్థానోపాంతప్రాంతము నందవతిరించి తద్దేశమునకు మొదట మయాశ్రమ (MayasRama) మనియుఁబదంపడి యంతకంటె శ్రావ్యతరముగనుండునట్లును, దాఁజిట్ట చివరకాఁగిన స్థానమనియర్థమిచ్చునట్లును భూస్థాననామమొనఁగె. పాక్షకుల బ్రహ్మపుత్రమునుండి ప్రత్యక్షమగున గంగవంతునున్న భూభాగము దివిజావాసమను నర్థమిచ్చు “దేవభూమి” యనుపేరనున్నారు చుండె. ఈదేవభూమియందు వసించియుండినదివ్రుతెవ్వరు? విశ్వకర్మ జాతజనకుండగు విశ్వకర్మని యిరువురు జ్యేష్ఠపుత్రుల, సాంగసనాతనుల, మనుమయుల సంతతీయులే గాకింకెవ్వరు? అసంతర మీసప్రదేశమునకే మనువార్యదేశము, లేకఆర్యావర్త (ఆర్యులస్థాన) మనినామ కరణమొచ్చె. శ్రీరాహులశ్లోక మృదుమాధుగీ సారము నవనివీనుల మాత్రమె గ్రహించెనో యట్టివిద్యచ్ఛేఖరుఁడు, నాధునికవీరిద్రాచూడామణియునగు జగద్విఖ్యాత సంతసాధదేశీయ బట్టరమల్లిసావిమితన “శూద్రనిర్ణయసర్వణ”మంఃదార్యావర్తమందున్న మంశస్థు (కులీను)లున్నా”రని వాక్కుచ్చె. ఇదివాస్తవము, వారెయాదివిజులు. నవందన్ని వంశజనకుండగు నావిశ్వకర్మనంశీయులు. వేయేల ప్రస్తుతకాలపు విశ్వ బ్రాహ్మణులువారే.

తమిళమున కమ్మలరులు, తెనుగున కంసాల, సంస్కృతమున బాంచాల, యనుబరఁగుచున్న వర్తమానకాలపు శిల్పులువ్యాసజననమునకుఁజాలకాలము నకుపూర్వమె పంచసదీ ప్రదేశము (పంజాబు) నుదాటి వచ్చియుండిన యార్యసంతతీయులే; ప్రాచీనకాలముననే యీ తెగయార్యులు పూర్వోదాహృతి రీతి నిచజన్ములగు వసిష్టాదిసంయమి సంతతీయై న ప్రస్తుత గోబ్రాహ్మణులనుండివ్యత్యాసముదెల్పు విశ్వ బ్రాహ్మణ దేవబ్రాహ్మణ, దేవకమ్మలాది నామములతో వ్యవహరింపఁబడుచుండిరి. ఈయార్యులు హిందూదేశస్థాయులై యున్నప్పుడు

దేవాలయరాజగృహపురాద్యనేక సుప్రసిద్ధవిశ్రాంతిములగావించి యుండిరి. అవినేటికిని నిలచి తచ్చిల్పిన్ నైపుణ్యమును జగచ్చెల్లఁజేయు నసామాన్యజ్ఞాపక చిహ్నములై విరాజిల్లుచున్నవి.

పదియవ ప్రకరణము.

—:0:—

ప్రాచీనాద్యుత్తమతము

ప్రాచీనాద్యుత్తమతముగ బ్రత్యేకింపఁ జూచినచో నాచార్యులనుచుండిరి. ఈమతమున నె యంతరమనేక నత్పరములకు మహమ్మదు మట్టిపాయనలంబించి తత్ప్రసిద్ధవీరుడయ్యె. ఇదియె ప్రస్తుతారాధనాపద్ధతి, సర్వోత్కృష్టగు పరమేశ్వరునందు భక్తిచే మానవహృదయమునుత్తమ తీర్తిచేయు నిర్మలమనోవాహిని.

మానవుఁడు తానుత్కృష్టముగ నెంచిన భక్తిమార్గమున నిష్కపటదృఢ తమవిశ్వాసముగల్గి యిటు నిష్కళంక జీవనముచేయుచున్నంతవఱకు నాతఁడే యారాధనావిధ మనలంబించిన నేమి? సరముననిత్య నిరంతరస్వచ్ఛందసుఖజీవనా సామ్రాజ్యాధికార బహుకృతిగల్గుచు నార్యనిశ్చయముతో నిహముఁడై తీరక ప్రవర్తించుచు భగవదుపాసించుటే సర్వమతసారమైయున్నది. సర్వమతములు సీశ్వరారాధనామార్గములే. నాకు సర్వమానవులు సమానమే. ఇతరదేవుల భజించువారెల్ల నప్రయత్నపూర్వకముగ నన్నే కొల్పించున్నారు. సర్వారాధనలందును బాగ్దానువాదము నేనే. భక్తులు బ్రహ్మోపాసములు నేనే" యని బ్రహ్మనచించె. ఇతరదేవుల నెఱ్ఱులతోఁబోల్చిచూడ నీసరమణాంత మూర్ఖియగు హైందవుని నుడువులెంత విఘ్నార్థముతము; యెంతదయారసపరిపూరితములు! ఇందెందుకు మానవుండిట నిష్కళంక జీవన

ముజేయుచు, నెట్టిదేవతార్చనాకృతియు ననుసరింపకే యుండిననేమి ? నిజముగ, సత్పథావలంబన, మిచ్చట నీవృద్ధిపై నీజీవితకాలమందు, రాజశీతోదాస్యమును నటుపిమ్మట కఠినదండసయుఁ బొందనేరదు.

మనపూర్వులప్రాచీనసగళ మతమా యేక దేవతారాధనా మతము, కృష్యన్వేషణమువలనఁ గాకతాళీయముగ సంభవించిన విషయమును గించిద్విచారించుటవలని ఫలమగునయ్యన్వేషణము వలన గట్టి మార్పొంద విధింపఁబడినది. జన్నిదము (Jangums) లను నేనా శదేశపుటార్థులు గొందఱు విగఢ్యాధిక్రీకేబోవుచు, సగన్త్యుఁడు దండధారియై తత్సర్వతముల దాటఁబడఁగాంచిరి. వారీఱుని దండమువలన నేర్పడిన చిన్నగుంటల బాఱునుండి వ్హానంతరముముద్విజ్ఞము లతిన మృద్ధిగనేపుగఁ బెరుగఁగాంచిరి. దీనివలన వ్యవసాయమునకు భూమిని దున్నవలయునని వారుద్దేశపడిరి. హిందూదేశమునఁ గృషియిట్లుద్భవించెనని జనాభిప్రాయము. ఈయన్వేషణ కాలమునఁ బ్రజలు, యవ, పేషుయవవనోషధీ గోక్షీరాదులవలనఁ జీవించుచుండిరి. ఇదియేదోమద్యసారమునకు మారుగ నుపయోగింపఁబడి మైకముఁ గల్గుజేయుటయందునవినకాలపు మత్తుపదార్థము కద్వితీయప్రాయుండిను. శాస్త్రములు త్రాగుబోతుపైఁ బ్రయోగించిన శాసనముమాచెప్పుదానిని బలపఱచుచున్నది. చిత్తభ్రామ విషయములు తఱుచు కల్గుటయు మధ్య గంధముఁబోగొట్టఁ గనిపెట్టబడిన యాషధయోగాధిక్యమును నుత్తమ వంశజులకూడ నేదోయొక పులియఁబెట్టఁబడిన సారాయినుపయోగించుచుండిరనుటకు దార్కాణములై యున్నవి. ఇదెంతయు వాస్తవము. ఇట్టి యాసనములందు నాల్గుపేర్కొనఁబడినవి. అందు సోమామృతము (Soma Nectery) సుప్రసిద్ధమైనది. ఋగ్వేదము దీనికవిత్సాహిత్యము నర్పించున్నది. దానింద్రావినకొలఁది యింకను ద్రావ నిచ్చకలెడిది. ఈయంటురోగము లాకికుటతోడనే యంతమొందలేదు. అదిదేవశ్రేణి

పైకిని, దత్తుగోహితుని మీదికినిగూడ దాదీనెడలె. తామ్రకారుడగు తవ్వ ప్రజాసతిపుత్రుడు, దేవపుగోహితుడు, విశ్వరూపుడు, ఋభుల నెబడు స్వచ్ఛాశ్శులతోగూడ దేవసంఘమున సోమపానమునర్చు ప్రత్యేకగౌరవముగల్గి, యొకప్పుడు సోమయజ్ఞవయమున నీయాసవా స్వాదని మమికముగ నొనర్చుచుఁ దత్కలశమందిలి పవిత్రీకరమును బలిపశువులపైఁ బౌరణ్యోప. అది యక్కలమున నాద్యులు గోత్ర యుచిల్వాసనమాత్రముగాక మాసవాసమాచరములగు పరమహిష్టి మద్యమువలెనే యుల్లాసకరమును గలుగివిధమైంది. వారు వ్యవసాయస్మృత్తినివలంబించినదివలనె వృధివ్యగ్నాద్యధూతారాధన ప్రసిద్ధిగమమున దలయెత్తి. ఈధూతారాధనమే యవ్యగ్నదేవతయూ పరమోక్తిగూడ్కోక్తిగూ. భూతమున కధిపతియైయుండెననియు దల్లిభము నొందెనలె నన్నదదధిపతిని సంతోషపఱువలెననియు నూహించు పురాణనాథి ప్రియమువలననేకల్గినది. ఇదిగూఁదల్లిభము ముందట సామాంగవకుట గాని వేఱుగాదు. ఈయభిప్రాయము పునాదినుండియు వలమనశ్యము. ఈనూత్నమతము సూర్యసంక్షికుడగు నొక్కేదేవునారాధించు ముని (Magi) మతిమునకు విఘాతమయ్యె. పసను గాలకృమమున నీదివ్యసూత్రము తత్సంక్షిపరవశమై సూర్యుడే దేవుడగు నారాధింప బడి. సూర్యారాధనము భూతారాధనముగఁ బరిణమించుట వ్యవసాయవ్యాసార ఫలితమే.

పదునొకండవ ప్రకరణము.

వేదకాలము.

హిందువులు కాలమును బహుసంఖ్యా పరమిత్రాములచే గణింతురు. జుడనేష్టా (Jendawesta) కాలముగూడ నిన్నే యురికి

తఱుగనున్నది. తద్విఖ్యాత కావ్యకర్తయగు జోరోష్టరు (Zoraster) డతి పురాణకాలముననే జీవించియుండెను. విద్వాన్ కుంతి (Prof-kunti) గారు 'విసిసిట్యూడ్స్ ఆఫ్ ఆరియన్ సివిలిజేషన్' అర్థనాగరికతా విసర్వయములు అను తమ గ్రంథమునఁజెప్పినట్లు జరత్వస్త్ర [Zartthustra] నామాంతరుడగు జోరోష్టరుఁడు మనుభ్రాతృఁడుగఁ త్వస్త్రయే యన్నది సత్యమైనయెడల నీయద్గ్రంథములురెండును, వేదములును, జండవేష్టయు సమకాలీనములేమై యుండవలెను. జోరోష్టరుని కాలమునుబట్టి వేద కాలమునుగూడ నొక్కొంచుక యూహింపవచ్చును. పైసీ, యాతనిని హిబ్రియాందోలన కొనకుండగు మోజెసునితో బోల్చుచు నాతఁడు ఖ్రీశ్చకారుడగు నీయైస్రీలీయు [Israelite] ననే కవేలేండ్లకుఁబూర్వముననే యుండెనని వచించుచున్నాఁడు. అరిష్టాటిలుఁడు [Aristotle] ఎక్సోడసు [Exodus దేశత్యాగము] నాథనిప్లేటో [Plato] కు, 6000 పశ్చిముల పూర్వపు వాడని చెప్పును. లిషియాదేజీయుడగు జాంతసు [Xanthus కీ]. పూ. 470] డాతఁడు ట్రాజసు యద్ధమునకు 600 వత్సరములకుఁ బూర్వముండెనని నిశ్చయించుచున్నాఁడు. ఈతేదలన్నియు బృచ్ఛనీయములే యుటసత్యము. అవన్నియు నించుమించుగ ననిశ్చితాత్మకతర సందేహాస్పదముల సిద్ధాంతములనుండి యూహింపఁబడినవే. ఈయాధునిక విద్వాంసులగ్రంథము జండవేష్టాఱుగ్వేదసంహితలనతె మన యాదిమ పూర్వీకులకాలమునాటికి మనలఁ గొంపొజాలవు. కాన, నాతని (జరోష్టరుని) కాల నిర్ణయమునకై జండవేష్టాఱుగ్వేదసంహితలనాశ్వమునెనిగు త్తరముగనొప్పకొని తీరవలయును. ఈరెండు పవిత్రగ్రంథములును నిజకర్తల నార్యులుగఁ బేర్కొనుచున్నవి. వైదికహిందువులు తమ్ముఁదామార్యులుగను నిజావాసదేశము నార్యదేశముగను జెప్పకొనిరి. జోరోష్టరుని పూర్వుల నివాసస్థాన 'మరీనొవైజి' (Ariens Vaije) ఘనుడగు దరియ

సుండు(Daruis) తానాద్యుడని చెప్పకొనెను. తత్తద్విత్తియాంతదార్థమును దిలకించినచో వీరీనాటివై శ్వకర్మణుల భారతతేయని గ్రహించవచ్చును.

జండవేష్టాశ్శార్థ మసామాన్యమైనది. అదిసీక, వ్యాఖ్యానమని యర్థమిచ్చును. దేనివ్యాఖ్యానము? వేదములదికాదా? ఏతద్విషయక సర్వసంశయముల నివారించ నీరండు పుస్తకములు (వేదజండు వేష్టములు) యందలి స్రగ్ధాను భాగములు కొన్నియొక్కకొని పోల్చినంపగితించి చూచినట్లులు. అట్లున్నను వేదకాలము సత్యంత దూరస్థ పూర్వకాలముగాఁజూపవచ్చును. ఈసవిత్ర గ్రంథము లాద్యులనఁగా మనుమయాది సహజసంతతీయులు హిందూదేశమునఁ బ్రవేశించియనంతరమే లిఖింపఁబడినవని జనాభిప్రాయము. వేదములారావ్యవర్తమున జన్మించెనన్న మయ చరిత్రాంశ మీయాహను న్యసంబంధించుచున్నది.

చెన్నపురివాసులుగా జాన్బర్ర ఆండీగార్లు వ్రాయుచున్నారు. “సాధారణముగ మనుమయులనుబరగు సాసగసనాతినుల సంశతీయులు, దేవభూమి, దివిజావాసము, నటివించుచుండిన సమయముననే వారనేక యాగములు, లేక, బలులొనర్చిరి. దేవస్తోత్రములఁ గీర్తిించిరి. ఈకీర్తనలు స్రగ్ధమమున మంత్రములుగను, చిరసవాక్యములుగను, సనంతరము సూత్రములుగను మారి, క్రమముగ జన్మస్థా, నాదిస్థా, నోపత్తిగాన (Vpputhistunan) ములగు,, అ,, ఆ,, ఇ,, య, నునకు యోగము నలననేర్పడినఁట,, అను సవ్యక్తశబ్దమగునైన సముతోఁగూడి తుదకు వేదాకృతించాల్చి పూజితములయ్యె. వేదవిషయమంతయు ఖండములుగఁ జెప్పఁబడినది. అనికాలక్రమమునవాసుకనుండితప్పిపోఁగా రానఁబడు*వానినిసమర్థులఁ గోరి కొన్నిటిని సంగ్రహించి, సామవేదమును శతశాఖలుగ భాగించ. ఈవేదములు మగల

*రావూని గూర్చిసింహాశ్రమన కుంబూర్తిగఁ జెరిగినదిగా ప్రవచింపకేద చెప్పవలసరములేదు. అతఁడు పిత కర్మ బ్రాహ్మణుఁడు అతఁడు సత్వగుణము రియగు మంకోవరిని బెడ్డియాడి. సహాయుడై వాకు దండయాత్రగా దిగిన సమయమే! అతనిసాహింయుని సింహపురము Singanore నందుండిను.

జీర్ణములుకాగా వేదవ్యాసుడు వానిని బ్రోవుచేసి స్తోత్రకాండ ఋగ్వేదముగను, యజుర్వేదముగను, సామవేదముగను, సామవేదముగను, సామవేదముగను, సామవేదముగను విభానివియే యిప్పటి చతుర్వేదములై యున్నవి.”

ఈనుప్రసిద్ధగ్రంథకర్తయేయిట్లు సుమారుచున్నాడు. “వ్రతగమునెట్లుసంభవించెనో నిరూపించెదగిసప్రమాణములుగలవు. తగ్గితక్రియాచరణకీయాగముల యుద్దములు పురోహితులుం ప్రధముడధ్వర్యుడు, యజుర్వేది, మయస్మితినిధి, యజ్ఞపురోహిడు. ద్వితీయుడు హూతుడు, ఋగ్వేది, మయస్మితినిధి, స్తోత్రపురోహితుడు. తృతీయ శుద్ధగారి, సామవేది, స్వప్రసాదినిధిగా పురోహితుడు. తురీయుడు బ్రాహ్మణు (బ్రాహ్మ) డధర్వణవేది, శిల్పిప్రప్రధానపురోహితుడు.” దీనివలన వేదములు పురాతనశిల్పి బ్రాహ్మణకృతములని స్పష్టముగఁ గాన్పించును. తత్సంతతీయులు సరిగనయదిమబ్రాహ్మణవంశజులేయనిగుర్తించబడఁజారు మేయాఖ్యవిఖ్యాతులై వీరేప్రసిద్ధులై శ్వకర్మణుల పూర్వీకులు. సామాన్యముగ వీరాచార్యమునుఁ బరగుచున్నారు. ఈనామము “ఆ” “చా” “ర” యను త్తరపరిమితము. ఆ, కారము వేదజ్ఞానమును, చా, కారము శాపాండిత్యమును, రీ, కారము శిల్పసరిచయమును సూచించు శ్లో॥ ఆకారఆగమాఖ్యానీ ।

చ్చాకారశ్శాస్త్రకోవిదః ।

రీకారోదేవతోత్పత్తి ।

రాచారీతుత్ర్యక్షరః॥

ఈత్రీయంవిధస్థానపారీణుడే గురువనుసర్గమిచ్చు నీయాచానామమున కర్తుడు.

కావున, బూర్వోదాహృత ప్రమాణవిషయముల నలన, స్తుతముసింహాశ్రమున ననందనోల్లసన బరగుచున్న యాయాచార

యను భావమును వంశక్రియను చేతనుగూడ, జగదుత్కృష్టకులమగు సూర్యవంశీయమును వంశమునకుఁ జెందినవారనుట తెల్లము. గోపీగోబాహ్మణ ప్రబలనమ్మకముచే సింహళ, చెన్నరాయవైశ్యకర్మణుల సంఘస్థానము ధ్వంసీభూతమైనది. కానియెట్టిసమ్మేళనము గాని యదెంతఁబలిష్టమైనదైనను, నెంతవీర్యవంతమైనదైనను, బరమోత్కృష్టవంశక్రియాన్వితులగు నీనవ్విచ్ఛమైన, యదార్థమైన, పౌరుషేయబాహ్మణులనుండి తజ్జన్మాధి కారము నపహరించ ననమర్థము.

సదునాకండవ ప్రకరణము.

విశ్వబాహ్మణగ్రగణ్యత:—

గతదినములందు విశ్వకర్మవంశము పూర్వార్థ సాధనముల నల్పకారణములగు వివిశ్చిత విరోధకృత్యములను, జెనుపన్నగడలతో డికుట్రులను గావించి యుండిన బలనచ్చాత్మీవు టుండిరనుటకుఁబూర్వపుటలందువిన రింపఁబడిన యదార్థవిషయములే ప్రబలదృష్టాంతములై యున్నవి. ఈప్రబలశత్రువులందు, సాధారణముగ వేదవ్యాసుడనఁబడు కృష్ణదైవసాయన వ్యాసుసంతతి వర్ణింపఁబడుచులేరు. ఆతఁడు విశ్వబాహ్మణుల సహజశత్రువు. ఒకవేళ, యేవిషయమును గూడనేతజ్జాతుత్కృష్టతను గూర్చి తచ్చత్రులే వ్రాసిన గ్రంథములిచ్చు సాక్ష్యముకంటెఁ బ్రబలదృష్టాంతముగా నేగదేమో.

సుప్రసిద్ధుడు మహాభారత గ్రంథము వ్యాసుసనదృశలేఖనీ కృతముగ భావించఁబడు చున్నది. విశ్వకర్మను గూర్చి మహాభారత మిట్లు వచించుచున్నది:—

“విశ్వకర్మ మహాభాగో

చండిశిల్పప్రజాపతిః

కర్తాశీల్పునమా సాగ్రీణాం
 త్రిదశానా మోహనర్థినః
 భూషణానాంచనర్వసూనో
 కర్తాశీల్పువ తాంవరః
 యోదివ్యానివిమానాని
 త్రిదశానామహాకాగః(హాT(గః)
 మనుష్యసోపదీనంతి
 తస్యశీల్పానోమహాత్మకః
 పూజయంతీచ యాంనిత్యం
 విశ్వకర్మణ మన్వయం”

విశ్వకర్మ ప్రజాపతి. లేకనర్వసూనిశాగ్రీమిక కర్తాశీల్పుని, విశ్వ
 లంకార కారుడు, విశ్వశీల్పులకునురాజు. ప్రజలూతని వ్యాపారము
 లంబించి విధేయులై యాతనిని సర్వశక్తుడగు శాశ్వత బ్రహ్మము
 నారాధించిరి. (మహాభారతము 1. 2502).

వై జయంతమను మణిముక ప్రసిద్ధ ప్రమాణగ్రంథము విశ్వ
 కర్మకులస్తోత్రమున నిట్టివచో ధాటితోడనే ప్రవర్ణిల్లుచున్నది. “
 త్కులమునకది యగ్రీష్ఠానమొసగుచున్నది. తత్కర్తృత్వై లాసకూట
 ర్వతవాసియగు వై జయంతర్షి. ఆతడే యన్నతాననమునుండి స్కంధ
 (Skhanda) రాజును సంబోధించుచున్నాడు. మానవశాస్త్రము.
 నాల్గింటిని, మనుమయత్సప్తకృతగ్రంథములను నర్ణించి యాముషిం
 ణ్లు నుడువుచున్నాడు. “ఈమానవశాస్త్రములన్నింటి కర్తామను వి
 బ్రాహ్మణర్షులే.” ఆతడు మకుట నిర్మాణ శాలోచిత స్థానమును,
 చాచ్చలాపరిమాణాదులను, గిరీట నిర్మాతకాబోవు నాచార్యుని లక్ష
 మును, నాతని దుస్తులను, యజ్ఞోపకరణముల సభిషక్తిించి యిట్లుచెబె
 చున్నాడు.

సనన్దత బ్రహ్మపురాహిలోకం |
పూర్వాగ్నియామ్యుద్ధౌగేశవ్యాప్తం |
తదస్యభూతాని బలానితత్ శిఖం |
సత్యాదవిచ్ఛేదస్మిన్నాసతిభ్యః” ||

“అతిదూరస్థ పూర్వకోలమున, పూర్వాగ్నేయ దక్షిణదిశలఁ బాలించిన బ్రహ్మ సృష్టించుచును నృణులచేను. ఇట్లుసృజింపఁబడిన వ్ర పంచమునఁ గిరిటములు చేయుటకు బ్రహ్మతత్కఁ దక్కిన దేవతలనిపు ఁలనర్హులు. వాస్తవముగ నీమకుట నిర్మాణకులము (విశ్వకర్మకుల ము) సరిగ నాబ్రహ్మసంతతియే ?

ఆవిఖ్యాత గ్రంథమునుండియే గ్రహింపఁబడిన యీక్రిందియుధా హరణ మీకులోత్కృష్టతను బూర్ణముగ స్థాపించుచున్నది:—

“ విశ్వదేవకు తా సంశుద్ధిభ్యర్ణవంశజః |
సర్వశాస్త్ర ధర్మవక్షః స్వపతిః దశకర్మణః” ||

విశ్వకర్మవంశీయుడై జనించిన యాచారి, స్వచ్ఛమైనయుత్తమ విశ్వకర్మవంశసంభవులగు జననీ జనకులకు జన్మించి, సర్వశాస్త్రసండి తుడై దశకర్మనిపుణుడై నయెడలఁ బ్రాధానాచార్యుడగును.”

ఈగ్రంథమునుండియే మహిమోక యుదాహరణ మెట్టివానిని బ్రాధానాచార్యునిగ గ్రహింపవచ్చునో యెవ్వనిఁగూడదో వర్ణించు చున్నది.

“తాం బ్రాన్ సేవతాదిగుప్తంచ
వీరకోన్మన్తకాణ్డకం
శూద్రాది మాన్యభాతినాన్
స్థపతిన్ పరివర్జయేత్” ||

కుప్త, సేవకోన్మన్తాంధులను, శూద్రవంశజులను, శూద్రవంశ మువంటి యితరవంశములందుఁబుట్టివానిని బ్రాధానాచార్యులుగ నం గీకరింపరాదు. ఉత్తమవిశ్వకర్మ వంశీయునే గ్రహింపవలయును.

అందుండియె యింకొక యుదాహరణ మాచార్యుల నెట్లుగౌరవింపవలయునో బోధించు చున్నది.

“ఏతచ్ఛతుర్విధాచార్యాన్
మానయేద్భ్రహ్మపుత్రవత్
సర్వకర్మ క్రియాచిత్రం
యీశము క్తప్రమాణతః”

“ఈ చతుర్విధాచార్యులు, లేక, గౌరవలను. సత్త్వగుణశాన్తి కళానిపుణులగుటచే వానిబ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులు(Brahmin Princes గారవించి యారాధించవలెను.

పూర్వము కుతూంత్రిక పురోహితులు సద్బ్రాహ్మణముచేయు సధికారము సక్రమముగ స్వాధీనపఱచుకొనక పూర్వము తదుత్కృష్ట క్రియాచార్యుని, లేక, కీర్తికారుడగు వైశ్వకర్మణుని ప్రత్యేకాధికార మైయుండెను. విశ్వకర్మ వంశీయుడగు నాచార్యుడుతక్క మణియెవ్వడు నిక్కార్యాచరణమునకామోదింపఁబడలేదు. ఈయాచార్యుని ప్రాధికారములందెల్లడల వ్యాసించియుండెను.

ఇదియొక యద్భుతకర్మ. ఆచార్యుడు సర్వాభరణాలంకృతుడై శ్వేతధ్వజధారులగు స్వచ్ఛలు వెంటరా, మత్తదంతావళాహుధుడై, రాజునకు సరిగ ముందుకూర్చుండి, రాజగృహమునుండి సద్బ్రాహ్మణమునిదిరమునకు మహోన్నతమునఁ బోయియట రాజమస్తకము నమకుట ముంచెడివాఁడు.

పూర్వరాజులకు విశ్వకర్మ వంశీయుడగు నాచార్యునెడనుండిన గౌరవమత్యంతము. అదియొక ద్వంద్వవిషయమువలన సంభవించె. అదియాతని యుత్తమవంశము నెడఁజూపఁబడిన గౌరవమును నాతని గౌరవవృత్తి యార్జించిన గౌరవమును, రాజగృహమునఁగూడ నీతనికి వస్త్రాసనమును వీరమొనఁగఁబడుచుండెడిది. ఈయాసనములనుస్థానములచే సధికుడగు నానికి మార్పియె యర్పింపఁబడెడిది.

అచార్యుని నున్నట్లు నాతని శిఖాధారణవర్ణతయు, తద్వలన
తృప్తతకుఁ బ్రబలనిదర్శనములై యున్నవి. ఈకింది యుదాహరణ
విష్ణుస్మృతిలోనిది:—

“శూద్రశ్చతుర్థ వర్ణస్థుః
సర్వసంస్కార సజ్జితః
ఉక్షత్తస్యాతు సంస్కారో
ద్వితీస్త్యునివేదసం”

దీనివలనఁ గుఱించి ‘యచమంత్ర బలాన్వితమగు జపమాలను
బవిత్రసూత్రమగు యజ్ఞోపవీతమును ధరించుటకును, గ్రాశువులనొసర్చు
టకును, బ్రాహ్మణులకుఁగూత్రమే యధికారముగలదనియు; శూద్రులకు
లేదనియుఁగలదున్నది.

సాగర, రాజశాసనమువలన బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్యులూ
త్రమే ‘కుటుంబి’ ధారణాధికారము గల్గియుండిరి. ఇదియెట్టి మతవిధ్యను
సరణునూచకముగాదు. కాని యదియార్యుని గుర్తింపఁదగిన యార్య
జన్మచిహ్నము.

గౌతముగావించి యజ్ఞోపవీతధారణా చారోత్పత్తివర్ణన “మ
నుభవిసి కామని” యందుదాహరణం బడినది. అది గంభీరవాదప్రాయ
మునై నొనఁగఁబడినది. ఈపవిత్రచిహ్నమునల్ల మకుటజులు (కులీనులు)మా
త్రమేధరించుచుండిరినులశతపథబ్రాహ్మణము (Satapata Brahmana)
నందలి యొకకిందభాగమువలన విశదము.

“ప్రజాపతివై భూతాని ఉపాసిదకా ప్రిదఃవై భూతాని దనోదే
హియధచనామ (Eathachavama) ఇతితతోదేవ యజ్ఞోపయతిసోభ
త్వదక్షిణం జాత్యాచ్చాఉపాశిదకా అబ్రువిత్ యజోవోన్నం అమృత
త్వంచ ఉర్గవః సూర్యోవోజోతిత్ ఇతిఅథ ఏకంపితరఃసాచీన ద్వితియః
సవ్యంజావాచచ్చి ఉపసిదకాతకే అబ్రువిత్ మాయామాసి.”

“యజ్ఞోపవీతాభారతైః దేవతాః దక్షిణకూర్పమును, దక్షిణ భుజమున నీపవిత్రసూత్రమును ధరించిన కులీనులు వామకూర్పమును వంచుచు విశ్వజంతువిభండగు చక్రిపానతిమ్మద్దకుజని ప్రాణాధారమగు నాహారముఁ గోరిరి.”

శిల్పశాస్త్రము శిల్పినభివృద్ధిచుచున్నది. శిల్పియన్నది వైశ్వకర్మణామాంతరము. కంతమున నక్షమాలాధారియై, భుజమునద్వితీయయజ్ఞోపవీతసవిత్రసూతుండై యంగుఁగుశముద్రికాయుగండ్లై, దైవారాధనాతత్పరుడై, శ్రేష్ఠతీర్థాశ్రమంబున, సహంగనాసహవాసవిపర్జితుడై, స్వగురుంబాసక్తుడై, నిష్కలంకహృదయంబున మౌనమున నినిమనఃపటమునఁ బ్రతిఱిచుకొనుచు. అదేశిల్పినీతి సాక్షాత్కరించుచున్నాడు.

అట్లున యజ్ఞోపవీత పవిత్రసూత్రాధారణాధికారముశిల్పిదేవుఁ యున్నది. అదియుత్తమ పంశేజస్మదహృదుఁ.

వ్యాసకృత విష్ణుపురాణమునందలి యాశీర్వాదముదాహరణము శిల్పికత్వైత్తమస్థాన మొనఁగుచున్నది.

“భూషణానాంచ సర్వేషాం

కర్తాశిల్ప వతోవరః

యః సర్వేషాం పిమానాని

దేవతానాంచ కారః

మానుష్యస్యాపజీవంతి

తస్యశిల్పన్ మహాత్మనః॥”

అలంకార, గృహ, దేవతా విగ్రహనిర్మాణ నిపుణుడగు నాతఁడె యుత్తముడు. బృహత్ సంహితదీనినే బలపరుచుచున్నది.

“స్థాపకదై వజ్రద్విజస్థపతిః

విశేషతో భవ్యకల్యాణానాం భాగిభవతి

పరత్త్రించ స్వహాగ్”

“విగ్రహకారుడు, జోతిష్కుడు, బ్రాహ్మణులు, పండితులు, శిల్పులు, వీరిని గౌరవించి తీరవలయును.”

మానసారమింగిక దృష్టాంతమిచ్చుచున్నది:— “మహాబ్రహ్మ చతర్వర్ణముల సృష్టించునట్లు, తత్సూర్యావస్థమునుండి విశ్వకర్మయు, దక్షిణాస్యమునుండి మయుడును, నుత్తరమునుండి త్వష్టయును, బాహుద్వయమునుండి మనువునుద్భవించిరి. ఈనలువరినుండి మణిసల్పరు జనించిరి. విశ్వకర్మకు స్థపతియు, మయునకు సూత్రగ్రాహియు, త్వష్టకు వర్ధకియు, మనువునకు పశుకుండునుగల్గిరి. విశ్వమందలి శిల్పులు వీరు మాత్రమే. ఈనలువరిలోను స్థపతి, తక్కినమువ్విరికిరి, సూత్రగ్రాహి, వర్ధకీ, తక్షుకులకును, వర్ధకీ, తక్షుకునకును గురువులై యుండిరి. స్థపతి సర్వ కళానిపుణుడు నిఖిలశాస్త్రజ్ఞుడోవిడుడు. సూత్రగ్రాహియన్ననో యుపేక్షావ్యతిరేకముగ శూద్రస్వభావముదాల్చె. కాని యాతడు జన్మచే విశ్వకర్మబ్రాహ్మణుడే, తద్దస్తస్వభావమాతనిని జన్మాధికారదూరుని గావింపలేదు.”

శిల్పి తక్కినవిషయములతోబాటు యజ్ఞోపవీతమును దప్పక ధరించవలెనన్న శిల్పశాస్త్రవాక్యమునుబట్టి శిల్పులు బ్రాహ్మణులనుట నిర్వివాదాంశము. తక్కిన విషయములట్లుండ శిల్పులు, లేక, విశ్వకర్మ వంశీయులు శూద్రులుగారని నిస్సందేహముగ నొక్క వక్కాణింప నీయగ్గయంశమే చాలును.

త్వష్టశిష్యులు కలనవై రాగ్యము (మునివృత్తి) సవలంబించుటచే ఋభువులవలదిరి. ఆహా, యేమి ! వారిశిల్పకళానైపుణ్యము ! నిజగు రుక్మతల్లితొకాత్రములనుదాల్చిదానినుండి యికమూఁడిలేదేనని. ఇట్లు చేయగల్గియెడల దమ్ము దేవత్రేణియందు జేర్చుకొందుమన్న దేవతావాదానియుసంజేసిసట్లు కృతకృత్యులై దివిజనంఘమునండేరి. జనులు వారి నిష్ణుప్రాధింపి.

“యేదేవేశో అభవత సుకృత్యస్యేహః ఇవభతి అధివిని

తరత్నంధాతసవ సోనపటః సర్గన్వాసః అభవత అమతాశః”

స్వోయాద్భుతకౌశల, కళలచే దేవతలై, స్వీముస శిల్పపుస్త్రులుగ జీవించుచున్న మోమహనుభావులారా ! మాకై శ్వర్యమీయమిమ్ముఁ బ్రార్థించుచున్నాము.”

“ఋభవోవై దేవు తపనా సోమసీతం అభ్యజయః.”

“ఋభువులు తమకరిన వైరాగ్యమువలన దేవసంఘమునసోమామృతాస్వాదన మొనర్చు నధికారమును సంపాదించి.”

[విరాగీయబ్రాహ్మణ]

ఋభువులగూర్చి చెప్పుచుఁ బ్రజాపతి తస్వప్తిక్రిస్తును:—

“తవతై ఇమి అంతి వానన్ ఏవ ఏభి సం పిబన్వ”

“వీరు నీశిష్యులు. నీవు నీశిష్యులును [మాకో] సోమామృత పాన మొనర్పవచ్చును.”

గతదినములందీ విశ్వబ్రాహ్మణ వర్ణమునకింతటి గౌరవముండెను. దేవతలే యీవై శ్వకర్మణులఁడను యుత్కృష్టసంఘమునఁ జేర్చుకొని, వారిని దేవతలుగనె గౌరవించినప్పిను, ప్రజలను వారిని దేవతలుగనె గ్రహించి మైశ్వర్యమునకై వారిని బ్రార్థించినప్పుడు, తద్వంశోత్కృష్టతా నిదర్శనములకై యింకను వేదములను వెదకి ప్రయానపడనేల? కాని, వర్తమాన హిందూసంఘమునందుఁ దస్వప్తియొక్క, శిల్పాచార్యచక్రవర్తియగు తస్వప్తియొక్క జ్యోతుఃకుండగు తుబలకైను (Tubal-cain) నతిశయించిన తస్వప్తియొక్క, గ్రీకుల హిపైష్టసు (Hepaistos) మించిన తస్వప్తియొక్క, రోమనులవల్కను (Vulcan) నధికరించిన తస్వప్తియొక్క, పవిత్రబృందారక బృందమున సోమపాన మొనర్ప గ్రహంపఁబడిన తస్వప్తియొక్క, దేవపురోహితుఁడగు విశ్వరూపుని తండ్రియగు నాతస్వప్తియొక్క స్థానమెట్టిదై యున్నది? ఏమి! శూ

ద్రవ్యైలాతనిని నిష్ప్రయోజకునిగను, నిష్పజాతీయునిగను, నీచునిగను నయోగ్యునిగను, గణించి కేవలాసహస్యమునఁ దత్తరనుచున్నారగుదా! వ్యాఖ్యాసమననరము.

“బదల్” శబ్దము పాలీభాషాభావము, కోశాధ్యక్షుడని దాని యర్థము. “ఆచారీ” శబ్దము సంస్కృతపదము. గురువని దానియర్థము. ఈయుభయపదములు సత్యధిక గౌరవార్థయుతములే, యైనను, వైశ్వ కర్మణుల సంఘస్థాన భవంసముచేయ గోవీలు, మేమీపుటలం దెవని సాంఘికోద్దమన మొకింత ముచ్చటింపనుగటిమో గోవీలు, గావించిన పన్నుగడల బలమువలన, “బదల్” “ఆచారీ” శబ్దములపై నీచార్థము బలవంతముగఁ గట్టబడుటచే, నువ్వాద్యుత్తమ లోహములతోఁబని చేయుటే నీచవృత్తియైయున్నది; గాని బురదలోబొట్ల, దొడ్ల, నేలసాగుబడిచేయుటే గౌరవకర వ్యాపారిమైనది. పొట్లకివై పమ్యమును మత్తవై రుద్యమునుబోగలవా; యిదిగింక నెన్నడునప్పు? లిక్కనిషయము ప్రశంసార్హము—ఏవిరోధి విమర్శకుఁడుగాని వైశ్వకర్మణులను శూద్రకులమునఁబారవైచి యనమానించి యుండలేదు.

పదమూడవ ప్రకరణము.

సింహాళమున గోవీకులము తలయెత్తివ్యాపించుట.

సింహాళ ప్రజాచరిత్రముఁజదువు నెవఁడును గోవీకులస్థలయద్భుతాభివృద్ధిఁజూచి యాశ్చర్యపడకుండ నేరఁడు. సింహాళదేశమును వంశ రాజప్రభుత్వములందు, సింహాళీయ పాలనాంత్యదశయందు విపరీత శక్తిప్రేరితులై చేరిగిన యాకులజనుల ప్రాబల్యము, తచ్చతాబ్దారంభదివసములందా యచంచల మనస్కులగు సధిపుల చేతులఁ బ్రవిచ్చు న్నమైనది. ఈమాయుద్దేశము క్రీ. శ॥ 1198 లోఁ బాలించిన నుప్రసిద్ధుడగు కీర్తి నిశ్శంక మల్లరాజు నాజ్ఞచే గావింపఁబడి పాలిన్నరువా యొద్దనున్న శిలాశాసనమువలన గృహపమచున్నది. తద్యదాథ భాషా

తరీకరణ మీక్రిందబొందుపఱచుచున్నాము. అందుమీద చెప్పచున్న దో చూడుడు.

రాజునెడ ద్రోహముఁ దలంపనై నఁగూడదు. రాజులేకుండ జీవింపకుము. కాబట్టి రాజులుగాని, రాజప్రతినిధులుగాని, యువరాజులుగాని, లేకున్నయెడల దేశమును గాఢముగా బాఠించును. కానిబుద్ధ మతనైరులగు చోళకేరళాది రాజులను బుద్ధస్యమును నీలంకాదీపము నకుఁ దేనుద్రేశింపకుడు. వారపై యగుగఁబడిన వారుద్రోహము. కాకి హంసతోడను, గార్ధభమశ్వముతోడను, కీటకము నగీస్యసముతోడ ను, మిణుగురులంబురుగు మిత్రునితోడను, మశకము మాతంగముతోడను, ఫేరనము కంఠీరవముతోడను, బోలమగావ గోపీలును న్నెడును రాజుగాఁగోరకుడు. వారెంతప్రబులు తెయున్నను గోపీలును బంధ్యతా యుతోద్యోగములందుఁ బ్రవేశపెట్టకుడు. నాగొంకియును, యక్కవి నయములఁగావించురు. కాని, యొక్కనికొక యుద్యోగమిచ్చిచూడుడు. అతఁడు ద్రోహిఁజేతీరును. రాజవంశజుఁడువారితోఁ గలిసినయెడల నాతని శిరచ్ఛేదన మొనర్పవలెను. కాబట్టి విజయము (Wijay) ని రాజవంశమునఁబుట్టిన వానినొక్కనిని రాజుగఁజేర్పఁచుకొని యాతనిని మీనేత్రమువలెఁ గాపాడుకొనుడు."

శాసనమందిది తీవ్రమైన భావ. ప్రజలందొక ప్రబలపక్షా శాంకూరములను విధ్వంసమొనర్ప నింతటి విఖ్యాతరాజశేఖరుఁ డేల స్థిరశాసన మొనర్పవలసి వచ్చెనో చెప్పనసాధ్యము. కాని దీనికి, రాజు ను సింహాసనభ్రష్టుఁకొనర్చుబ్రబల గోవీదుప్రవర్తముచే గావించఁబడిన యొక యశ్యుగాఁగిందోశనమే మూలకారణమైయుండుననుట నిస్సందేహము. కాకున్న రాజుశ్రోధమునకుఁ గారణమెఱుగలేము. ఈశాసన ప్రధమవాక్యమిచ్చు నూచన తత్కారణావహమై యుండవచ్చును. అదియెట్లున్నను, 15వ శతాబ్దాంతము వఱకును గోపీలనుకూర్చి కొం

చేముగాని యసలేగాని మచకు పినబడకుండుటచే నీరాజు తత్ప్రకటనమునుండి తలుపాతి ప్రభుత్వములందుఁగూడకతినా చరణయందుండెనని సంపూర్ణముగ సమ్యవచ్చును.

15వ శతాబ్దాంతరంభమునుండి మధురలోని వెల్లాలా, తమిళ శక్తి సింహాళియ గోపీనంధుముప్ప గట్టిగఁజందులు తొక్కుచుఁ దడ్రే శరాజనంధుములఁగూడఁబ్రవేశింపఁజూచ్చు. తమిళనామములు, తమిళాచారములు, తమిళప్రవర్తనలు, కాలవైఖరులయ్యె. ప్రధమరాజసింహుని నామము తికిరిబండ. ఈబండ, రాజసింహ, శబ్దములు రెండును దమిళసంభవములు. రాజసింహుఁడు ఘోరమైన పితృహంతకుఁడు. నిజజననకారకునిఁజంపిన యమితపాప నివృత్తికై యాతఁడు హిందూమతమునవలంబించె. శివార్చకులీ పశ్చాత్తప్తరాజునకు, బుద్ధార్చకులీయఁజాలనిదాసి, నీఘోరపాపమునకు క్షమాపణము సర్పించిరి. ఇది తమిళార్చకత్వమున గల్గిన ఫలమగుట స్పష్టము. ఏతార్కర్యప్రేరేతుడై యాయుగ్రనిరంకు శాధితీ పాదమతమును, పాదగురువులను సమూలనాశనమొనరింప నన్నాహమొనర్చె.

పాదగురువులను, బుద్ధస్థముఖ్యకారణములగు తమో Tanha బంధములఁదొించి, జనసమరణమధ్వంసము యుభయావస్థమైన నిర్వాణమును ప్రశాంతివై రాగ్యస్థితిఁబ్రవేశించుటకుఁ బవిత్రీజీవనములొనర్చ, నీపాపభూయిష్టప్రసంగమును దదావ్యి మోహములఁ బరిత్యజించునట్లు నటించు వచ్చవలసతాల్పు పలు సంఘమవి మాయభిప్రాయము.

ఈగురుసంఘముప్పుడు సింహాళముననున్న ప్రకారము ముత్తైగలు గ విభజింపఁబడియున్నది. అవి నయామి, అమగాపుర, రామన్నాతైగలు. ఈముత్తైగలకును మతసిద్ధాంతవలంబిత్వముల భేదమును లేదు. కాని పవిత్రీచేలభారణా పద్ధతియందు మాత్రము భేదముగలదు. నయామి తైగనా గొక్కభజమును మాత్రమే యాచ్ఛాదింపఁగొం

దురు. కాని యమరావురా, రామన్నా తేగలు కొన్ని సమయములందు ద్విభుజాచ్ఛాదనమొనరించి తీరనలసి నచ్చుచున్నది. ఈ రెండవదే సరియైన పద్ధతి. కాని మొదటిది గోవీకులస్థులగు గురువుల నితరకులములందలి గురువులనుండి నినతీంచుటకు రాజాజ్ఞ నలను నేర్పడినట్లుగాహించబడుచున్నది. మళ్ళవైషమ్యస్థలితమై యంతకంటెను బ్రస్ఫుట, లజ్జాసీను భేదమొకటి గలదు. అదే మనదక్కస రెండు తెగలును దమలోనికి భేదముపాటించక నగ్నకులస్థులను తేర్చుకొనుచుండ నీసయామీలు మహనీయుడగు బుద్ధుని దయాకరనిష్పాక్షికనియమముల యర్థభావముల నుల్లంఘించుచు గోవీకులస్థునిదక్క మఱియుక్కుని తేర్చుకొననొల్లరు, అత్యుత్తమకులమనందా విర్భవించి రాకొమరుడైన బుద్ధుడేమిటోపద్రవమను నా భీలసహస్ర శ్చిహ్నదలశూకవాశము గావింపనెంచి తానేభిక్ష కానమూసమును నహించుచు, భిక్షుకవేషధారియై భైక్షుకతీవనమొనరించియుండ గోవీలు వ్యతిరేకప్రవర్తనలై తత్ప్రతిష్ఠ తీరస్కారులైరి. అమ్మహాత్ముని ప్రయత్నములన్నియు బూడిదగోబోసిన పన్నీరయ్యె. సింహశప్రజల్లెరియందునే జాతివారు గాని యీపిచ్చిమతి భేదములను సింహభీయగోవీకుల జాధగురువుల కంటె నెక్కుడు మొండిపట్టుతోఁ బాటించరు. వారు సయామీతేగ గురువులుగాని, యమరావురావారుగాని, రామన్నావారుగాని, కానిం డెవ్వరనునగే. మహాద్రోహమతావేశోన్మాద వివశులై కులమన్నఁ జెవికొనుకొను నీశిలీభూతి నిస్సారపురాతన వస్తువులులేకున్నయెడల నాయుపద్రవకరనిబంధన నిర్మూలమై, సింహశప్రజల్లె నేకీభవించి యుందురు. నిజపవిత్రీవనసమిష్టి సరమనికృష్ణకార్యముల నాచ్ఛాదించ దుర్బినియ క్తమగునని యాకపిలవస్తుపురమునీంద్రుఁ డిసుమంతయు నెంచియుండలేదు. భిక్షుకవేషమునదాఁగి తమసచ్చవలువల వివేకుల పాలిటి వలలుగా నాగురువులకొందఱు పాపమూర్తులగు నతిభయం

కర ప్రత్యక్షరాక్షసులుగఁ బ్రవర్తించియుండిరి. ఈగురువర్గమందనేకు
లించుమించుగ సర్వవిధదోషకృత్యములను గావించియుండిరి. అణచి
వేయకున్న దమసంఘమునకును, మతమునకును సపఖ్యాతీనమౌనము
నాపాదించు నీయనిజ్జీయ నిరంకుశమానన మాతృలభాసించ మతని
బంధుము గావించనివృత్తికి చాలప్రొద్దెక్కి.

ఉపకథాకృష్ణులమై నిర్విముచిం మీప్రభానుకథ ముహుర్ముహు
పవలెనన్న, నీ స్వీపమున దిమిగాచాగ తమిసప్రవర్తనావిస్తరణము
తదాప్రత్యర్థదాయకముగా విధింపబడె. దీనివలన దేశమునకు మహా
పద్రోవము వాటిల్లె. ఇట్టివిపదనుభవమీ దేశనిత్యదురదృష్టమై యుండె.
ప్రస్తుతోపద్రవము శ నాశకారయై పరణ మించ, సింహాప్రభుత్వము
మధురలోని నడిగాతమిభులఁ బుట్టులని నూయుద్దేశము. అగీర్తిగనం
భవించె. సరేంద్రసింహులును సింహాళియనంశమునలి కడచటిరాజు.
ప్రస్తుతచరిత్రకారులీతనిభార్య మధురలోనియుక తమిరాజపుత్రిక
యని నుచువురు. చరిత్రాన్వత్తాంత మెట్లున్నను దంతకథమాత్రమీ
సరేంద్రసింహరాజుపట్ని యెంతమాత్రమును రాజవంశోద్భూతకాదని
నక్కాఁగించుచున్నది. ఈ యంగసతృద్రా లానంశసంభవయ
నియు సరేంద్రసింహులని యమానుకరాజమాతనీమను నిష్కళంకత
త్రియ వంశజతయగు రాజకన్యకగావమ్మ, మానగింపబడిరనియు
బ్రజాగాధగలదు. ఇంతేగాక యీమమధురలో నున్నప్పడమె నైతి
కవర్తనము పృచ్ఛనీయమై యుండినట్లు కానించుచున్నది. కాని
భార్యమగనిపైఁ జెల్లించునమితాధికారిముచే నైసనేమి, యామెయన
న్యసానూన్య రూపరేఖావిలాసములవలన నైసనేమి, యుకవేరెండిటి
చేనై యుండనచ్చు, సరేంద్రసింహుడామె పశుచుననపుచేష్టలను
క్షుించియామె కథినుండయ్యె. ఆమెకు నుబ్బయ్యనాయకరను సోద
రుఁడు. సోదరసింహుడే యాననిమెక ప్రాత్యకాశ్చర్యము

జూపజూచ్చె. మనుష్యుడు, తా, నీటమున్నున్నప్పుడు త్రాగి తుదను దన భార్యసోదరునికే యిచ్చుచుగాని తనభార్యనునమ్మి యాతనికొప్పగింప నొల్లడను లోకోక్తిగలదు. ఈ విపరీతధర్మమునకు శాగీరశాస్త్రయుక్త మగు కారణమేమో తెలిసికొనగల్గెము. కాని యదిమాత్రమున త్యము. నరేంద్రసింహుడు నిజమరణపూర్వము యారాజ్యమును దన బావ మఱదియగు సుబ్బయ్యనాయకరునకిచ్చె. ఈతఁడుసింహాశరాజ్యసింహా సనమును శ్రీవిజయరాజసింహుడను మోసపుఁబేరున సధిష్టించె. సుబ్బయ్యనాయకరుమనురాతమిఁకుడగుటచే సద్గుప్తవశమునబాప్తిం చిన యారాజ్యమునకుదసతోఁదన యిష్టానిష్టములన్నిటిఁగొనితెచ్చె. తత్పట్టాభిషేకదివసమునుండి డెబ్బయ్యారేండ్ల కాలపరమితిలో నిరునది మూడు శతాబ్దములు, కాలములపవిత్రధ్వంసకార్యముల ధిక్కరించి మహావైభవమున నెల్లియుండిన యొకప్రభుత్వముయొక్క వినాశమును, నీయల్పకాలముననే తనకుగల్గిన ప్రీతిరణచే రాజానన రాజాష్టలలెక్క నేయక గుప్పగుప్పన దాల్చి సతిత్వరతగతి నీదీప్తమందలి యితర కులముల యసూయాశ్చర్యములు దెండిటికి నొక్కేసారి నెలవుకాఁ దగినంతటియున్నత స్థానమునకు వేచినయొకకులము యొక్కవ్యాప్తియై బాడగన్న కాలమునయిండె. సింహాశగోపిలని మాయుద్దేశము. మేము, నేడదియాక్రమించుచున్న యున్నతసాంఘిక స్థానమునకురా నీజాతిగావింపవలసియుండిన బ్రహ్మాండప్రయత్నములఁ దలఁచుకొన్న వృషభి శక్తులెల్లాఘోషింపకుండ నేరము.

పదునాల్గవ ప్రకరణము.

—:0:—

వైశ్వకర్మణుల పతనము.

ఇకనీదీప్త దేశీయప్రభు పాలనావైభవ దశయందును, దత్తిక్షణావస్థయందును, యూరోపియను పాలనారంభమందును సింహాళీసంఘ

మున వై శ్వకర్మణ స్థానమెట్టిదై యుండెనో యొకటి విచారించుట వస్యముగాదు.

మహేశ్వరడంతముగాఁ గల్గిన మహావంశనా నూతనమనువంశ మందలి రాజులెల్లఁగి కాలమునను వై శ్వకర్మణుని ఆధికారాధిక్యము లసంపూర్ణముగఁ గల్గియుండిరి. మన్వాదిసోదరుల సంతతివారగుటచేసది తజ్జన్మాధికారమే. విశ్వకర్మవంశ స్థానములందొకఁ డగునునాదిపురుషుఁడగుటచే మహావంశమున జనించి మహావంశము (Dutugemunu) వైరియైన యేలాలరాజు పోరుని పాలనమునఁ గూడ వై శ్వకర్మణుని నిజవైభవోచ్ఛదత యందె యుండిరి. అందేమియు నాశ్చర్యములేదు. తామేనిచ్చు ఫలకాదమ బ్రాహ్మణుల మనినాదించుచు మధురాగో బ్రాహ్మణులతోఁ దీర్ణ విరోధమునఁ బ్రబంధింపఁబారల యెడసేమధురా నెల్లాలా తమిషులు నెయ్యముఁ గూలలేకుండి యుందురు. మఱియీ నెల్లాలాలెవ రందురేమా. హిందూ దేశగోబ్రాహ్మణుల సేవకులుగా కింకెవ్వరు ?

రాజసింహుని ప్రభుత్వమునఁ జెన్నపురి తమిళసంపర్క దూషితమగు సింహళీయ సంగమందు వై శ్వకర్మణులు కండియను రాష్ట్రము (Kandyan Provinces) లంద కనిపింప, జాతికృమమున ద్వితీయస్థానమునకుఁ ద్రోసివేయుఁ బడిరి. అప్పుడంగీకరింపఁబడిన కృమమిదేయ నుట నిష్పత్తిక స్పష్టపాతా రహితపరదేశ చరిత్రకారు లిచ్చువృత్తాంతబలమును బట్టితప్పక యుప్పుకొని వచ్చును. చరిత్రకారులు గనిశ్శంకితసత్యవాదులగునార్మరు, 'గామర్' అఫకండియన్ లా, (కండియనుశాసనవ్యాకరణము) నను, నాకున్, 'హిష్టరీటెనెసిలన్' (సింహళచరిత్ర) ను, నను, రోబీరో, 'కానికిల్' (చరిత్ర) లులోను, వీరెల్లఁబ్రధమస్థానమును గైగిస్త వబనకాలకును, మతగురువులకు నొనఁగుచు, ద్వితీయస్థానమును వై శ్వకర్మణుల కిసేకీభవించు చున్నారు. ఇందుకు తార్కాణముగ రోబీరో

నుండియొక భాగమును దాహరింతుము. అతరువాత వచ్చువారు పల్లెలు. స్వర్ణకారులును సువైశ్లో బనిచేయుని తరశిల్పులును గూడియ జాతివారగు చున్నారు. బసకాలు, తేక, ప్రభునంశీయులు చిట్టిలయి క్లకుఁ బోవచ్చును. గానివాటితో భోజన బాంధవ్యములఁ నల్పరు. లుబనకాల యెదుటఁ గూర్చుండ వచ్చునుగాని తక్కువజాతి వారెఱు నట్లుచేయఁ గూడదు. ఈయంశము సౌధముగాఁ జిహ్మయని కాలము సింహళీయ సంఘమున వై శ్వకర్మజుల కొనఁగఁబడిన స్థానవిషయ్యు దృఢ సాక్ష్యముగ నున్నది. అప్పుడువారు చి బని పిలువఁబడిరి. సంస్కృత భవము. “శ్లోష్” యనితన్మూర్ధాము. వారుబసకాలనే ప్రభుగురుకులములకు నూత్రమే ద్వితీయమగు స్థానముతో నాదరింపఁ బడిరి. కానివారు తక్కినయే నితరజాతికే గానితెగకుఁగాని ద్వితీ యులుగారు ; గోవీలకు ద్వితీయు తెందునుగారు. స్వాధీపేక్షారహి తుఁడగు పరదేశీయుని యానిష్ఠాక్షిక చారిత్రక వృత్తాంతమును నీతి నిఘంటువు, దిశారాము (Desaram)నివర్ణ వర్ణము, కేహిలపన్నలునియే హిలపోల (Kehelpannalas Ehelapola) కాశిచెట్టి సింహళస్థలని ఘంటపసంబంధము (Appendix to the Ceylongazateer) కతిరేకునిజఫ్నా ద్వీపకల్పపుచే పాత్రమ(Hand book to the Peninsula Jaffna) మొదలగు వానియందలి పక్షపాత విషయములతోఁ బోల్చిచూచును. ఈయప్రఖ్యాతి కరపుస్తకము లఁచు మొదటిది వై శ్వకర్మజులకుఁ ద్వితీయస్థానమును, రెండవది చతుర్థస్థానము నిచ్చుచున్నది. నాల్గైదులు దానినధః పాతాళమునఁ బారవేసి శూద్రవెల్లాలాల నీచసేవకులందుఁ గల్పుచున్నవి. ఎపుడుజరిగె, నీమహాపరి వర్తనము, వై శ్వకర్మజులను బ్రభుకులము చేంతనుండి నీచులకడకుఁ ద్రోసివేసి న్యూనపఱచినయీ మహాప్రోళయము ? చెట్టిస్థానము నుండి నీచసేవస్థానమునకు మాటుట త్యంత విపరీత పరిణామము. కానియీసాంఘిక మహాహింసయునుగూ

ర్చిచరిత్రమేమియుఁ జెప్పకున్నది. ఈవిషయమును, గిట్టునఁ దిద్దునంపత్సర మందొకప్పుడునే యక్షి యుగముగానితమపైఁబ్రసరించి యుండినపాప మునకు బోనంతటి 'పృథ్వి'త పురుషులగు మున్నుదాహరింపఁబడిన గ్రంథకర్తల వలననే తొలుదొల్త వినుచున్నాము. నిజాభిప్రాయమున మాత్రమే యశోవంతులగు నీగ్రంథకర్త లెల్లవెల్లాలాలని యొకించుక తలంచి నపుడీనిందాకర వృత్తాంతములన్నియు ననత్యము లనియువైశ్వ కర్మణులను నాశము చేయవచ్చులగు ద్వేషబుద్ధులు కుట్రనన్నిగావించిన ద్వేషకల్యణలనియుఁ జనువరి తెలిసికొనఁగలఁడు.

విద్యచ్ఛిఖామణియగు ఎం. నారారాణశాస్త్రిగారు. ఎం. ఏ. యను నొకచెన్నిపురి బ్రాహ్మణుఁడు 1896 ఏప్రిల్ 25లో "హిందూ" పత్రికకు వ్రాసినదయినకలేఖయందు వైశ్వకర్మణులఁ గూర్చియిట్లుచుచువు చున్నాఁడు:—“వారనవ్యాపారము ఋగ్వేదమంతటి ప్రాచీనమైనది. వారుహిందూదేశమునకు బ్రాహ్మణులు వారిపూర్వకు యతినాగరికులై యుండిరి.” సిలన్ గజెట్ కు 1893 లోన సభ్యాతికరమైన బుద్ధిలేని యనుబంధము లిఖించిన సిమెంకాసిచెట్టి గతించియుండెను. ఆతఁడుత నంతటతానే చచ్చెను. ఆయనుబంధమున నాతఁడు వైశ్వకర్మణులను వెల్లాలాపరిచారని నర్థముఁబొందవేసె. ఈయుద్దేశము కోసినో, నారా యణశాస్త్రునిచ్చు వృత్తాంతమునకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్నది. ఋగ్వేదమంతటి ప్రాచీనమైన గౌరవవ్యాపారముగల్గి నశిష్టాది బ్రాహ్మ ణులు హిందూదేశమునకు వచ్చుటకు, బాలపూర్వమునుండియు నాగరి కులై యుండిన జాతివారలను బరిచారకవర్గముఁదాఁ జేర్చుటకుఁ దగిన కారణములేవినియూ గతించిన యూర్ధ్వమనుష్యుఁడు సృష్టికరించియుం డలేదు. పూర్ణముగ మఱువఁబడి యేమూలనోమడఁగి యుండిన యా యనుబంధమును, దాఁజేరినపత్రము వారెంతయుఁ జిదఱుపడ, జెబ్బదియై

పది నై దవ ప్రకరణము.

గోపీలు, వెల్లలాలు.

తమయందుదాదులు, వంటవాండు, కూలివాండు, బండి తోలువాండు, పీఠును బాతుగోతులు త్రవ్వవాండు, మొదలగు నీచకర్మలచేరనుట వైశ్వకర్మణులెంతయు గర్వింపఁదగిన విషయము. ఈ ఘనులందఱును గోవీకులమునుండియే బయల్పడలుచున్నారు.

ఒకజాతియొక్క సాంఘికస్థానమును నీచపక్షదుచుఁ బుస్తకము వ్రాయుట సులభతమమైన కార్యము. కాని యాయనాలోచనాపరుల దొక్కఁడును దాను వైశ్వకర్మణుల కొనఁగి నష్టానమున కాధారముగనే యంగీకృతప్రమాణ గ్రంథమునుండి కాని యొక్కయుదాహరణమైన నీయఁజాలఁడయ్యె. గోవీవెల్లాల విషయమన్ననో వేలు, సంపూర్ణముగ వేలు! పురాణనామావళి, 2 పియమ్మల (Prummala) 3 రూవన్నాల (Ruam mala) 4 కావ్యలక్షణమణిమాల, 5 కావ్య కాంతాపాశము, 6 పరాహమిహిరము మొదలగు నించుమించొక శతగ్రంథయూధము గోవీలరు శూద్రులుగ వక్కాణించుచున్నవి. చూడామణినిఘంటువు తక్క- యించుమించు సర్వహిందూప్రామాణికగ్రంథములును వెల్లాలలనుగూడ యీతరగతితోనే చేర్చుచున్నవి. సింహాభిమందలి గోపీలును హిందూదేశముదలి వెల్లాలలు నొక్కే కులమువారు. వారుకేవలశూద్రులు, వట్టిశూద్రులు. వారిపై తృప్త్యవృత్తియునువుచే సహజనీచత్వముపై ఖండింపఁబడిన వరిసాగుబడి హిందూదేశమున నేమిటెగల వెల్లాలలున్నారు. వారెవరనః-కొండ కత్తివెల్లాలలు, తులువవెల్లాలలు, చీనావెల్లాలలు, నత్తిమానవెల్లాలలు, చోళవెల్లాలలు, పాండివెల్లాలలు, మలయమాన్ వెల్లాలలు; ఇటతీవిధవైశ్యులుగలరు. వారు, గోవైశ్యులు, భూవైశ్యులు, ధనవైశ్యులు. వీరెల్ల వెల్లాలలతోఁగూడ విన్లొనిఘంటువు (Winslow's

Distconary.) పృథాకము, శూద్రులేకాని యిట్టినిందారోపణ వైశ్వకర్మణులపై సకారణముగఁ దేశకృత్యముగాదు. అంగీకృత ప్రమాణమెద్దియు వైశ్వకర్మణులను శూద్రులందుఁ బడవేయలేదు. ఈపుస్తకపూర్వపుటలం దుదాహరింపఁబడిన ప్రమాణగ్రంథములన్నియు వేదములందు బేర్కొనఁబడిన యాదిమబ్రాహ్మణులు వీరేయని వాదించుచున్నవి. వైశ్వకర్మణులు గోవీష్ణెల్లాలలను దమపాలమున సాగుబడిచేయు నీచనేవకులని చెప్ప నెక్కు. సకారణము కల్గియున్నారు. ఇతేల, నీలవాల, మంగళాగమగ్రామములం దీయాచారము నిజముగనే జరుగుచున్నది.

మేనిసరిశీలనమును మాదేశీయులగు గోవీష్ణెల్లాలల మనములనొప్పించు దురుద్దేశముతోఁ బ్రకటించియుండలేదు. ఒకజాతిని బడగొట్టి తర్ల భాగములపై వేటాకవర్ణమును లేవనెత్త మానంకల్పముగాదు. మానిష్కళంకోద్దేశములట్టి యేయయోగ్యాభిప్రాయముల చేతను గలుగితములుగావు. మాచెప్పునదంతయు జపానాసియుగు, కటిరేశుఁడుగారు వైశ్వకర్మణులు వెల్లాలలనేవకులను నూచనను గానించియుండుటచే, వైశ్వకర్మణ సాంఘికక్షానభంగకరమగు నీనూచనను ధ్వంసమొనర్చుటకు మాత్రమెయ్యదేశింపఁ బడినది. కటిరేశుఁడుగారు తామెంతవండితులైనను తమ సిచ్చిమతాభిప్రాయములచే బాహాణకొల్పులగుచున్నారు. కాని పూర్వోదాహృతగ్రంథావ లోకనమున, వెల్లాలలు తమ జాతివారనిపించుకొననట్టి యధికారమును లేదని తెలిసికొన్నప్పుడు, దేశసంస్కరదాయకమగు నీయుపద్రవమును నిర్మూలించజేయు మాయత్నమునఁ దోడ్పడఁగలరని మానిశ్చయము.

తాము పూర్వపుటసకాలసంతతి వారమునుకొనుచున్న మాదేశీయులగు గోవీలయసంగతాభిప్రాయమును ఖండించి వారిపొరబాటును దొలంగింపనొక్కించుక తడయవలసియున్నది. ఈబసకాలెవరో స్పష్ట

ముగ జెలియుటలేదు. వారేదేశమునకుఁ జెందినవారో చెప్పచరిత్ర సహాయ్యపడదు. వారొకతెగ క్రిస్తవులనియు, రోమనుకాతొలిక్కులై యుండవచ్చుననియు, వ్యవసాయముచేయువారనియు, మాత్రము మనకు నిశ్చయముగఁజెలియును. గోపీబలకాల వృత్తులందు సాదృశ్యము తత్కులమొక్కటే ననుటకాధారము కావాలదు. పోర్చుగీసు వారిచే స్థాపింపఁబడిన క్రిస్తవమతమును గోపీలంగీకరించి యుండక పోవుటచే నీమతవిషయకమగు చిక్కగాక, క్రిష్టినిశ్శంకమల్లునికాలమున బలకాలను వారుండియుండలేదు. కాని గోపీలప్పుడొకసాలముగ నంగీకరింపఁబడియేయుండిరి. వారుగావించిన ద్రోహముచేతనే యావిగ్యాతచక్రివస్త్ర యసహ్యుడి వారిని గాజకీయోద్యోగబహిష్కృతులఁ గావించి శిలాశాసనములఁ బ్రకటించె. బలకాలుగోపీలనుండి గాని గోపీలుబలకాలనుండి గాని గల్గిరని సకారణముగఁ జెప్పనెంతమాత్రమును జూపుడదు. గోపీలు తూర్పులని చెప్పువుస్తకానీకము బలకాలఁగూర్చి యేమియుఁ జెప్పటలేదు. మతవిషయమై యూయిరువురికిని గలవిశేషవ్యత్యాసమువలన బలకాలుసింహళమునకుఁ బోర్చుగీసు దండయాత్రాపారంభమున నీదీప్తియున స్థిరపడినయొకప్రత్యేకజాతివారని తేలుచున్నది.

సింహళీయగోపీలార్య పంజీయులుగారు. వారుసింహళదేశపు టాదిమావాసులగు యక్కాలగత కేషము. ఋగ్వేదమువారిని “దానులు” లేక, “దస్యులు” గవర్ణించుచున్నది. వారాద్యులరాక నెదుర్కొని పరాజితులై వ్యవసాయమవలంబించినవడేశీయులు. (కుంతీ) (Kunte) గారి “విసిసిట్యూడ్ సెకెఫెటరయ్ కొ సివిలిజేషన్ ఆను” హిస్టోరియల్ నోహిష్టరీ” యను గ్రంథముఁజూడును.)

ప్రస్తుతప్రయత్నమున మాయుద్దేశములు రెండు. మొదటిదిపూర్వము మహాత్మ్యతత్ఫితియనుండి యిపుడఘోగలిపాలైన వైశ్వకర్మము

లను న్యాయమగు సర్వవిధములఁ బూర్వోద్దేశమునకుఁ దేసమకట్టుట. అంతకంటెను ముఖ్యమైనదగురెండవది, పిచ్చినర్థ భేదములవలనవ్యర్థత్వమును బయల్పెట్టి, వానిని గమనించుటచే దేశమునకుఁగల్గు ప్రమాదమునుజూపి, వారించి, యీతీతిగ నీహుగ వివర్తనఁగఁ బ్రోక్కుట.

సింహాశీయునీయ నాగరికస్థితినుండి నిర్గమింపఁదలంచునెడలసాంఘిక వ్యాపారమును సంపూర్ణముగ నాటంకపఱచునీవెడగు సాంఘిక వ్యత్యాసముల విధ్వంసమొనర్చుట ముక్తిములమార్గము. సరస్వరదూషణమైకమత్య, సమ్మేళనాకార్యములకు విఘాతము. సంగీభావము బలమనుసామాన్యలోకోక్తి మాదేశీయులగు బోధింపవేఱయినపు కథలనుండి నీతియేల ?

సింహాశీయుల నాగరికతయందుఁ గేవలమునూలుచుతివారుగ నున్న తమదేశీయుల నాస్థితినుండి విముక్తులఁ జేయుచుత్తమాశయకృతతై తన్యతై యున్నట్లుకాన్పించదు. పరచాతిధ్వంసమున స్వాధిక్యమునుస్థాపించుకొనవలెనను స్వార్థపరత్వమే వారిప్రధానకుతూహలము. ఇంచుమించుక శతాబ్దమునుండి యిదియే తత్త్వభావసూత్రమైయుండెను. తత్ప్రచురితనూత్న గ్రంథవై ఖరిని విచారించ నీవినాశకగమ్యాగావలంబనమింకను గొన్నియేండ్లవఱకు వ్యాపించునట్లు పొడకట్టుచున్నది. ఇంకనై సమాదేశీయులు తమప్రవర్తనము మహాదోషయుక్తమగు పథమునఁ బడినదని గ్రహింపవచ్చు. ఈమాత్రము గ్రహింపఁగు శాగ్రబుద్ధియవ సరములేదు. దీనివలనఁదక్కిన జాతులుతమనుండి విడిపోవుటయు దేశీయపునరుజ్జీవనమపారదూరము తొలఁగిపోవుటయుఁ దలఁపించును,

వైశ్వకర్మణులను, దమదేశీయులందెతరులఁ గొందఱిని నీచపక్షుపఁ బాత్రములువ్రాసిన యాయేపురు పెద్దమనుష్యులునుగూడఘోరాలాతే. వారు స్వకులస్తోత్రములతో నారంభించి నిజకులమును దక్కినవర్ణములన్నిటికి నగ్రమందుంచుచున్నారు. ఇదియుత్తమవంశమనిచెప్ప

కానుప్రతి మునుకును ముఖ్యముగనుండు సామాన్యదౌర్బల్యమే, కాని యేకమాణగ్రంథములుగాని యుత్తిమకులముగఁ జెప్పియుండని వర్ణమునట్లుమిన్నందుల బాగఁజుట సిద్ధమాలిన సాహసమును, మొండి మోఱకు వనమునను సాటిలేని మొద్దుమోయును బ్రదర్శించుకొనుటే గదా !

అమ్మహానుభావులు జాతివిషయక గ్రంథావలోకనమేమేని కా వించియుండిరియెడల శతశ్చక్రస్థానములకు స్థానములొనంగుటకుఁబూర్వ ముకించుక తాళియుండును. అయ్యనమధ్యలుగావించిన యీదుష్కర్మ, వైశ్వకర్మములకు నిజోత్తమజన్మవిషయమై సింహళమందెల్ల జాతుల కంటె నెక్కుమఱచిమాణిక గ్రంథనిదర్శనములఁ జూపఁగలవై శ్వకర్మముల, కమిశితబాధాకరములయ్యె.

పదియారవ పోకరణము.

చతుర్వర్ణములు.

ఏతస్య వర్ణములఁదత్తదుచితస్థానములందుఁ దరగతులుగనేర్పఱచుటయందు నహేతుక మాత్రమవలంబినవలయు. ఇట్లుచేయుట యందుఁదద్విషయకను ప్రసిద్ధ ప్రమాణ గ్రంథాభిప్రాయానుసారము గఁతద్గ్రంథములే జాతికే స్థానము నిర్ణయించు నాస్థానము నాజాతికొనఁగవలయు. ఈసరికి ననుసరింపక నెడగునడకల నడచుఁజపల బుద్ధిసూచించునట్లు బాహ్యకర్మము ప్రేరించునట్లు స్థాననిర్ణయ మొనర్చుటతప్పక మహాదోషయుక్తమైన, దత్యంత వంచకమైనది.

మేమె యీదిగువఁ బ్రతిజాతిస్థానమును జూపునొక పట్టీనిచ్చుచున్నాము. మేరుష్టాని నాయితపఱచుట యందుఁ దద్విషయమందప్ప

చృషీయాధి కారులగు మహావిద్యాంసుల యభిప్రాయముల మీదనే సంపూర్ణముగ నాధారపడియున్నాము.

సర్వజాతులును జతుర్వర్ణములుగ విభజించబడియున్నవి. అవి బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యశూద్రులనునవి. ఈచతుర్వర్ణములును బ్రహ్మశరీరమునుండి, యీశ్వరముగ, బ్రాహ్మణులు వత్తిమునుండియు, క్షత్రియులు బాహువులనుండియు, వైశ్యులు పులనుండియు, శూద్రులు పాదముల నుండియు, నుద్భవించినట్లు తెలుచుచున్నారు. ఈకిందిది యజుర్వేదోదాహరణము:—

“బ్రాహ్మణోస్య ముఖమాసీత్ ।

బాహూ రాజస్యఃకృతః ।

ఊరూ తదస్య యదైవశ్యః ।

పద్భ్యాగ్ం శూద్రో అజాయతః ।

“బ్రాహ్మణులు ముఖము నుండియు, రాజులు చేతుల నుండియు, వైశ్యులు తొడల నుండియు, శూద్రులు కాళ్ళ నుండియు, జన్మించిరి. ”

మానవ శరీర నాభ్యుదోభాగ మంతయు, సవిత్ర పునదని మనువు చెప్పుచున్నాడు. మనుష్య దేహ మందట్టి యనన్య భాగమును నిందించుట యగౌరవ స్థానమందుండుట చేతనై యుండవచ్చు. కాని యీనాభీష్ఠానమున కూర్చున్న మనుష్య భాగము పవిత్రముగ నెంచబడుచున్నది. మనుజు కాయమిట్లునాభి సరిహద్దుగఁగల్గిన రెండు భాగములుగఁబై ది పవిత్రమైనది, క్రిందిద పవిత్రమైనదిగ విభజింపబడియున్నది. ఇంతేకాక, ముఖశరముల కంటెను, గరములూరువులకంటెను, నూరువు లంఘులకంటెను బూత మైనవనియు నందుచేత ద్భాగోద్భూత జాతులు సహజముగఁ దత్త్వానుగుణవ్యభావము నేర్పొందుననియు, ననగా బ్రాహ్మ ముఖోత్పన్నుడగు బ్రాహ్మణుడు బాహుజుడగు క్షత్రియుని కంటె సుత్పుష్టుడు. ఇట్లు క్షత్రియును వైశ్యుని కంటె

ను వైశ్యుడు తూద్రుని కంటిని కుదించును. జన్మ పవిత్రత నిర్ణయ నూ
తాను సారెయనుట స్పష్టము. కావున జన్మ పవిత్ర తాకిమానుసా
రముగ సగ్రీష్టసముదప్పకి బ్రాహ్మణునికే యొనంగ వలసియున్నది.
అతడు నృ కాగకుడుగ వర్ణింపబడు చున్నాడు. అందుచేగూడ
నాతడు తద్గౌరవాన్ని డనుట తెల్లము.

సంచాసన బ్రహ్మయగు విశ్వకర్మ జగత్కారకుడని మూల
స్తంభము స్థాపించుచున్నది. తత్సంచాస్యము నుండియు, మను మయ
శిల్పి విశ్వజ్ఞులను పంచ పుత్రులుడయించిరి. వీరే ఋగ్వేద మందుఁ
బేక్కొనఁ బడిన పంచబ్రాహ్మణులు. వీరే పృథ్వుత విశ్వబ్రాహ్మణుల
పూర్వీకులు కావున వైశ్వకర్మణులు, లేక, సవందన్నీలు, జన్మబ్రా
హ్మణుగుటచే వారుప్రతిసాంఘిక వృత్తమునను గూడఁబ్రవ్రధమ స్థానా
ర్థులగుట సహజము. నేటి గోబ్రాహ్మణుల కట్టియధికార మావంతయు
లేదు. తత్పూర్వీకులు బ్రహ్మ ముఖోత్పన్నులు గారు. తదాది పురుషు
లగు పంచ దశర్షులును బరమ నీచ యోని సంభూతులు.

త్వితీయ వర్ణ నిష్ఠయము కష్టము గాదు. రాజులును తత్సంతతీ
యులును మాత్రమే నీవికీజెందిన వారు. తృతీయ వర్ణము తూద్రాక్ర
మణ భయమునకుఁబాలగు చున్నది. వృత్త సంఘము మాత్రమే దా
నికీజెందవగును. భూవైశ్య, గోవైశ్య, ధనవైశ్య. పదముల నాగరిక
ములు. అవి వెల్లాలాకల్పనా ముద్రితములై, వెల్లాలా తృతీయ వర్ణ
మునఁజేరనల్పియన్నముల స్పష్టము గఁజూపుచుండస్సంపర్క వాసనా
యుతములై యున్నవి. కాని వైశ్యులును వెల్లాలను తూద్రకులఘటే
యని సర్వ ప్రమాణములు సంగీతించు చుండుటచే నీవ్రయత్నము
లన్నియు వృధగదా !

బ్రహ్మ పాదోష్పపులు చతుర్థ వర్ణమిది. సింహాచార్యగోపీలును
హిందూదేశవెల్లాలను, సీహనవ్యా కర్మాచరణులగు నితరులునున్నె

యీవర్ణమునకుఁజెందుదురు. వారాచార్యగమనము నాటగఁ పఱువ నెంచిన దేశీయానార్య సంతతీయులు.

పూర్వసంగతులఁబట్టి యీక్రింది తరగతుల నేర్పఱచుచున్నాము
 1 బ్రాహ్మణులు:—విశ్వబ్రాహ్మణులు, వేదవందనోలక, దేవబ్రాహ్మణ, దేవకమ్మల, కమ్మల, కంఠాల, పంచాల, తరచ్చా, శిల్పియును నామాగతములుగలవు. “అచార” “నమ” “గాల్వము” “లోగురు” “బదల్” అనునారునందలివాఁగీ. లోహకారు లాచార్యులు, దారుకారులు, నెఱులు, తామ్రకారులు, లోగురులు; శిల్పులు, గాల్వములు, బదల్ అనునది పాళీభాషాభవము. వీరిశాస్త్రముఁడని దానియర్థము. స్వర్ణ రజత కారులుదీనికిఁజెందినవారు.

2 క్షత్రియులు:—రాజులును దత్తసంతతీయులును సింహాశిముననామ మాత్రానిశ్చిములు.

3 వైశ్యులు:—వణిక్సంఘము—మొదల గెంటికిని నాల్గవ దానికినిఁజెందన నారెల్లరు నిందలివారు. ఇపుడు సరిగిరి.

4 శూద్రులు:—గోవీలు. తక్కినయెల్లరు దీనికిఁజెందుదురు.

ఇట్లుతరగతు లొనర్చుట వలన మా దేశీయులగుగోవీలమనములనెంత మాత్రమును నొప్పింపఁదలఁచుటలేదు. వారి శ్రద్ధాశ్రమములు దేశై శ్వర్యమునకుఁ దోడ్పడినవి. కాని, యన్నియు నున్నవ దొక్కటే. టన్నట్టియచ్చపుఁగొనము తెన్నియున్న సపుడపుడు నిజజన్మమును గూర్చిన పిచ్చియభిప్రాయములపై నితరకులము సంతయుఁదీనముగ బాధించుట, యందుపయోగించు నయ్యభిప్రాయములపై బుద్ధిబాహిస్తురు. ఇక్కారణమున నితరులందుఁ బ్రతీకారభావము రగుల్కొని యనే

కన్యములఁగూర్చి యదార్థవృత్తాంతము బయల్పడి. ఇందువలన నీజాతినిర్ణయము వెల్పడి. ఇదిప్రామాణిక గ్రంథసామర్థ్యమునఁ గుహనాకులముల డంబములఁడుడిచివైచి, తక్కినవానికిఁదత్త దుచితస్థానముల నొసఁగుచున్నది. దీనివలన మాదేశీయులు కొందఱుపజపునఁబడి కేవలమలఁగితిమునైయున్న విషయముల, మఱలకెలఁగి ప్రజాదృష్టిఁబెట్టరాదని తెలిసి తెచ్చుకొనగలరని మానిశ్చయము.

దిశారాము (De Sarum) ని వివిధవర్ణములందలి ముదలియారులు, ముహందిరములు, ధరించవలసిన వస్త్రునస్తువులనిర్ణయము కూడఁగేవలన్యాయవిరుద్ధము నత్యంతావమాన కరముగానున్నది. ఈబుద్ధితేని విభంజనమున నీదురసంకారులే సహేతుకసూత్రము ననుసరించి నట్లుకాన్పించదు. అదిచిత్తచాపల్య, కల్పనాశక్తులు గావించు నచించి తకార్యమని చూచియుఁజూడకుండనే స్పష్టమగును. అవిభజనప్రకారమునవర్ణరకతామల ధరింపఁదగుజాతి ముదలియారులకు మాత్రమే యధికారముగలదు. వర్ణమునుగనిపి , వర్ణవస్తురచనయె పైత్యవ్యవృత్తిగఁగల్గినవైశ్యకర్మణులకు న్యక్షాభరణముల ధరించుటకే యధికారములేనట్లు కాన్పించుచున్నది. నిజ నీచసేవక, రబకులవలె, నెముకగుండీలు, వెండికొండీలు, మాత్రమేధరింపవలయును. ఇట్టిసిగ్గుచూలిన సాహసమింకను దగుకొన ఖండంముఁబడసియుండ కుండుటాశ్చర్యము.

ఈ హానికరపుస్తకముఁ బ్రభుత్వోద్యోగులకుఁ బంచిపెట్టఁబ్రచురింపఁబడినదని విని యున్నాము. మామరి లన దానిఁదగురీతి ఖండింప నయ్యుద్యోగులకుఁ నోడ్పడగలదని తలంచుచున్నాము.

పదినేడవ ప్రకరణము.

—:0:—

లంకాద్వీపమునకు ప్రథమరాజగు విజయుఁడు నిశ్వబ్రాహ్మణుఁడు.

నిజ జన్మ స్థానమునైనైరాన్ముఖము (Vale of Iran) నుండిన ప్రాచీనార్యులీ హానికరవర్ణభేదముల నెఱుంగరు. జన్మచేవారెల్ల నొక్కే

తరగతివారు. కానికాలక్రమమునఁగితిరక్తమగు నిజ్జప్తవ్యా వాస
దేశత్యాగాసంతరము గొన్నితరములకు మర్త్యహాసములు వారియకల్మ
షావక్రమాససములఁజొచ్చుటతోడనే యింక భేదముపొందించెగాని
యదివర్ణసంబధమైనదేగాని కులసంబంధమైనదిగాదు. తెలుపరువు
పనుపు పలుపు చాచులఁబట్టి క్రమముగ బ్రాహ్మణ శూద్రులు వైశ్య
శూద్రులను మహాభాగములేర్పడె. నన్నాకిన్నిజానుఁగ్రామ విభజనా
ప్రేరణకర్తయ్యె. ఈవర్ణభేదములే దివస వర్ణముగాక బస్మయవిభాగ
రేఖగఁగల్గిన ప్రిస్తుతకాలపుఁగులముగఁబరిభ్రమించె. మొదటిదాని
యందుఁగొంత యర్థమున్నది గానిఁగదన దర్శనహితమేకాక యసర్థము
గూడ సగుచున్నది. మొదటిది శరీర సౌందర్యసంబంధమైన దగుటచే
సందుఁబ్రవిస్పృహభివ్యముకలదు. రెండవది కేవలభ్రాంతి, చవలచిత్త
స్వప్నము. ఈభేదముప్పటికినిన్నది. అదియనేక నహస్రనర్జములనుండి
యుండియున్నది.

కలియుగ 2558సం॥ వైశాఖశుద్ధపౌర్ణమినాఁడవఁగా మహాను
భావుడగు బుద్ధుఁడు నిర్వాణమునొందెన దివసమునవిజయుఁడు
(Wijayo) సప్తశత పరివార జనసమేతుఁడై సింహళిమున నొకదిగ్గి.
కేవేణీ (Queni) యస్పడిగీర్వపమును బాలించుచుండె. ఆమహావశేషా
విలాసాదులఁగూర్చిచారిత్రక సర్లస మేమియుఁగానరావు. వర్తమాన
కాలపు హెడ్జాలు, కేవేణీపాలించి, తానెయందొక కర్తవ్యున యక్కోల
సంతతీయులే యొనయెడల మేరూమె విలాసముల సంతకఁగొనియాడఁ
జాలము. ఆమెదివ్య సుందరరూపిణియగు నప్పూంగన పతె జగన్మో
హిని యెంతమాత్రమునై యుండనేరదు. కాని యామెప్రస్తుత ప్రాచీన
ప్రపంచము లందేయువతీశరీరము పులకకరింపని యసస్య సామాన్య
మహాద్భుత శరీర విశేషభూషితుఁడు. ఏలన సామాన్య స్త్రీల
యురో పరిభాగమున నవ్వంద్య మాత్రాలంకృతమైయుండ నేప్రాంచీ

నాంగన కొరెంటిమధ్య నింకొకటి యదనముగ మొలచుటచేత నీమెస్త నత్రయాంచితయయ్యె. ఈవివరీత వైఖరి శరీరసౌందర్య చిహ్నమో, లేకశరీరస్రక్యతి వికారమో చెప్పఁదరముగాదు. కాని జ్యోతిష్కృతిమె తనభవిష్యనాధుఁడుప్రభువునగు వానిపైదృష్టిపఱచిన తుణమునందె యాయధికస్తనము తచ్చరీరమునుండి యవ్యశ్యమై పోవుచుచున్నది.

చరిత్రమువిజయుని గూంతురంగిక సౌందర్యముఁగూర్చి యేమి యుఁజెప్పకున్నది. అతఁడుదుర్మార్గుఁడై తండ్రిరాజ్యమునుపద్రవములు గావించు చుండుటచేత నావృద్ధగాతీతని, నతని మష్టానుచరుల నోడ లంఢిక్కించి యదృష్టమొక్కడకుఁగొట్టుకొని పోయినబోవుగాకని హిందూమహానముద్రమున విడచిననిమాత్రము మనకుఁదలియును. వారులంకాద్వీపమును తీరుటకేవల మదృష్టవశముననే. అపుడుకొలించు చున్న క్వేణీ యాయజ్ఞుని పరదేశీయును యాగమమున గూర్చి తెలుసుకొనెను. వారెవరో యానుయెఱుంగదు. కాని యారాజప్రేయ నుని నూచుటతోడనే తనకధికముగనున్నమధ్యస్తన మనీషాశ్వుగ మాయమైపోవుటచే భావింప నాతఁడేమి కావలెనో తెలిసికొనెను. జ్యోతిషభావి వృత్తాంతమిట్లు ప్రత్యక్ష నిదర్శనమయ్యె. విజయుఁడు క్వేణీహృదయ విజయుఁడయ్యె.

క్వేణీకొలించు, అగ్గలాయక్కిలిద్రావిని గొంతప్రతిఘటించిరి. కానివిజయుఁడు నిజనల్లభానహాయ్యమున వారినుగంకు నణగఁద్రొక్కి తానీ ద్వీపమునంద్ధిరముగఁ బాదుకొనియె. క్వేణీవలన నాతఁడుజ నహస్తృండనుపుత్రుని, దిశాలయను నొకపుత్రుఁడనుబడచి కొన్నాళ్ళకు వారిఁబరిత్యజించె. ఈవనూ తల్లికూడ నీక్రూరస్థితిఘ్నుని చేతులనిట్టి యాదరణకేసాలయ్యె.

విజయుఁడు మనునగరీయ సింహాసనాలాజులందుఁ బ్రభముఁడు. అందుచేతనాతఁడు విశ్వబ్రాహ్మణుఁడే. హిందూదేశమునుండి విశ్వక

ర్మవంశీయులగు వైదుగురు గొప్పవాగాతనితో, సూడవచ్చిరి. వారు సిరిత్ ప్రక్రమరడల, సిరిత్ అభిషేకగడల, సిరిత్ పానాలర శరణరడల, సిరిత్ దేవనారాయణరడల, నామాంకితులు. వారు వైశ్వకర్మ పూర్వీకులందొకడగు మనువునకు బట్టాభిషేక మొనర్చి విశ్వకర్మకుల దేవబ్రాహ్మణ సంతతీయులు మునుపెప్పించిన యీ గోవురు విశ్వదేవకులప్పులను విజయుని నానిని బట్టాభిషేక మొనర్చి దేవగృహనువకార బహుకృతిగ వారికి విశ్వ దేవకులముంబుట్టి మధుగనుండి పొండవ రాజ్ఞికూడ వచ్చి గొప్పయింటి స్త్రీలు నిచ్చి వివాహమొనర్చి * రాజు వారలకుఁగఁచుపీఠియ, కిమ్మలతోట, పత్తింబున, వేవగమ, నిమ్మగళ, వివందమ మున్నగు గ్రామము లొనఁగి యాచరించె. మధుగారాజు విజయున కేయే బహుమానములను నోవివరంబున నొసఁగెను. కాని యీ పొండవరాజ్ఞి వెంటసింహాభిమానుఁడైన వారు విశ్వకర్మకులప్పులేయనిచెప్పినఁజాలు. వైశ్వకర్మలు తమ కులదృష్టవుని ధావించుటకీ యుక్కునంగతియేయెక్కువ.

పదునెనిమిదవ ప్రకరణము.

శాస్త్ర శిల్పకర్మలు.

సింహాశ్రమందలి శిల్పులు సాధారణముగ స్వర్ణకారు (Gold Smith) లాచార్యులు, లేక సవందన్నోలనఁ బరఁగుదురు. ఈతుదిపదము యొక్క మూలార్థము నిర్మాణసామర్థ్యమును, నూత్న వస్తుకల్పనాశక్తి

5 * "కురు శేగళ" మనయ "యను గ్రంథము, వారు హిందూదేశ మందలిని శాల మహానువర. దలి యేడువేల, యేడువందల యేడులచ్చేరీ (Latchchavi) ల రాజులకుఁ బట్టాభిషేక మొనర్చిన పండితవంశము నకుఁ జెందన వారనివర్ణించుచున్నది.

ని ధ్వనించుచున్నది. వాగునాల్గీభాషించు, “స్వర్ణకార” యనియు సంస్కృతమున “స్వర్ణకార” యనియు బిలువబడుదురు. ఈరెంటికిని బంగారుననిచేయు వారనియర్థము. కర్మర, కమ్మల, తరచ్చా, యన్న వికూడ తెన్నామార్గములే. హిందూదేశమున సంస్కృతమందువారు” “పాంచాల” నామమున జెన్నారుచున్నారు. వారికి “క్రియా వా” నామముగూడ కలదు, “క్రియా వాహిహ వై ఫూర పాంచాల నామవ్యక్తేతి” (శతపథబ్రాహ్మణ) మునువారు వసించియుండిన మండలములఁజేగ్గొనుచున్నాఁడు. అవేనను, గురుక్షేత్ర, మన్సిస్, పాంచాల, శూరసేనక, దేశములు. (మను 2 19)

అశోకచక్రవర్తి కాలమున దరచ్చాకులస్థితియెట్లుండెను? అశోకపుత్రులుగు సంఘముల్ బుద్ధ గయ నుండిసింహాశిమున శత్రుద్ధ (Botroa) శాఖనుగాని పోయినప్పుడు పదునెనిమిదవ దేవతాకులస్థులు, నేనమంశు బ్రాహ్మణులు, గలంబీ లెనమంశు, గోవకులెనమంశు, దరచ్చాకులస్థు లెనమంశు, గళింగకులు, లెనమంశు, నాయ మవెంటఁ జనిరి. ఈయెనమంశు తరచ్చాపండితులెవరనః—1 సిరిత్ తరల్నారడల, 2 సిరిత్ పోతరల్నారడల, 3 సిరిత్ వీనరడల, 4 సిరిత్ నారాయణరడల, 5 సిరిత్ ఉభయరడల, 6 మహానెకెత్ రడల 7 విద్యాచక్రవర్తిరడల, 8 సిరిత్ విక్రమరడల, యనువారు. ఈతరచ్చాపండితులెల్ల మన్వాదిభ్రాతృల సంతతీములై గొప్పకుటుంబముల వారనితెన్నామముల వలననే తెలియును. *

మతమును జక్రవర్తి స్వదేశీయులనేకు బొల్లక కిస్కతోజూచు చున్నను, పవలంబించిన మతమును, వ్యాసంపజేయుట, మహారాజు నానందభరితు నొనర్చుట, యను కార్యద్యంద్య నిర్వాహణమునకై భూభాగస్థవృక్షములందెల్ల సతిపూజిత మగుదాని శాఖనుగొనిపోవు ప

విశ్రాంత్యభారమును వహించిన పూతపరిశ్రమయగు నిజపుష్కరకారము వెంటనశోకుండు, పంపిన యీపగడిమిలనామము బోసగూర్చుపాత్యమట్లుండఁ దరచ్చా కులము స్వాభావికముగ న సర మాత్మకృష్ణవర్ణము. తరహ లనునది తరచ్చ సదభవము. శారదాగోపనియట్లు మునుపు చున్నది:—“కలింగునగరమాననున్న బాహులన్నిటికోఁ గలింగుకుల ముత్తమమైనది. తరచ్చానర్ణము గూడఁ కలింగుకులమనిత యుత్కృష్టమైనదియై, దానివలెనే గౌరవిగలఁబడు ప్రధాన, విశ్వసనీయ వర్ణము గనున్నది.” ఇది దృఢసాక్ష్యాధార యుతిమగు నిష్పాక్షి కాశ్రమీయ ముదీనికి నిర్దుగు సింహాళీయ గ్రంథప్రకాశకులచేఁ బరిష్కృతమగు ‘కుశజటక’ మందలి 171, 175. సద్యమాలలోని తిరిహల్మబ్ధముననుప్రాయఁబడిన వ్యాఖ్యానమునకును గలవ్యత్యాసమును విచారించి చూడుడు. మతవైషమ్యప్రజ్వలితమగు మహావద్వేషమంతి వన్వరుగఁ గలదో తత్త ణమే విశేషమగును. ఈయిద్వరు ప్రకాశకులలో నొకఁడు బాహ్య వర్ణస్సంతయోకల్పి స్థానికతడంబమును, గొంతపాండిత్యమును గల్గినమొదలియారుడు. తరహల్మబ్ధమిచ్చుట కారణార్థమొన్న పదస్వరూప ముద్దేశపూర్వకముగ ననమానిన వలెనియే గావించినమహాదోషము నాలనిపై నది మోపి తీరునంత సుష్టసతిరస్కారకముగను, నాగరికాభిమాని కత్యంతగర్వముగ నుండి, యాలనిపై డంబంతయుఁ గృత్రిమమగు పైపైపూతమెఱుంగు మాత్రమే యనియు దానికిఁదగినమహాపరిశుభ్రత సుప్తయులోకమునకు వెల్లడించును.

బదల్మబ్ధము పాళీభాషాభవమై మొదటఁగోళాద్యక్షుండను సర్థముగల్గియుండెను. పూర్వముగోళాధి పతులెల్ల వైశ్వకర్మణులే యైయుండుటచేఁ దచ్చబ్ధార్థముభావప్రతిబింబనహవానమువలననొకస్థానమునుండి వేతొకస్థానమునకు మార్చబడి యీశబ్దము బాతినామముగనుపయోగింపఁబడుచువచ్చె. కానియిది యితరభావలందనేక శబ్దములవలె. నాం

గ్గమున “నేవ్” “విలన్” మొదలగు వానివలెను, దనగౌరవయుక్తమగు మూలార్థమును గోల్పోయియివును దూష్కార్థసమన్వితము గావింపబడినది. “హందురువా” “కెవులా” “హలియా” యనుశబ్దరూపములు వానిచే గుర్తింపబడు నాయాజాతుల కత్యంతనింద్యము లైనట్లు బదల్, తరహల్ శబ్దములు “బదలా” “తరహాలువా” రూపములందు వానిచేగుర్తింపబడు జాతిని దూషించుటకు మాత్రమే యుపయోగింపబడు చున్నవి. విశ్వకర్మకులముఁకుఁ గల్గినన్ని నామాంతరములుగల్గిన జాతిభూతము నందెచ్చటను లేదు. అవి విశ్వభ్రాహ్మణ, దేవభ్రాహ్మణ, దేవకమ్మల, కంసాల, హంచాల, శిల్పి, జగద్గురు, కమ్మల, తరహల్, స్వర్ణకార, రాంకరు, నవంధన్నో మొదలగునవి. వీరివృత్తి జాతులఁజొన్న నిరపాయ కర్మమును యిఁకెసాధు శబ్దములనేకములుండఁ బై కేమిఁక నెఱుగని యచూయకుని వలెఁగాన్పించు నీయదలియాదుఁడు నిజకార్యార్థము నింపవ్యవహారమును గ్రహించితత్తులమున కనననర బాధకల్గించుట కాతనినేమి యాపేక్షించెనో తెలియదు. ఈతరహల్ పదమును 179 వ పద్యమునఁగూడపట్టియర్థముననేయాతఁడుపయోగించి యుండుటచేత నదిక్షమింపఁ దగిన పారబ్రాహ్మయుండ, నేరదు. కవిస్వర్ణకారుడను సామాన్యార్థమునే గాని యవిసీతీపరుడను స్వర్ణమును శించి యుండక పోవుటచే సందర్భమును బట్టియనింద్యరూప మననర్హు యుండలేదు. నిజముగ కవియతిగౌరవ నీయుండగు స్వర్ణకారుడనియే యుద్దేశించె. బదల్, తరహల్ పదములు హందురు, కెవులా, హలీ, పదములవలె సంతయు సాధువులు కాని “ఆ” యను చు్చు సంతమునఁజేర్చుటచే వారియర్థమనన్య మగుచున్నది. ఆయచును జేర్చుటవలన గల్గునర్థభేదమును ముదలియాదుఁడెఱిగి యుండియు నితరకులము కంటె హెచ్చైన విశ్వకర్మవంశమునజన్మించియుండుటాక్కటే తమతత్త్వగఁగల్గిన జాతివారలయెడ, లేనబడకే యకారణముగ సంతయు బుద్ధిపూర్వక దూషణ మొనరించియుండె. కావుననీ

మొదలియారుడు గావించిన యాజురిమావణ మకారణముగనే గా
వింపబడియుండిన యెడల, అందులకును నేనెంతగాని యానందము
దు నాత్మయొక్క సహజదృష్టియే తిద్విభావకారణ మునుండవలె.
ద్వితీయగ్రంథ ప్రకాశకుని గూర్చి మేమేమి యు చెప్పము. నిష్పాక్షిక
త్వము న్యాయవర్తన నను తిరాసులందు నూచి నిష్పాక్ష మొదలి
యారుడే తీసిపోయి నిష్పాక్షుడెందననానినగూర్చి చెప్పినట్లు ? ఇరువురు
ను సమానదోషులే. వారొకరితత్వాని తిమకులమునైన సభేద్యములు
గావనియు, సైవైంబరుల యెగతా సున్నిభావపులనుండి విమర్శము
లుగావనియు గొందెము చింతించుకొని ముండియెడల వివేకవంతుల
లై వేటొకవారిని దూషించు సవివేకాభ్యాసమునుండి విరమించియుం
దురు. మర్యాదగలవారుగ గానియు మహిషస్యచేయిల్లి యమర్యాదా
దురభి రుచులచే గలషణులగుకొశ్చర్యము !!

నిజవృత్తియే యుత్తమమైనదను మర్భాంతిచే గోవిందులకు
మొసమొన్నటి వఱకును నైశ్వకర్మముల వ్యాపారమును నీచముగఁజూ
చుటొక్కంత యాచారమైనందుండ. నుత్తమ బట్టుట మొకగొప్పయవ
మాన, మాకుఁజాతిని ముట్టుటయు పంతుకుఁగిసిపోని యుత్కృత్యమై. ఇట్లు
దూషింపబడిన వృత్తినిగూర్చి మహానీయుడగు బుద్ధుఁజిట్లు వచించు
చున్నాడు.

“బాహు సచ్చంచసివృంచ

వినియంచ సుశిక్షితో (Susikkhito)

సుభాషితంచ యావాచా

ఏతాన్ మంగళ ముత్తమమ్.”

“కార్మికపరిష్కారము, వినియనశ్చర్యవర్తనా నియమవివేకము,
విభ్రాంతికర నాగరిక సంభాషణము. గట్టి యుండుట మహావగ ప్రసాద
తుల్యములు”

గోవిందలాభి వృద్ధియు, నాచార్యసతనము, నందువల న సింహాశ్రమనంగల్గిన కళాతీతాత్మమును దుదకు దద్దిత నాశకములై పరిణమించిన మహానద్రీనమాలయ్యె.

వైశ్యకర్మణుల న్యచ్చమగు నుత్తమవ్యాపారమునకును రైతుజాలరుల వృష్టిలగును వీలగునట్టి పోల్కియులేదు. కృషీవలునివృత్తినీ చన్ద్రభావమైనదని మనుప్రసిద్ధించె. జాలరివృత్తిని ఖండింప దానిపేరు చెప్పిన నేచాలు. కానిపాక్షికి వైరస్యము వలనబుట్టిన సమ్మేళనాకుత్సితములబలమున నిష్కమన్వర్ణ చితి వస్తుగచన యగౌరవమైనదై బురదలోజూరలాడుచు నేలదన్నుకొనుటయు, నంద్రీములందె గంబడివలను బుట్టను దాల్చి నేలలంబట్టుటయు గౌరవనీయవ్యాపారములయ్యె. ఖండనతనమొనఁగు నె గలదానిని ఖండింప దర్కమేటికి ?

సతిశామ్మిదవ ప్రకరణము.

శాశ్వతముని చందుని యింటి కేతెంచుట.

పూర్వము విశ్వకర్మకులోత్పన్నులెల్ల ప్రసిద్ధిపురుషులవలనను నమధిక గౌరవముబడఁచుచుండెడి. బుద్ధుని చితికాలమునఁ బావానగరమునఁ జందుండఁగు విఖ్యాత విశ్వబ్రాహ్మణుండొకఁడుండెను. ఆతఁడు భగవంతుని సంగతులబేరుండెడి ప్రధమమున నాతఁడుశైవుఁడు. కాని శాశ్వతముని బోధనామృతముంగ్రోలిబాధమగుచునలంబించె. ఈశాశ్వరాజపుత్రుడు చందునెట్లునంబోధించెను? తిక్కనవజ్రతిహారలను సంబోధించు రీతిగనా? నిమ్మజాతీయులలో భాసించుగదా? పరమశివనుండఁగు నీమునీంద్రీ చందుఁడు చందుని “ఆయుష్మత్”లనిసంబోధించె. ఈశబ్దము పూర్వ

ము నిష్పాదునుగూడ జాతిస్థానముచే ఘనులగువారలకు మాత్రమే యుపయోగింపఁబడినది; యుపయోగింపఁబడుచున్నది.

చందుడు బుద్ధుని నాశనిశిష్యులందేనురుద్వరిని నిజభవనమునఁ బ్రాతఃకాల భోజనమునకాహ్వానించె. విందుబంగారు సత్కేరముల సేవింపఁబడ నందొకదాని సతిధులందొకఁడనువారిచే. బుద్ధునికై ప్రత్యేకముగ సిద్ధపఱుపఁబడిన సేవకవర్ణము సూక్తిరాశిసమన్వితము. ఆతఁడద్దాని నారగింపఁదేనిగ్రహణిగోగ మంకురించితిందను మృత్యుప్రద మయ్యె. సూకరముననేమియో జాలతర్కమునియుంచె. బాలకేరమాంస మని సాధారణముగఁడలఁపఁబడుచున్నది. బుద్ధుడు పెరిటిమౌనము దినుటచే మృతినొందెనును పెరిహాసాస్పదాభిప్రాయము క్షిప్తవనంఘ మా మహనీయునెడ నెగతామాటల గుప్పించుట కడఁపిచ్చి. కాని యనేక కారణములచే మేమిజనాభిప్రాయము సరియైనదిగఁగింపఁగీకరింపఁ జాలము. చందుడు మొట్టమొదట బ్రాహ్మణుడు. కాపురంబంటయుఁ బండిచియ్యఁడు నాశనికసహ్యములు. ఆశనికదత్తస్వర్ణ మాత్రీమినిను బ్రాయశ్చిత్తము గావించునను పరిసరినితనియశోచము. ఈనయమి బోధనాచాతుర్యమునఁజందుడు బోధమతావలంబియయ్యె. తస్మత్సప్ర ప్రధమసిద్ధాంతమునన్వవిధహింసాని పేధకము (అహింసాపరమౌధర్మక) ప్రత్యేకమొకనికై చంపఁబడిన జంతువులకుక్కమాంసము నారగిం చుట యదియెవరికై యుద్దేశింపఁబడి నాభోక్ష తిద్ధరాత్రిక్రమణపాతక పరివృతుఁడగును. చందుడు నూత్నముగ సన్యమత స్వీకరణమొనర్చు వాడు గాన సట్టియెడఁదస్మత సిద్ధాంతములఁబాటించుట యం దెంత యుగచ్ఛితముగ నుండుననియుఁగిటినిఁజంపియుండఁజాలఁడనియు సట్టి పలలము ననహ్యముగను నిష్కర్షముగను జూచుబుద్ధునికద్దాని నర్పించి యుండఁజాలఁడనియు మఱుమివును నిస్సంశయముగ నమ్మనచ్చును. ఇకసూకరమననేమి? అదిచాల దుచిగలపదార్థముగ నెఱిఁపఁబడు ఁదె

దళాలు" (Indalolu) అను నొకవిధముగు పుట్టగొడుగు సంబంధమైనది. మేమియభిప్రాయమునె యంగీకరింతుము.

ఇరునవవ ప్రకరణము.

చంగుడు సూర్యసంకీర్తనై శక్తికర్మణుడు.

పండితశ్రీ డేవిడ్స్ (Professor Rhys daveds) యూరపియను జాత్యుత్పత్తివిద్వాంసులగు ముప్పొంగులగోనాకడు. తస్మత్తమును గూర్చి యు, యశోవంశుడగు తత్సాసకునిగూర్చియు, నాతడువ్రాసిన గ్రంథము జ్ఞానూలంఘనము. అందుద్గ్రాహ్యముగు తద్దభీత వేదాంత మందలి ప్రధానసూత్రములు విపులముగ, విస్తృతముగ వివరింపబడి యున్నవి. గౌతమ మతమునుగూర్చి సరియగుజ్ఞానము నుపాదంపగో రువారీ పండితశ్రీ డేవిడ్స్ గాఢాధ్యమతమును దాటి వేటొకచోటు వె దకనవసరములేదు. కానియిట్టి ప్రసిద్ధవిద్వాంసుడు తద్గ్రంథమునందన విషయమున కింతయు వినవసరమై, తమగ్రంథోత్కృష్టత కుగొలత కాకుండనే విస్తృతపవీతై, గురదృష్టవశమున హిందూసింహాదేశ ప్ర జలయందధమ మునిసమమువారి ముములనైన బాధించినట్టి విషయ ముచే నొకపుటనుగళింక పొందియుండుటంతయు విచారకరము. అన గాజందుని కలమునుగూర్చి యాతడుచెప్పిన విషయమని మాయభి ప్రాయము. ఈపండితుడు తంగ్రంథమున 80 పుటలొనిట్లు వచించు చున్నాడు:—ఆతడు (బుద్ధుడు) సావాచేరంగనే తత్పురవాసియగు చందుడను నొకస్వర్ణ కారుడందుచే దక్కుబాతియకడతని కౌతిధ్య మిచ్చె." ఈపండితుని మాటలందలి యభిప్రాయమును గ్రహించుకొ న్నముగాను, ఏకులమునజెందు భాగ్యమాచుచునికబ్బె. నాస్వర్ణ కార వర్ణము తక్కువజాతియని చూతనియభిప్రాయము. పండితశ్రీ డేవిడ్స్ నిశ్చయముగ మహావిద్వాంసుడే. కానికులముగూర్చి పండిత్య

మాతని కంతగఁడెలియునని మేమునున్నము. ఆశంకచూచునని సంశయము తక్కువదను నాధారములేని నట్టియూహ కడమిచ్చుట మాయుద్దేశమునకుఁ బ్రబలసాక్ష్యము.

కుమనా పండితులఁగనుఁగొని వైశ్వకర్మణి హితవిషయము క మంచివరీక్ష. స్వర్ణకారునినులము తస్య వహితీయన్న యాశనిశితాతి విషయముగాని, యేహితీవిషయముగాని, కలచముగాని, యనలేగాని, తెలియదనుటకీచే నరయైచిహ్నము. చందునికులమునారలకు హానికరముగనుండిన యీపండితుని యభిప్రాయమిందలి యే కారణమునలననో కల్గియుండును.

రిజ్జేడివిడ్డిగాఁగో ముఁలాధారమునుండి చ మనికులవిషయమగు జ్ఞానమునంపాదించిరో తెలిసికొనఁగట్టముగాను. ఈపండితుఁడు యావ నమునసింహాశమందొక మండలాధిపు (Civil Servant) డైయుండెను. ఆపదము వినునప్పుడతనికి వైశ్వకర్మణి జ్ఞానశ్రుతినిగు గోవి గమా (Goigama) కులమందలి అంకితపురోహిత్యులతోఁజూల సంబధముండెడిది. కావుననీపండితునికిఁజందుని కులమట్టిదిగ, నట్టుటకాతఁడు సింహాశమందార్జించిన యనుభవముయొక్క. ఫలమేయనినిరాటొకముగ నమ్మవచ్చును.

మానవ జీవితపుదొలిభాగమున నేర్పడినవట్టుదల తోడి భావముల పై శాచికశక్తి ననేకపర్యాయములు గాంచియుంటిమి. అవిసాధారణముగ శాశ్వతతోన్మృఖములై యుండును. మూర్ఖపుబట్టుదలయె తద్గుణవిశేషము. దృఢసంకల్పులగు ధైర్యవంశులుమాత్రమే యీ పృథమభావములకు బానిసలుగాకుండఁదప్పించు కొనఁగలుగుదురు.

చాలచదువుకొన్న యీపండితుఁడు తనయమూల్యకాల మందొక్కింతభాగమును-జాతులఁగూర్చి చదువవినియోగించియుండిన యెడలఁదాఁదక్కుమహితీ యాతఁడుగఁబరిగఁజించిన పాపాపురచందుండను,

దాను నిస్సంశయముగ నెక్కువజాతి యాశంకుగగణించుచుచుదాతిధియగుబుద్ధుడు, నాకాలమునజన్మండలంబు సుప్రసిద్ధుడై జనించిన విశ్వకర్మకులముందుకల్గి యాదిపురుషుండగు విశ్వకర్మయును నొక్కే-మూలమునుండి సంభవించిరిని తస్యకర్తానియుండును.

ప్రాచీనార్కుండను, ధర్మశాస్త్రకారకుండగు వైవస్వతమనువు నుండి సూర్య (Soorayya) చోళ, చాళుక్య వంశములు మూడుదశ వింశతి. ఈమూడువంశములందును సూర్యవంశము ఘనతమమైనది. శాఖ్యమునియగు గౌతముడి వంశమునజన్మించె. కాని వైవస్వతమను వెవ్వడు? అతఁడువిశ్వకర్మ జ్యేష్ఠపుత్రుడు. ఈతఁడెయనంతరము మహాసమ్మతగాజయ్యె. ఆతఁడుచందునినతెనే వంశముచేతను గులముచేతనుశిల్పి. సూర్యవంశము తక్షన్మాధికారులు. ఇట్టికులమువారిపై నాతఁడుప్రకటించిన యనమానకరోద్దేశము వారికమిత బాధాకరముగదా! చందకులము (విశ్వబ్రాహ్మణ) నుగూర్చి తెల్పుపురాతన గ్రంథసముదాయ దంతకథా పరిచయమొక్కించుక గల్గినయెవ్వఁడెనియింపవాపట్టణ రోటిశైవులకులము భూతలముననున్న జాతులన్నిటికంటె మత్కృష్టమైన పరిశ్రాభ్రాబ్రాహ్మణ నర్థమని తెలిసికొనగల్గును. ఈయదార్థవృత్తాంతమును మాదేశీయులందు వ్యాపింపజేయుటచే నీజాతియెడ నితరకులములు చూపుశాస్త్రవభావము నీర్వ్యము నణగిజాత్యైశ్వర్యాభివృద్ధులకు ముఖ్యమగుసఖ్యభావము వారియందంకురించునని మానిశాప్తము.

పండిత రిక్షడివిడ్నగారు బుద్ధిపూర్వకముగనే యీతిరన్కరణగావించిరిని మేముతలఁచుము. అదియచింతితముగ జూరినమాట, యమాయికముగనే గుభాలుమున్న యాశ్చర్యవాక్కు; అచోచింపక మాటలవరుసఁబడిన దగుటచేక్షంతస్యము.

ఇరువది యొకటవ పత్రికరణము.

కాష్టవాహనరాజును హిందూభిష్టగ్రాజగుధన్వంతరియు

వై శ్వకర్మణులు.

హిందూదేశ నెల్లాలాలాదేశ విశ్వబ్రాహ్మణులు పాగంపరిక పరి పంఘులై నట్లు సింహళగోపీలులో నొకభాగమగు గోవిగమానీదేశ వై శ్వకర్మణుల సహజశత్రువులు. హిందూదేశ నెల్లాలాలా వై శ్వకర్మణు ల సాంఘికోన్నత్యమును న్యూనమువలన ప్రియత్నించిరి. సింహళ గోపీలుకూడ నిట్టిహానికర ప్రియత్నములందుఁ దత్సమానముగనే ప్రి వ్తించిరి. ఈరెండుజాతులకుఁగలవైరియు దీర్ఘకాలమునుండి నేర్పుచు ఁజుండును. వారిశత్రుత్వమిట్టిగతమై యెడతెగని పట్టువలతోఁబ్రబ లుచుండును. ఈస్వభావమారెండువర్ణములందు మాత్రమేగననగు విశే షముగాదు. అదియింద్రియమందలి యితరజాతులనేకములకుఁగలసామాన్య సఖ్యభావమే. ఇదిప్రేమ పాశమునుద్రొంచి, సాంఘిక్తకమత్యమును, దేశాభివృద్ధికి ముఖ్యమగు సయ్యోగమత్యమును, ధన్వంతరిగర్భజాతినీ యమము వలననెక్కిన దనుటస్పష్టము. సింహళప్రజలందు సోదరభా వమును చూపుమాసిన యీప్రత్యక్షోపద్రవమునకు, విద్య, విద్యయే దివ్యోపధము.

ప్రాచీనప్రపంచమున ఘనతగాంచిన విశ్వకర్మణుడు చందుఁ డొక్కడేకాదు. చందునికంటెను గొప్పపదవినలంకరించిన యాతఁడొ కొకఁడుగలఁడు. ఆతఁడుకాష్టవాహనరాజు. ఆతఁడేబోధిరాజు (Bodhiraja) నృపుని రాజధానియగు కోకనదసప్తణమును నిర్మించిన శిల్పాచా ర్యుడు. అనంతర మీరాజుకూరుండై యీదారుకారునిదత్తపట్టణము నుండివెడలఁగొట్టి, నాతఁడు హిమాలయములకరిగి కాష్టవాహన నామమున నచటరాజ్యమేలె. (ధర్మసదార్థకథ, (Prehissorie Ceylon in National Review)

దిగంతవిహీంత యశోవంతుడగు నింకొకమహానీయుడుగల
డు. ఆతఁడువిక్రమభూపాలుని మంతులందు, బ్రహ్మభానుడు. హిం
దూపై ద్యచక్రివర్తయగు ధన్వంతరియని మాయుద్దేశము. ఆతఁడుత్వ
ష్టశిష్యుడగు ధన్వంతరినంజాతుడు. * హిందూదేశ తమిళులెగతాళికి
దత్తరను నీత్యప్త పారసీకు (Persians) జరత్తుప్తయలక జూరోష్టరుడే
కాని యన్యుడుగాడు. సౌధన్వి, ఋషు, (Ribhawa) గణములనుండి
సింధు, కేరళ, కర్నాట, పాలికాదేశములందు నివసించియుండిరి. కావు
న మునువినగించిన సంగతులంబట్టి జగదవేష్టా గ్రంథకర్తయుఁ బారసీ
కర్మియునగు జూరోష్టరుడు విశ్వకర్మజాతి మూలపురుషులగు నైదుపు
రిలో నొక్కఁడని యిపుడుగ్రహించవచ్చును.

7 * హిందూదేశపుడమిగుల పహస్యమునకుఁ దత్తరని పిలుచుత్వప్తయలక
త్వప్తయను నాతఁడాచార్యబ్రాహ్మణుడు. ఈతనిదేవతతి త్వప్తయ, ఈనామమెయ్య
నంతరము, పారసీకుల ఇండవేష్టాగ్రంథకర్తయగు జరత్తుప్తయను నభిప్రాయము
గామరినది. ఆతనికుమారుడు దేవతాపురోహితుడగు విశ్వరూపుడు. ఆతఁడు
[త్వప్తయ] నాతని శిష్యులగుఋషులు మాత్రమే దేవతలతోఁ బాటు సోమపానమొన
ర్ప నధికారముగల్గియుండిరి. ఇంద్రుడువిశ్వరూపునవమానించెను. దేవతలద్దాని కి
శత్రుగనింద్రునికి సోమపానమొనర్ప నధికారమును నూడఁబెట్టికేసెరి. అనంతర
మాతఁడు కడుదీనముగ విశ్వరూపుని తమచణము గోరుకొని మఱలనయ్యధికారము
ను సంపాదించుకొనెను. కాని ఇంద్రుడధిదేవతగఁగల్గిన త్సత్రియులకయ్యధికార
ము కాశ్యతముగఁబోయెను.

ఒకానొకప్పు “దరియానా” యందలి యార్దులందొకయంతరికలహ ముద
యించెను. వారియందు మజయస్నియనుగు పూర్వాచారపరాయణులు. జరత్తుప్తయ
డు, లేకత్వప్తయి వారినియకుండకృమముగనాతని “కనురమజ్జ” యనిపేరిడిరి
అనురయన, దేవత, మేధిప్తయన నత్యధికధీమంతుడగుటచే దాని [“అనురమజ్జ
కదేవతా పురుషనియర్థము. ఈశ్వప్త లేకత్వప్తయి, లేక జరత్తుప్తయి, వైశ్వకర్మ
పూర్వులందొకఁడై యున్నాడు.

పూర్వపుటలందు వైశ్వకర్మణులైబ్రాహ్మణులనిమాసిందియుంటిమి. జాతకకథలొని యీక్రిందియుదాహరణ మీవిషయము నింకను దృఢపఱచుచున్నది:—

బ్రహ్మదత్తస్యపుని పాలనమునఁ బట్టణమునొకపల దారుకారుల గ్రామమొకటియుండెను. ఆగ్రామస్థుండగు దారుకారబ్రాహ్మణుఁడొకడు శకటములుచేసి జీవనము దుచ్చుచుండెను. దారుకారుబ్రాహ్మణుడన దారుకారవృత్తి నవలంబించిని బ్రాహ్మణుడని యర్థముగాదు. సందర్భమునుబట్టి యట్టియర్థ మనువుగాదు. దారుకర్మ పారంపర్యవృత్తిగఁగల్గిన బ్రాహ్మణుడని నిర్దిష్టము. నాగి నీనుడను హాళకాద్ధగురువునకును మీనాండరుండను గ్రీకుదానావసును జరిగిన వివాహమును నిట్టివిషయమే పేర్కొనఁబడినది. కొంబొక వృక్ష (Kon Tree) చేర్చదన మొనర్పినేతెంచి భారద్వాజుఁడు దారుకారబ్రాహ్మణుఁడు (Carpenter Brahmin) గ వర్ణింపఁబడియున్నాఁడు—

ఇరువది రెండవ ప్రకరణము.

పట్టాభిషేకము వైశ్వకర్మణుల ప్రత్యేకాధికారము.

సవిత్రాశ్లోత్ర వృక్షశాఖను సింహశమునకుఁగొనిపోవు రాజకుమారసంఘ మిత్తవేంటఁజెప్పి యె. మ. మృ వైశ్వకర్మణు రడలాలను దేవనంపియతీశ (Davanampiyatissa) స్పృశుఁడనొమాన్యగౌరవము న నాదరించె. శ్రీసంగవ (Srisangava) రాజునకుఁ పట్టాభిషేక మొనర్చిన పండితవిశ్వకులశేఖరుఁడా రడలాలందొకని సంగతయును. సంగర వివాహములచే సంతానాభివృద్ధి గాంచ నొల్లకుండుటకొప్పకుటుంబముల ప్రత్యేకస్వభావము. వాగునీ హ ప్రజలు సుతరులతో మిశ్రముగా నిరాకరించు ప్రత్యేక భాగముగఁబడిరి. ఈసాంఘిక విశేషము సింహశమందలి వైశ్వకర్మణు ఘనకుటుంబము లందెంతయుఁ గాన్పించును.

మహాబలిప్రకృతిమ బాహురాజు పట్టాభిషిక్తుఁడు గాఁదలంచున పృథ్వికా యెసమండుతరచ్చా రడలాల వంశములు నించుమించుగ నశించి తన్వంశకృమమునంగడపటిదగు నప్తవర్షప్రాయముగల యొక బాలికమాతృమూ దుగిలియుండెను. రాజుమెను దననగరుననెఱెంచి, తుదకువివాహమాడి, యామెవలన నహోపండితుఁ (Abo, pandeta) డను నొకపుత్తునింబడసి. ఈతఁడేపిదప, రాజగు తనతండ్రిమస్తకము న మకుటముంచె. తఱువాత చరిత్రమునందీతఁడు పండితనీలముఁ (Pandit-Nilam)డనఁబరఁగె.

సింహాశ్రయ పండితరాజగు ఘనతగాంచిన ప్రకృమబాహుఁడు పండితరాజశేఖరునిచే బట్టాభిషిక్తుఁడయ్యె. ఈతఁడుపై బేర్కొనఁబడిన పండితనీలముని వంశమునజనించె. అతఁడుగావించిన యుపకారముల యెడలఁగ్రతఃకృత్యై రాజుతని కెన్నిది గ్రామములిచ్చి బహూకరించె. పండితప్రకృతిమ బాహుఁడు తమబట్టాభిషిక్తుఁ గావించిన యాచార్యు నకుఁదన పేరిటఁబ్రకృమాచారి యనునామమొనఁగె. పెరజేనియలో బాలించిన విక్రమబాహురాజు కొత్తాయందలి నల్వరు వైశ్వకర్మణ పండితులచేబట్టాభిషిక్తుఁడయ్యె. పట్టాభిషేకా నంతరమా భూపాలుఁ డువాగుక్కక్కరి కొక్కొకగ్రామమును మాన్యముగ నిచ్చె.

ఇరువదిమూడవ ప్రకరణము.

దంతశేషవలాయనము.

సింహామహా యోధరాజగు ప్రథమరాజ సింహుఁడు నీతవా కపురమును బాలించెను. అతనిమహా సాహసకార్యములురాజభక్తిగ

లవ్రితి సైంహాళీయుని హృదయమును గర్వముచే నుచ్చాంగతీయును. ఆతడు శైవమతము ననులంబించుట, యాతడు బ్రాహ్మణికులైన దాడి వెడలుచిహ్నము. వానిని జూగిలపుంగూర్గిరెత్తముతో నెచ్చటదాడి ననచ్చట వేటాడి మంటపాలుగావించె. పెరమనాథుడు వగునోమనీరుజాతని కూర్కొననలాహుతులగు వారితో బ్రభుయుడు. ఈసాధుని హాసమునకై దేవతలాగ్రహ మొందిదేశమును తొలమబాధితిగావించి రని చరిత్రకారులు తెల్పుచున్నారు. దంతవేషము కూడ నహ్యముచేసి తనబాగుచోటువాసి కండియందలి మల్లంబోలాగో నొకపుష్పము (Sapu-Flower) నందుదాగె. రాజభటులు పూరితిమగు నీవస్తువుదాని చుట్టును బ్రసరించిన ప్రభామండలముతో రాజ్యమున్న విషయము నురాజున కెఱింగించిరి. రాజును దద్యానికులును మద్దినపర్యంత మావ్యంద్య వస్తువునాపర్ణ వాసమునుండి దిగిరమ్మని ప్రియించి ; గాని తద్యత్నములన్నియు విఫలములయ్యె. సిద్ధవారు జోక్యముతోనాలోచించిరి. విజయునితో సింహాళమునకే తొంచిన యేవురునిశ్వదేవకుల పండితుల సంతతీయులుగాని యశస్థిశాఖ దెచ్చుగాఢముమూసి సంఘ మిత్రతో వచ్చిన యెనమండు తరచ్ఛాగడ లాలసంతతీయులు గాని యున్ననందలి యాతడు మాత్రమే యీదంతవేషమును గదల్చగలడని యాదైవజ్ఞులు చెప్పిరి. అట్టివారున్న రమ్మనిచాకిరించిరి. పైవారిలో రెండవతరగతి వారిసంతతీయుడనని ప్రసిద్ధిమబాహువండితుడు ముగియకువచ్చె. ఆతడు మేల్మిబంగరు తమ్మపూవొకటి నిర్మించియుత్సవమున నూరేగి యాపవిత్రినస్తువున్న చోటికేగి “తానానిసిద్ధవంశసంభవుడే యెననాదంత మాపుత్రడిపూవునదిగుకాకిని” “నత్యక్రియ” నాచరించె. ఆపండితుడిమాటలనియు పనకుండగనె యాపవిత్రినస్తువేషమపైడి పూవునందవలెరించె. రాజాపవిత్రి నస్తువుయద దాశ్రియమున నుంచి యాపండితుని దంగరాజశక్తులనునె ననచెందె. సూర్యుండజెట్టు కొని సచివులంగూడిమహేశ్వరసముఖ వామూగపకుండనియటవాదం

త శేషమునుచే. అనంతరమాతాపండితుని వసనగరికిదొడ్కొని పో
యియున్నట్లు నుండునని బూరింపఁదగు మర్యాదతో నాతని నాదరించె.
ఆదిసము నుండయు నానందపరివారము పండిత సేవముఁడనుబరంగ.
(విజయనీతి.)

యగునటమూడవ ప్రకరణము.

విశ్వకర్మకులమత్స్యశిష్టవర్ణము.

అల్పరాజశోక పుష్కరికమును హరి విగ్ర

హమునునై శ్వకర్మకులు మాత్రమేవహించుట కుత్సరవిధ్య. ఇదియూ
రాజు వారసవలెను ప్రశస్తికరంబు చిహ్నము. మహానగరమున నుం
డయ్యిరింపఁబడినవలెను అతగ వాచ్చి అయ్యుల విశ్వకర్మకులు నానూరి
తరము. ఈవ్యాసపురుగు నందమునూ భాషాంతరీకరణకారులు నిర
చ్చాయన్నది పుష్కరికా దోషమనియు పద్మానికరమున నందమునొచ్చి
చ్చాయనియు శోకమును భ్రమింపఁజేయుచున్నారు. ఈవ్యాసబాటు
వాతప్రతిభతో నీవదము సంభవించి పర్యాయములసంఖ్యను బ
ట్టికావింపఁబడియుండలేదు. కానియంతరచ్చాపినమే అనియోగింపఁబ
డినదో తెలిసికొనఁజాలని యాధానాంతరీకరణ యగునియశక్తియే
య వికారణము. అవిగ్రహమును వగచ్చామాత్రమే నీనికానివ
త్తి. ఇతరులేల చేయరాదని పండితు డనుగును. యుద్ధమగతుండగు
నీభాషాంతరకారులకు రాజ్యకులకారణమేమో శీలినికొనఁగండి యు
దగునేకారణమును లేకయే యామార్పు గావించుకొనుచున్నారె. ఈ
యభిప్రాయములుండ నీమార్పుసాధ్యము నేమనిగలది విషయము
న్నది. ఏమన మొదటిదానికి మూలగఁదొచ్చిచ్చాపము విషయము గల
నయెడల వాగ్విమలవాగ్వికరణ దూరమునున్నది. అనివదమునూ
గింపఁబడుచున్న యొకమును యుండ వచ్చును. ఇదికానియగలదు.

దురదృష్టవంతులగు కండిభూమియులలోగొన్ని కడవటివాడగు శ్రీవిక్రమసింహుని పాలనమున 1798 సంవత్సరమున నుపసాధింపబడిన నుదువాలగ్రామభోజమును పరిధాని మంత్రిగ మండలము. వివిధకాతీయులగు బానిసలను, బలకములను, జగల్గములతో (Jagalttoppes)లను కోణాపుటోపీలను నూటయిరువది యములము (Amunams)లనుగల, వల్లపుభూముల నారాజాతనికిచ్చి నీవాలగ్రామభోజమును పరిధాని మంత్రిగ మండలమునందలి మఱియొక సరిసిద్ధపురుషుడు. ఈకండిరాజ్యపు ముద్రపై గాతీతరి. గూడ దత్తధికగౌరమున నే యాచరించె. దేవేంద్రమునాచారీయకు నాయన యాపిభూమిమున నే యుండినయింకొక సుప్రసిద్ధవైశ్యకర్మణుడు ఈయాచార్యునియెడ నయ్యాస్థానికోర్కొని యగుకొకకోర్కీ యగౌరవ పదప్రయోగము గావించుటచేతనే యాయనమానకారకుని పంహ్యుత్తరింప రాజ్యాపించె. ఈకండిక్షేత్ర విధిమటమున వారాజు బాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యులందెవ్వరినీవి దూషించి పూత్రునింప న్నదిను ఖండింపవలెనను ప్రాచీనమగుశాసనము ననుసరించినగాని, నేఱుగాదు. ఈరాజ్యాజ్ఞ కొద్దిమార్పుతోగావించబడినది. ఆదోషనాల్గు కొననుమాత్రమేత్రుంచె. ఈదౌర్భాగ్యుడైన దురదృష్టనిరంకుశ ప్రభునచరితము చాలకాలముజీవించి తాజచ్చువరకును కొనలేనినాల్గువలని బాధలను భరించె. అజ్ఞునిందపరవశుడైన విశకర్మణ్య మత్యుత్కృష్టమైనదనియు నితరజాతుల వెక్కిరింపులకు నెగతాళులకుఁబ్రాత్రముగాదనియు, ప్థాపింపనీతాత్కాణములె చాలునని తలంచుచున్నాము.

జాతీయను నీదేశీయదోషమువలన నగణిత మహిమావద్రవములు కల్గగలవని చూడమాదేశీయులెవ్వరికిఁ గండ్లతెరువఁగలదో మేముచెప్పజాలము.

ఇరుపదియైదవ ప్రకరణము.

సంస్కరణ సంఘము.

దేశీయశ్లేషము తమముఖ్యోద్దేశము సాధించునూదేశీయులు కొందరుగావించిన నయినకడకి మూసివేయుభయమునుగల్గించె. ఈమహా సంఘోసద్రోవముయొక్క నాశనమును ముందెప్పుడో సాధింపంబడిన బడగలదానిని కీయు తీరియ్య శముగఁగాన్పించుచున్నది. ఈదీప్తిపత్రి జనుండి సాహస్యభావమును దూరముగదూమువేసి యొక్కటికొకటి చుక్క చురుగావించి యూదేశీ మూసద్రోవమును నిర్మూలించు యత్నించుటకు మారీ సంస్కరణ సంఘమువారు మునుంద్యుణ శల్పముగ వోచు విషయముపై, మూస వత్తుమున బడిరి. మరుష్యుని ముట్టు వీడవీలగు తాత్కాలిక విషయము. ఒకదుట్టు మార్చియంతకంటెను మంచిదై గౌరవప్రియమైన దానిని భంగమటవలన నిట్లుతొల్పిన యీ తని దేశీయతకెట్టి భంగమునువాటిల్లదు. ఈదేశమందలి తక్కినరకము లన్నిటిని గురింగజేసి, యతిశ్లాఘ్యమగు స్వాతంత్ర్యభావమును బ్రజామానసములంబ్రేక్షేషింపబడు యూరపియనుమట్టుల నిరాకరించుటయు, శుద్ధానాగరికులమోగు గుడ్డిలదాబ్బుటయు, సచిరకాలము లో దేశాన్తర్థములన్నిటినినిర్మూలముచేయ వ్యవహారములందును సంపూర్ణశ్వమునొంది భావప్రసంగము బ్రేక్షించు నామందసామాజ్యమగు స్వరాజ్యముగఁగా స్వరాజ్యమును సంపాదించగలవాళి ఏమిభ్రమః— పట్టనగటికల కింజీయగనలి పుష్టమనుష్యులుదాబ్బు శాస్త్రసమ్మతములగు ముకుపుంజుకంజు. సంస్కర్తల దేశీయవేషముగఁ గైకొమ్మనుచుదిదియోనా; ఇంతకంటెనుజోద్యమై, పరిహాసాస్పదమైన మానవవేషము నేతాంశుగలదేశీ పై యాస్పత్రినది నిర్మిత్తమై కొణంగివేషమునలెఁ గొల్పించుదే

మానవజాతిల బాల్యదశయందలంకితములు మునుపులకు ముందియ్యె. కింజీపిజలయ్యే పూర్వీకాలపు మాటలవలన యొక్క

శేషముగఁగాన్పించుచున్నది. అదిపూర్వముగఁ బిచ్చియొక్క భావశక్తి నలంకరింపఁబడి సంపూర్ణముగఁగలఁతఁ బట్టఁబడిన యూహాశక్తియొక్క వస్తురూపముచాల్చిన కల్పవయే. మానవశరీరమున నాభికథోభామంతయు నవశిష్టభాగమైందని మరుపుచున్నాము. ఇట్లాని గొందఱు భిన్నాభిప్రాయములతో నను గొన్ని కారణములేదే మేమయ్యార మునీంసుని యభిప్రాయమున యంగీకరించుచున్నాము. సత్యము మానవ శరీరముగల, నందుముఖ్యముగ నుహ్యప్రదేశముల పగ్గత నాచ్ఛాదించుకట్ట. ఈరెండువినులకు నుపయోగించుచున్న నుహానిక పక విడచిపట్ట వేయవలయును. కండినున్న వీనిలో నొకదానిఁగానున్న నొకవానినై నఁగావించును. అదిదాని చాల్చి వారికి నుహులముగా నుండి యాతనిగుహ్య ప్రదేశపగ్గత నాచ్ఛాదించును. ఇంతేకాక యది దేశప్రజలందఱిదానకములగు నన్నిభేదములఁ బ్రజ్వలించఁజేసి దేశీయాభివృద్ధికేభంగకరము, బుద్ధిమంతులై, ముందంజనేయు దేశ పుత్తులఁగఁగ్రోక్కనంచు నీపనినిపు యున్నవానిని సంవాళిమునఁ బ్రవేశపెట్టిన వారినంతటి యుండగు మర్కాద్గఁకు సింహానభ్రష్టఁడు గావించఁబడి త్రోసివేయఁబడిన తిరువాతినై నవివర్ణించియుండవలసినదే.

కండిరాష్ట్రగోపీకులనాయకులు పాదువాకులధ్వునిఁగండి పెద్ద మనుష్యులదుస్తుల ధరింపనొప్పుకొందురా? ఈప్రశ్నయనంగతము లప్రస్తుతము.

అనాదికాలమునుండియు విశ్వకర్మ వ లు తామిచ్చుగించు. నుశువుల ధరించుటకు నిషేధములేవ్వియులేవు. కండిలోని యీకులధ్వు లందలి ప్రసిద్ధులు కండిప్రభులిప్సను తాల్చుచున్నట్లునై నుశువుకును ధరించుచుండిరి. ఉడువాలగ్రామభోజకుఁడు, నీలవాలగ్రామభోజకుఁడు పుత్తలమునకు “దిస్సావా”గాఁజేయఁబడినసిత్ర మోహన్ బుఁదుమున్నగు వారిందుకు దాహరణములు. కొద్దికాలమునుండికండిలోని గోపీకుల

నాయకులు తాముధరించు నిధికారములేని యీదుస్తులుగుత్తగడమకే యుంచుకొని బయల్పించిరి. వారద్దానిని ధరించవచ్చునని యించినను కూడ వద్దానిని దేశీయవేషముగ నుపయోగింపుమని సాదేశీయులకు బోధించెను. అదియునుపు విషయము యనాగరికాభిప్రాయములు గల్గినవారలు మాత్రమే ధరించుపూర్వకాలపును. అదిమానవ శరీర దిగంబరత్వమును గవ్వజాలని పూర్వబరువుచేతు నికృతమగు నుచు వగుటచే దానిని నిరాకరించవలెను.

సింహాసనాలకులు ధరించునట్టి నేడు గౌరవార్థమగుదుస్తు దానినెవ్వఁడైనను నిరభ్యంతరముగధరించ వచ్చును. అదిసర్జమును బయల్పెట్టకదాని(అనుష్టుదాల్చువానికాతఁడే కులజాఁడైనను గౌరవ మొడగూర్చును. కావుననిక నావసితపుటవివేకపు వికారిపు మూలు గుడ్డలూడ్చి జన్మపు నలువలదాల్చుముగాక.

ఇరువదియొకవ ప్రకరణము.

—:0:—

1

పై శ్వేతకర్మముల యుత్తిమన్వత్తి

విశ్వకర్మకులస్థుల వంశపారంపరి కవ్యాపారమతి గౌరవనీయమ గువ్వత్తియని వెనుకటి పుటలగునలి విషయములచే ద్వష్టాంత వేలచియు న్నాము. అద్భుతయను పూర్వకాలము నుండియు ప్రసిద్ధులెల్లగంగీకరించిరిని కూడ తత్కాలముననే తేట పడగలను.

పై శ్వేతకర్మణ కలయెడ గౌరవము హాస్యమును కాలమొకప్పుడు సంభవించె. తద్దాని కరాధిపాత్రయ మున్నట్టి యిరువదివ శతాబ్దపుగో వీలమనములు బోధించుచుండుట మానవసాధికమున కంతయు సుఖోప కరవిషయము. పై శ్వేతకర్మముల కర్మక కథలగున్నిటిని వెల్లూలువలం

బించుట తదుత్కృష్ట వ్యాపారమునూచించినగౌరవమును జరుగనంపాచించుచున్న దనుటకు శుభసూచకము.

పూర్వము వైశ్వకర్మణ వృత్తినమాదిరినది బడుటయెగాక వైశ్వకర్మణుడును సమధిక గౌరవముంబడయు చుండె. ఆతనిప్రాముఖ్యము ముఖ్యముగ సమస్తసమయము లందులక స్పష్టమిది. పూర్వముఫిలిస్టీనులు తమశత్రువులొకముగయుల సమక్షమున కొనబాటుకుండునట్లు హ్యాడియాదేశలోహ కాదుల నెల్లదని ననుకొనబోయెనుకొనిరి. ఇస్త్రేలులో నొక్క శిల్పియుదేశ బోయెనగానాయన శిల్పములనుచూచి చారించె. తఱువాత కొంతకాలమునకు బాబిలోని యములు జరూసలమును ముట్టడించినప్పుడు నాగారావన పురమగవలి శిల్పిలందఱిని బందెగొని తమదేశమునకుం గొనిపోయిరి. పర్యవసానమేమన, బాబిలోని యను లినేర్పై టుల పైసతి నులభముగ జయమొందు ను.

వైశ్వకర్మణుల ప్రాముఖ్యత యొక్క యుద్ధసమయములందుమాత్రమే పూర్తిగ గ్రహింపఁబడి యుండలేదు. పరిమళాంత సమయమందుగూడఁది పూర్ణముగ విశదమైయుండెను. సాలొమనుడను రాజుడగు జ్యోతిర్భవజరూసలము దేవాలయమును నిర్మింప నకలవి ట్టులను నియమించె. * ఈవని వారందఱిలోఁజేరు గానగుకొరమునికం తెనిపుఁబడినకొకడు లేడయ్యె. ఆతఁడు కమనేర్పరి యగు తామ్రకారుడు. దేవశాస్త్రగుడ్యముల నలంకరింప నాతఁడు తామ్రమున నిర్మించి తామర పూవులుప్రకృతిసిద్ధమగు పుష్పము లందుఁగొనఁదగు నెల్లసాగనులతో, మేలుమెఱుంగులతో, నింపారుచున్నవి. హిరమునిశిల్పనైపుణ్యమున కలరి సాలొమనుడు తనసనివారిలకుఁగావించిన విందున గౌరవపీఠము నాతనికి యొసఁగె. ఈతామ్ర కారునికర్పింపఁబడిన గౌరవానన మాతనియసామాన్య శిల్పకళాపై పుణ్యముచకయియొయునంగఁబడినది గానియూతఁడు పురురాజునికాదు.

* జరూసలమును నిర్మించిన యాతఁడార్య రాజగుపాలనుడు(Pauls)

శాస్త్రములకాలమున శిల్పిగతున్నతస్థానమొనగఁబడి యుండెను. గౌరవమున నాతఁడు వైద్యునికి ముందయ్యె. నేల్లురాజునగరున నాతఁడు రాష్ట్రరాజులతో నొక్కమేజా బల్లపొద్ద రాజకుటుంబపురోహితుని ప్రక్కను గూర్చుండెను. (ప్రజాభిప్రాయము)రాజులుగూడ శిల్పినే ట్లుగారవించిగో తెల్పుటకిది దృఢనిదర్శనము.

శిల్పివ్యావారమంతయు బాసరహితమైనది. తదాచరణయందేజంతుజీవమునకును హానికల్గదు. కావుననే బుద్ధమహాత్ముడద్దానిని “అగరియసిప్పణ్” “ఉత్కృష్టకళ” యనికొని యాడుచున్నాఁడు. కానిసింహళగోవీలొకశతాబ్దమునకుఁ బైఁగాదానికొనఁగిన యాచరణయద్దానికివృత్తిరీతముగనుండును. వారికది నీచవృత్తియయ్యె. నత్తెబట్టుటయు, నాకురాతిని ముట్టుటయు, వారికశుచియయ్యె. కాని వారుదాల్చిమేడితోకవేఁ బూనిబుగదలతో బొగలూడిననేల దున్ను తేవారికిగౌరవోద్యోగమయ్యె. గోవీలయ్యాయభిప్రాయములందుఁ గల్గినమార్పత్యాశ్చర్యకరము. నూతొండ్రకుఁ బై గానీచవృత్తిగఁ దృణీకరింపఁబడినదినేఁడు గౌరవవ్యాపారముగ నెంచఁబడుచున్నది. ఈవరిణామమురాఁబాలుమాలిన, నెట్టకేలకువచ్చినది. అదిసింహళదేశాదృష్టము. గోవీలలోనిమవపని, బంగారపుఁబని, నడపుఁబనిచేయువారు బయద్దేరిరి. వారావృత్తినిగౌరవనీయమైనదానిఁ గనెయచునరించుచున్నారు. దుక్కిదానిన హజమాలిన్యమునకై నిందింపఁబడెను. పాశ్చాత్యనాగరికతయలవఱినయే గోవీయునకుఁడును దనకులవృత్తి నవలంబించుటలేదు. ఆతఁడువైశ్వకర్మణునికళనే యాశ్రయించుచున్నాఁడు. ఏమి ! యీయభిప్రాయపరిణామము ! కానిశిల్పమేపారంభరీతవృత్తిగఁ గల్గినకులము నీయవివేకులుతక్కువగఁ జూచుచున్నారు. ఇంకొకదశకమరుగునప్పటి కీప్రశాచము కూడనంతరించి వైశ్వకర్మణుని మహిమన్నతివర్జము గౌరవముంబడయఁగలదు.

ఇరువదియేడవ ప్రకరణము.

వై శ్వకర్మణులు రాజసన్మానములొందుట.

వంశపారంపరికముగ శిల్పియగు నాతడు జన్మబ్రాహ్మణుడని యీహృత్తువు దొలిపుటలందుదాహరింపఁబడిన విషయములచే సంపూర్ణముగ స్థాపించఁబడినదని మేము తలంచుచున్నాము. అదియట్లుండవై శ్వకర్మణకులము తక్కువజాతికాదనుట సింహాశరాజులద్వారాని నమ్మానించిన రీతివిబట్టియై విశదముకాఁగలదు. రాజులువారి కెట్టిబహుశృతులొనఁగిరో, వారెట్టిగొప్పవదనల నలంకరించిరో, వారుబాధ్యతాయతములగునెట్టి మహాద్యోగములఁ జేసియుండిరో, యిచ్చవచ్చినదుస్తులనుగొని ధరించుటకు వారికెట్టి స్వాతింత్ర్యముఁజేసెరో, యీసంగతులన్నియు విశ్వకర్మకులము తక్కువజాతియను వారిసూచనలఁ దుడిచివేయును. ఈసర్వమును దురాశ్రేణులకు దూరముచేసివ్రసంచమునఁ గలయన్నిజాతులలోను దానికుత్కృష్టతమస్థాన మునఁగఁదక్కిన యేసాక్ష్యమును సింహాశరాజులు గోవీలకు స్త్రీపురుషులను విశ్వకర్మకులజులకు సేవకులుగనిచ్చిరను నీవాస్తవవిషయముకంటె నెక్కుడు సహకారికాజులదు.

సింహాశమందే జాతియనవంశన్నోలకింతు నెక్కుడు రాజమాన్యముల నొందియుండలేదు. ఇదియెంతయు వాస్తవము. “గన్లుట్రలా” “గన్లుట్రలా” లేక “గన్లుడ్డా” శబ్దముసాంప్రదాయక సింహాలయ భాషాప్రభావమున “గన్లుడ్డా” గానంతేసింపఁబడి కండిరాష్ట్రములందలివై శ్వకర్మణుల ప్రజ్ఞేకగౌరవవిరుదముగ నుపయోగింపఁబడుటందువలననే. ఈశబ్దమునకు “రాజువలన మాన్యముఁబడసిన విఖ్యాతలేక యుదారపురుషు” డని యర్థము. గోవీలదృష్టినినే డిగౌరవవిరుదముకూడ దానిఁదాల్చిన యాతనికవశీర్తిగఁ గాన్పించుచున్నది. ఇయ్యదిగోవీతెగలుగాపంచ కుట్రలవలని ఫలమేయనుట స్పష్టము.

వైశ్వాకర్మణులకొనగబడిన శాసనముల (Sannasas) లో ముఖ్యతమమగువానిలోఁ గొన్నిటి నీక్రిందనుదాహరించు చున్నాము. 1708 సం॥ లో వీరవ్రక్రమశాహు సంగేదసింహుఁడు “యతిసువర” యందున్న “కురుకుత్తిలోని” రత్నముదలిదవుండ. * 9 అభరానాచారికి గురుకుత్తిల, ఏల్మలచాలగల్పెలో హిస్సెరందేనియ, మురుతగహముల్ల, తియన్నాదేనియ, యను పొలములను, మెఱకపల్లపుభూముల, నాతనియుద్యోగమునకు సంబంధించిన సకలగౌరవచిహ్నముల (Angulw and dalupathas) నుదాహరించెను.

1664 సం॥ లో ద్వితీయరాజసింహుఁడు మహాగోడావాస్తవ్యుఁడగు సందు నైదియను నాయనకు మహాగోడాతామ్రశాసనము నొసఁగె. అతఁడు కొత్తావ్రభునగు వష్టమభువనేక బాగునిచాలసమున కి॥ శ॥ 1500లో హిందూదేశమునుండి సింహళమున కేతెచ్చిచిరవిఖ్యాతవైశ్వాకర్మణుని సంతతీయుఁడు. ఈశిల్పిశిఖామణికి గౌరవచిహ్నముగ రాజుదేవసింహమూలా చారినిగలిసికొన నకువావలమూలాచారినిబంపిస్తప్పపుటేనుఁగుపై యాప్రసిద్ధపురుషుని దోడ్కొనిరమ్మని పంపించెను. ఈయూచార్యుఁడు రాజునకొక దూరదర్శినిని, వాలుకాఘటికారమును గానుకగనిచ్చెను. రాజుసంతసించియాయూచార్యునికి మండలవల్లినామ మిడిన్హొకోరేళ్ళి (Lower Korales) నున్నకిని, గోడాయందలిమంగళగమాగ్రామగోపీగమాయి నేటికిని నీవకుత్తిదాని నాగ్రామపుట్రభువంశముగ గణింతురు.

1768 లో సింహళమి? రాజులలో ద్వితీయుఁడగు శ్రీకీర్తిరాజు సింహుఁడు న్నొకరేళ్ళిలోనున్న నకువావలియంపలి విజయవరదానదేవసింహమూలాచారికి తామ్రశాసనమును పంపింపఁ జేయునయ్యె” లయెను “అహం” పుట్టవల్లపు భూములనిచ్చె.

“దవుండ” యనునది యొకచిరుదనూచకము. దానిని భరించికొనుకొనికాతని నివాసమున ప్రాకృతస్నాయంకాలములందు మునున సంగీతమొనర్చుచు కురుకుమను మంగళ వాయిద్యమును మోగిండువారల నొసంగుదురు.

1763 లో నారాజే రాజకరుణదేవసురేంద్రమనువీరవిక్రమ సిరిత్తరాలూ అరశరణం వినిత్రచిత్రకర్మాంత నిర్మితనకల శిల్పతిలక నవరత్నముదలిదవుండ సిప్పాచారికి దివ్యసుగునామము, నొక తామ్ర శాసనము నిచ్చె. ఎడ్లీనియాప్రసిద్ధమగు రెండుశాసనములలో నిది యొకటి, గంపోత్రాలోని వల్వానగోడాలో నేబదనములును, నాల్గో రేళ్ళలో ముప్పదమునములను రాజుతనికి మాన్యముగ నొసంగెను.

1772 నామహీశుండ యెడ్లీనియాయందలి ద్వితీయతామ్రశాసనమును రాజకరుణమను వీరవిక్రమఅరశరణ నవరత్నముదలిదవుండ సిప్పాచారికొసంగె. 'ఎడ్లీనియాంకార' మనునుప్రసిద్ధ గ్రంథమునీ విషయముంగొనియాడుటకే యప్పటి కవిశేఖరుండొకఁడు రచియించెను.

1786 లో రాజాధిరాజసింహుఁడు మఱియుకశాసనమును శ్రీదంతథాతు మకరధ్వజ ప్రాక్రమఅరశరణ నవరత్నానిర్వర్ణ తిలక నవరత్నముదలి దవుండుఅభరానాచారికొసంగె. గరిపాలాలోని వల్వాన గోడాయందలి చాలభాగమాలని మాన్యములోనిదే.

1790 లో సీరాజే యెడ్లీనియాలోని మఱియుకప్రసిద్ధ శ్వకర్మణునికొన్ని మాన్యములను రాజకరుణదేవ సురేంద్రమను వీరవిక్రమ సిరిత్తరాలూ అరశరణ కర్మాంతనిర్మిత నకలశిల్పతిలక నవరత్నముదలిదవుండ సిప్పాచారియను బిరుదనామమునొసంగె. వీర్యవంతుమగు నొకయువ గంధేధముగొట్టేలు సందుఁగురుకత్తలమునను గొన్ని భూములును బహుమానములు.

విక్రమబాహు రాజుపండితనీలముఁ (Pandit Nilam) డను సుప్రసిద్ధ వైశ్వకర్మణునిచేబ్రాభిషిక్తుండయ్యె.

అయ్యవనరమున నారాజుపండితునిదగ్గిని, గూతును, గ్రామముగఁబునధహామి, విజయవరదాన, నామములచేగారవించె. ఒకమ

త్తకరిణియు, యవనిక, యిల్లుతుడుచుటకొకదాసియు, “బోవత పాత్తి” యనునంగీయు వీనికిఁదోడయ్యె.

1270 (?) లోఁ బండితవక్త్రము బాహునాహ్వనమున హిందూదేశమందలి కింబులవాపురమునుండి యుక్తసుప్రసిద్ధాచార్యుడు సింహళమున కేతెంచెను. ఆతఁడు మన్నే శ్వరమునందలి దేవాలయమును గూర్చిచేసెను. అందులకురాజాతనికి “మతుగళరాజకగుణాది వీరవరదాన విష్ణుమ్నానందనఆచారీ” యను నామమునొసంగెను. ఇదియకాకాతఁడు రాజువలన “బుంచికాల”ను, పిడియేనుఁగును, బానిసలుగ నల్పులుస్త్రీలను బురుషులను, మన్నే శ్వరపు దేవాలయమందలి యవనికను బాడుచేసినముప్పురు తమిళకరావాలను గొంతవేసిన జ్ఞాపకచిహ్నముగఁగరావులాయనబరఁగిని గ్రామమర్గమును బడసెను.

1640 లో సింహనారాయణుడు నిట్లు సమ్మానింపబడె. రాజాతనికార్యములకలర సప్రగం, మేడకొరేలులోని హెలావుడవత్త నందున్న కనటపిటీయాయందు ముచ్చదియముసముల కేదారమాన్యమొసంగె.

హులంగోమువాయందలి రాజవక్షభాగోత్తర సిద్ధరమొహత్తాయను నాయనమణియుక సుప్రసిద్ధ నైశ్వకర్మణుడు. ఆతఁడువరమగుఁగ విద్యాపారంగతుఁడు, మహామంత్రీవేత్తయై యష్టాదశబాధ్యతాయతోద్యోగములఁ బొందియుండెను. ఆతఁడు రూసిగమా, యోడగమా, అసపులుందన, మన్నే శ్వరం, పుట్టలమనువానికి “దిస్వావా” యు, హాలుమందపికి “లీకమా” యునై “ముహందిర” మనుపై నితోద్యోగముం గల్గియుండె. ఆతనినివాన మిప్పటికిని “వాలావువా” యని పిలువఁబడుచున్నది. ఇమ్మహా గౌరవమునకుఁ గారణములీక్రింద విషయమునఁ గనఁగును. రాజాకనూత్న పట్టణమును నిర్మింపనెంచి తడు చిత్రానమను మోహత్తావలన నెఱుంగఁగోరె. ఈతఁడునేడు కండియు స్థలముదులకుచిత్రమరి వక్కాగిచె. తక్కువయెల్ల చోట్లకంటె

నీతావునే యాతఁడనుకూలమైనదిగ నెంచుటకుఁ గారణమేమనియడుగ నాతఁ ఁఁడదిశ్వేతకూర్మముపై నానియుండుటచేతనే” యని ప్రత్యుత్తరమిచ్చె. ఈశాస్త్రియింత సాహసముగఁ జెప్పినవింతవిషయము విని నంతనే రాజునాశ్చర్యము రగుల్కొనియె. రాజుజంతువునుజూపుమని యాజ్ఞాపించుచు నట్లాకమతమును జూపఁజాలకపోయిన దానిందీయఁ దీయుగోతిలో నాతనిఁ బూడ్పింతునని వదించె. మోహంతలాచెక్కు చెదరక తెల్లమంటి పొరవచ్చువఱకుఁ ద్రవ్వఁడని సేవకులకాసతిచ్చి విశ్రమించె. సేవకులొక ప్రకారముత్రవ్వితెల్లమన్నరాఁగానే మోహ త్తాగారికెఱింగించిరి. రాజునకుఁగబురంపిరి. ఆతఁడు వచ్చినంతనేత్రవ్వారంభింపనహా ! యేమియాశ్చర్యము! శ్వేతకచ్చసముకట్టపైకివచ్చి ముమ్మారీది లోనికిఁబోయి యదృశ్యమయ్యె. అంతనాత్యంతిషహాస్య వేత్తవిస్మయనిమగ్నుఁడగు రాజుఁజీరి యాతనికిచ్చనచ్చినదిచ్చుటతోఁ దనబెదరింపుజెల్లించుకొమ్మని వేఱొనె. పరమానందభరితుఁడై రాజు తనిఁక బూర్వోక్తబాధ్యతాయుతోద్యోగములేగాకొక మత్తమాతంగ మును గట్టుముగనిచ్చె. తద్దంతావశదంతములపై నున్న చక్కఁడమి యీసంగతి నిర్వివాదనిదర్శమ నేటికిని నిలచియున్నది. ఆతని “జగత్ టూప్సీ” నేడు తల్పంతతీయుల యధీనుననే యున్నది.

1566లో ద్వితీయరాజసింహుఁడు పారినపునందున్న యుల్లం దుపీఠీయలోని కుంబరీగెడర మూలాచారికి “రాజకరుణ దేవనారాయణబోధి పక్షవిచిత్రచిత్ర శ్రీదంతథాతు మకరధ్వజభువనేక బాహు అభిషేకదంతసింహరత్న మహానామమూలాచారి” యను బిరుదనామ మొసఁగె.

కొత్తాయందలిభువనేక బాహురాజు గొండపోలగల్లుజ్ఞాపిచ్చినబిరుదముకూడ నింతఘనమైనదిగ, నింతశ్రాన్యమైనదిగ నున్నది. అది యిట్లున్నది. “విజయసింహ శ్రీదంతథాతు మకరధ్వజభు వనేకబా

హుమణికర్మ స్వర్ణకర్మతీకలసతన పుస్తరిముదలివుండ నవరత్నవల్లిఅభ
నాచారి.”

డెట్టినియాలోనిసిత్తర మూలాచారికి “భువనేక బాహుపుష్ప
దేవనారాయణ అభిషేక విచిత్రచిత్ర శిల్పాచారి” యను బిరుదముం
డెను.

అనంతరపు సింహాశరాజుల కాలములో దేవనారాయణ ఆచా
రిమొరొవకకొరేలునకుఁ “గొరలా” యైయుండె. ఆతఁడామండలమం
తటిని బాలించె. ఆశినికి దుతారామండల మందొక గ్రామమంతయు
ను “నిండగమా” గానెనఁగఁబడె. విశ్వకర్మకు హనుమంతుడిచ్చినట్లు
చెప్పఁబడు విచిత్రహనుమ (హనుమంతకొడియ) ధ్వజమును గల్గినఘ
నుడితఁడే. హిందూపురాణమందలి భయ కరవికృతాకార దేవతగా
వించిన సర్వనాశకర మహాద్వీపబాహులనుండి తన హస్తమునైదుని
ముసములు వెనుకఁబట్టి కందుల కొనఁగఁబడిన బహుకృతియదియె.
ఈవతాకమచంతరము మఱారా “కడిగ” రగునాంజాని యోరాబెలుని
యెద్దఁగ్గొనఁబడె. వివాహాది శుభములందు, నవరక్రియలాచరించున
పుడును వైశ్వకర్మణు లీతెక్కిమునుగొరవచిహ్నముగఁగొనిపోవుదురు.

బంగరుబహుమానములొందిన వారిలోఁ గొందఱు, దివేంద్ర
మూలాచారి, మంగళగమాబల్ నెడి. ఎ నియాఆచారి, బెల్లసమేస్త్రి
మున్నగుముఖ్యులు ఈక్రిందిప్రతిచిన్నియరువునఁ జూపఁబడిన బెల్లసమే
స్త్రికొనఁగఁబడిన సువర్ణచూడాలంకారము (Fillet.)

శాకశకము 1674 సం॥ న

శ్రీదంతధాతు మకరధ్వజ మండలవల్లి విశ్వ
కర్మరాజకరుణ మహాంజగమునకు దత్తమైనది.

సింహాళీయపాలనమున గౌరవవిరుదములు, బాధ్యతాయుత

స్థానములు, రాజబహుకృతులు:—

ఈ ద్వీపమున సింహాళీయ రాజులుపాలించు కాలమునవర్ణ భేదములతి దృఢముగ నాటుకొని చాలపట్టుదలతోఁ జూడఁబడుచుండెను. గౌరవోద్యోగముల నుత్తమకులస్థులకే యొసఁగఁబడుచుండె. పూర్వసాంప్రదాయములఁ బట్టికొన్నిచోలూను నీకర్మశాస్త్రభువుల పాలనములందె విశ్వకర్మవర్ణస్థులు మున్నదాహరింపఁబడిన గొప్పబిరుదులను, ముఖ్యమగునుద్యోగములను, విలువగల భూదానాదిబహుకృతులనుబొందియుండిరి. అయ్యధిపతులు, రాజులు, యనరాజులు నిట్లముద్యోగములను బిరుదములనొసఁగుటయందు పూర్వశాస్త్రసూత్రములకు లోఁబబడియెసఁడుచుకొనిరివై జయంతమునుండికొన్నియుదాహరణములిత్తుము.

“అథాతఃఆచార్యదానంపశ్యమాః”

“మేమిఁకపై నాచార్యునకుదాన మొసంగఁదగుపదార్థములం బేర్పొందుము”

“పురస్ససాదమాలించ

సర్వభూషాయథాతథా

మంగళాన్ సర్వభాగ్యంచ

కత్పణాందానముచ్యతే.”

“పట్టణము, దుర్గములు, కిరీటమాభరణములు, తొక్కినుటకుఁగాచుకొనుటకు వలయునాయుధములు, తక్కిన సర్వవిఘోషకరణములు, వీనిని నిర్మించి, యలంకరించు వారలకు వారడిగిన యెద్దానినైన నీయవలయును.

“మంగళంచ సద్భుజభవం

వేష్మమాత్రప్రదీహకం

కిరీటంచోక్తకం శీర్షం

పంచాంగం పంచభాషకం.”

“ఏతత్సర్వమభోగ్యంచ

కిరీటముత్తమంతగా

సుప్తమాచార్యతోషంచ

సర్వవృత్తకరంస్మరం.”

“రాజనకాతని నగరమే నగరు. ఆతనినగరే యాతనికిజేయి, ఆతనికిరీటమే తచ్చిష్టుము. ఆతనికరములు, చరణములు. మణికట్టు, వీనినలంకరించునవే రాజభూషణములు: అవిభిక్షము, ఛత్రము, కిరీటము, పాదుకలు, చామరము వీనినన్నిటి నీయవలయును.

“ప్రాముఖ్యమునఁ గిరీటము తక్కినయెల్లవస్తువులకంటె సుత్తమమైనది. కిరీటమునిర్మించిన యాచార్యుని బరితృప్తుఁగావించిన సృష్టిశుండు నిఖిలై శ్వర్యసంపన్నుఁడగును.”

“స్థపతిమాచార్య సర్వ

కిరీటాకారస్య శిల్పిభిః

యత్రాయత్రాహ్య సంతుష్టాః

యదస్సర్వార్థ నాశనం ”

“అన్నిటిని నెఱవేర్చిన ప్రిధానాచార్యుఁడా చార్యుఁడు. శిల్పి వీరిలో నెవ్వనికేని యాగ్రహము ఛట్టించిన నారాజుదరిదుగ్గఁజే నాశమొందును.”

“హస్త్యశ్వరథనచ్చత్ర

ఊలరాజాధి వాహనం

శంఖకాహళ వాద్యంచ

దాసదాసీచదానకః”

“గజములు, గుఱ్ఱములు, ఛత్రములు, రాజాందోళములు, శంఖనాదములు, బాలురు, బాలికలు, వీనినన్నిటిని యుదగును.”

“కంకణం పాదభూషంచ

నర్మయస్త్రివీణకం

హారకుండల మాలాచ

బాలసత్తంచ ఘుద్రికం”

“కరచరణభూషణములు, మౌక్తికములు, కుండలములు, హారములు, ముద్రికలు, వీనినొసంగ నగును.”

“నర్వభూషణ రత్నంచ

వస్త్రాదిధుభాస్వసి

గ్రామాదిక్షేత్రభూమిచ

గోమహిషాది చాలకః”

“నర్వభూషణములు, నకలరత్నములు, నిఖిలవస్త్రములు, ధనముభాస్వము, క్షేత్రములు, పశువులు, వానినిగాచుటకు నేవకులువీని నీయందగును.”

“మాతృమగ్రిమసీషంచ

మాలిమాచార్యకం తథా

పురోహితా శిల్పమార్గాన్

అవధ్యాసంచక్షేప్తపైః”

“రాజుత్వం, యాతనిరాణి, కిరీటముచేసిన యాచార్యుడు, రాజుయొక్క ప్రధానమంత్రి, యాతని యాభరణములఁగా వించినయాచార్యుడు, వీరినిరాజెన్నఁడు దృఢీకరింపరాదు.”

“మాలిమాచార్యకాః కిర్తు

శీవితాంగ ధనక్షయం

యజమాంశ్చ కృతాన్యత్

సర్వభోగ్యాయునశ్యతి.”

“కిరీటమునిర్మించిన యాచార్యుని పాదమునుగాని యవయమునుగాని ధ్వంసమొచ్చున, పాతవిశ్వ శిర్షమునిర్మించిన, నాచార్యుని శ్వర్ణమున కెగుఱుటెల్లను.”

“యత్ యత్ సంతృప్తిదానం దత్తమ్

తత్ తత్ స్వామి ఫలానందదేవో

దదతి నృస పక్షిం చ

అభివృద్ధికి రాన్ నదాన్”

“రాజాచార్యు నొసినంతోప జన్మించినాచార్యుని శ్వర్ణముల గల బ్రహ్మ మానమును.”

“ఏతత్ విశ్వకృతా చార్వీణీ

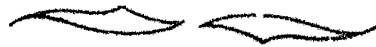
బ్రహ్మపురోభావివ్యత

తత్ర వేదోక్తకం విద్యాత్

హోమకుండాగ్నికం విధేత్.”

“ఈయన్నింటిని నిర్మించి యలంకరించిన యాచార్యులకు బ్రహ్మసంతతి ఆతడు సర్వహోమకర్మలను వేదోక్తముగ గావించుచును.

పూర్వసత్రము లందలి విషయములకు బ , యిపుడు సమగ్రముగలయేమానవులకు వైశ్వశిర్షములకు బూర్వగాజానానము గావించుముగాంచకుండగలదు ! నిష్పాక్షికముగ, సభిమానరహితముగ, బరిశీలించిన విశ్వకర్మకులజాతి శూద్రులుకాక పౌరుషగాక, తద్వ్యతిరేకముగ బూర్వోదాహృత ప్రమాణముల నాధారముగ గొందుమని, వారి భూభాగస్థ సర్వమానవులందు సుత్యప్రతిమ జన్మగలవారనుట నిస్సందియముగ నెల్లవారలకు జెలియగలదు.

(ఇరువదితొమ్మిదవ ప్రకరణము)

—:0:—

మహామొదలియారు రాబెలుడు.

ఈనీవుమును యూరసియనులు జయించి స్వాధీనపఱచు కొన్న తమవారినిచటఁ బాలించి తదధిపతులు వైశ్వకర్ముల నెల్లదరించి రోయిఁకఁజూడ నలసియున్నది.

సింహళము డచ్చినారినాలన యందున్న కాలమున మరాటా యందలి దుర్గములో నొకశాస్త్రశాలియగు సింహళీయుఁడుండె. అతని పదవ సింహళమున నట్టివాఁడెక్కడ నుదయించి యుండలేదు. మాచె వ్వనాశఁడు డాన్ ఆంగ్లోని యోరాబెల్ విజేంద్రవిజయ సింహుఁడు. అతఁడు విశ్వకర్ములతోఁపన్నఁడు “రాబెల్ వర్ణనావ” యనుగ్రంథము, రాబెలుడు మహామొదలియారు వదవింబ్రతిష్ఠింపఁబడిన యవ సరమునఁ దనుత్సవఁజ్ఞాన కార్థము రాబెలుని సమకాలికుఁడును మహాకవియనగు కవిశేఖరమల నరుఁడవచ్చించి యీకావ్యము, మృధుమధు రక్తలియందును, భాషాసౌప్యము నందు నీరీతికావ్యములలో దేనికిఁ దీసిపోని యీకావ్య, మాతఁడవంతరము మహాసమ్మత రాజైన మనువు సంతతీయుఁడని చూపుచున్నది. మనువు విశ్వక కుల మూలపురుషుఁడును దేవుఁడుగ నారాధింపఁబడు వాఁడునగు వ్యకర్ముని జేష్ఠపుత్రుఁడు. కులముచేతను వృత్తిచేతను గూడ లోహకారుఁడగు నీమనుమహా నీయుఁడే సూర్య, చంద్ర, చాళుక్యరాజ వంశములు మూడిటికిని మూలపురుషుఁడు. ఇందుమొదటి దానినుండియే తిరువాత బుద్ధత్వమునం పాదించిన ప్రసిద్ధుడగు సిద్ధాధుఁడు జన్మించె.

నేడుడొండ్రాయనఁ బరఁగుచున్నదే వినువరమున రక్తచందన నిర్మిత విష్ణువిగ్రహముంబ్రతిష్ఠించు పవిత్రీకా మునకు నివేదించఁబడిన మహాదేవాలయమును గీర్తిశుక మెనిమిదవ తాబ్దమున దాపులు సేసభూపాలుఁడు నిర్మించె. తదాలయనిర్మాణమునకై యాతఁడు హిందూదేశమునుండి తరఁచాఁచి, లేక, విశ్వకర్ములమున జనించిన శిల్పకళా ప్రావీణులనేకులను సింహళమునకుఁ దోడ్చిచ్చె. వారుమరసలువాయను

నూత్నానాన మేర్పఱచుకొని యటంచాడుకొనిరి. ఈపనివారలయందు లకమాతయను నాతడెద్దితీయుండు. సరిగనాతిని వంశమున బే యాం టోని యోరాబలుండు బయించె. 1661 ఏప్రియలు 28 న జేసీనిరా బలుకు మహామునలియారు పదవియునంగ బడి. ఇదియగాకయా తఁడు మఱోరా “కడిగరు” గిరువడో లొమ్మిసుగో కేసునకు ముదలి యారు, ఎత్పండేనులేక, కరువిముదిలియారు, గ్రాన్యక్షరశాఖా (Grain-Tax Department) ముఖ్యుండు, మఱారాయందును గొలొంబోయం దును గూడలాండ్రును, లేక, కార్యనిర్వాహకసభా (Executive Council) సభ్యులలో నొకఁడునై యుండె. అతినికేమహా మొనలి చూరు పదవినొ సంగు నవసరమున నిమ్మహాసీయునికి గౌరవచిహ్నముగ నెల్లబండీలును హత్యాది మహాషములఁ గావించి కఠిన శిక్షకుఁబాఱుకొలుగఁ జేయఁబ డిన వారుగూడ కారాగృహ నిర్మకులై గని పూర్వోక్త కావ్యము చె చున్నది. బాబ్డియనుండిద్దాని నిగూఢి పఱచుచున్నాఁడు. ఇంతియఁ కయితఁడు సింహళీయ భూకాంతం దాగ్గొ నిగూఢించె. బాబ్డియ నుండిందొక విషయమును 702 న పుటయందుఁ జేక్కొను చున్నాఁడు.

“రాబెలుండు, పరాక్రమవంతుండగు సింహళీయుండు, మఱా రావాస్తవ్యుండు. హక్మనానుండి దాడివెడలె. తత్సమయమునఁ బదు గురు యూరపియను వీరులును, బదునేపురులాస్కారీను శూరులు, నా తనిశరీర రక్షకభటులై యుండిరి. సింహళీయ సైన్యాధిపతిరాబెలుండా దుర్గమున లేనివార్తఁజెలిసికొని యద్దానినిముట్టడించి వశముచేసికొన నూఱ్వురుయోధులంబంపె. రాబెలుండివృత్తాంతము వినితక్షణమేమఱ లివచ్చి శత్రుసంఖ్యజూచిభీతిల్లక, పైఁబడియోడింపవారు చెల్లాచెద రై పిక్కబలముచూపిరి.” సింహళీయరాజురాబెలునికొ ర్యసాహసముల కెంతయునచ్చెరువొంది యాయవమానకర విషయమునకై విచారింప క, యాతనియెడబరమస్త్రైతిఁబూని యమ్మహావీరుని సాహసాదిగుణము

లఁ గనుంగున్లుఁగొనించు నాతినిగేగేతనములను, హాటకహారములను, రత్నతఖచిపాదుకలను, గృహణమును గానుకగఁబంపించె.

సింహళీయ తాజాతనికమ్మహాగౌరవచిహ్నము లర్పించునప్పు డాశూరశిఖామణియెననో బాగుగ నొనఁగి యేయుండె. ఆబహుమాన ములైనను సింహళీయ రాజహస్తములనుండి పొందనున్న నెవ్వరును సింహళీయమాత్రమే మున్నదని యపేక్షించగలయట్టివిగాని సామాన్యములుగావు. రాజెలుని కులమాతని నట్టిపాదాభోషికముల కన్తుని గావించె.

సింహళీయునడచ్చిపాలకులు గావించిన మహాముదలియారు లెల్లరిలో నాంటోనియో రాజెలుఁడొప్రథమును. అతిసుప్రసిద్ధుఁడు. ఆతఁడు మహావిక్రమశాలియగు వీరుఁడు. కావుననే ప్రభుత్వమువారట్టిగౌరవమును, గొప్పపదవులనాక్రమించువారలకు మాత్రమేయునఁగఁబడుమహాగౌరవచిహ్నమును, యూరపియును సింహళీయయోధుల శరీరకక్షకభటవర్ణము, నొనఁగియుండిరి.

1661లో సింహళీప్రభు (గవర్నరు) వగు గౌరవనీయులైన అడ్మిరల్ రిక్టార్ వాల్ గోయెన్ గారు రాజెలుఁడుడచ్చిప్రజాతంత్రమునకుఁగా వించిన యసాధారణసేవలకు నంగీసించి యాతనిగౌరవ నువర్ణవతకము నొసఁగె. ఆయ్యది సింహళీడచ్చి ప్రభుత్వమువారెవ్వనికిఁ గానియొసఁగిన వానిలోఁబ్రప్రథమము. ఈవతకమిచ్చికినిగలను. నేడది మహారాయం దురాజెలుని పంశీయుఁడగు నొక్కనియధీనముననున్నది. “రాయల్ ప్రియాటిక్ సొసైటీ” యొక్క సింహళీశాఖవారి 1903 సంవత్సరపుసంచిక (Journal) 54, సంపుటము (Volume) 18, యందలితమ “డచ్చివతకముపై నిటివ్యాఖి” (Notes on a Dutch Medal) నురాజెలు యందు చాతీపియఁగి గారు సేద (Said) నురాజెలుగా బొరపడుచు⁶ రప్రమాదమును గావించియూరింప “గాలములండేసి వానినినముద్రతీర

ముననమ్మి" జీవనమొనర్చుచుండిట్లు వర్ణించిరి. పియగినుఁడుగారు వివరించిన విషయములన్నియుఁగూడ బబరగఢాయందు జెప్పినయాపురస్ బ్జీవితమునకు సంబంధించినవేగాని, గాలములఁజేసి జీవించవలసినంత యవసరములేనకుఁ బట్టియుండఁగలిగి మహాధనికులగు జనసేజనకు జనించుచుండిన రాబెలునకుఁ జొగుపవిగావు. ఈఅంకోనియో రాబెలుని గూర్చి చరిత్రకారుఁడగు వాలెక్ టీన్ డచ్చి భాషయందువ్రాసెయున్నాడు. రాబెలుని సాహసకార్యములన్నిటినిచ్చట లెక్కింపనవసరములేదు. కాని మేము మునుచెప్పినకొద్దియూ యూసింహాధీయవీరుని స్వభావ ప్రతాపములఁగూర్చి తగుమాత్రమే తెల్పఁగలము. అంకోనియోగారాబెలు డావత్సరముననే మటారా అడిగరు" గావించఁబడె. అప్పటినుండియు నాతఁడీరుదముననే సామాన్యముగ నెలుఁగబడుచుండె.

రాబెలునిసభ్యునిగఁగల్గి 73 వ పుటయందుదాహరించఁబడిన కొలంబోలండాడు (Lan drad) సభ్యునికీందీ ఘనులగల్గియుండె:-

- 1 పియట్రిడ్యూపాంకో, దిన్యావా
- 2 అండ్రిన్లోజ్, లెఫ్టెంట్ దిన్యావా
- 3 పర్లంకోగేలునాయకుఁడు (Captain)
- 4 డాన్ జావనీడికోస్తా మొదలియారు.
- 5 మటారాలడిగరు (అంటానియోగారాబెలుఁడు)
- 6 నల్వేవండర్ మొదలియారు.
- 7 నెగంబోయొక్కయధ్యక్షుఁడు.

మటారాలండాడు నందేవురు సభ్యులమాత్రమే యుండిరి.
తన్నామములియ్యవి—

- 1 లెఫ్టెంట్ హెర్బర్ట్ వై నాంటజ్, గల్లినాయకుఁడు.
(Captain)
- 2 హన్స్ జాకోబ్ బోజ్, మాటారయందలిధ్వజోద్ధోగి (Ensign)

အသံဇာတ် (Ovsser of the Eleaphants)

శివరాంకళి తానా యస్యః (Caption of the cinnamon
Department) ఎస్.ఎస్.జోషి బేస్.

4. దానోపావనకాండోస్తా, రాజవక్షాముదలియారు

5 మహారాష్ట్రాదిగరు, ఆంధ్రోనియోరాంబెరుగుగరు

ఈమనదీప్తిమూన సోపీయను పాలనప్రారంభించిన నాటినుండినేటివఱకునే సింహాసీయుడు నాంటోనియో గాబెలనికంటె నెక్కుడు ఖ్యాతిగాంచి యుండలేదు. ఎవఁడునతినికంటె నెక్కుడధికారముగల్గి యుండలేదు. తఱువాతికాలపు గోపీముదలియారు లీమహానీయునిముందున్నచండదివాకరునిముందు దివటీలు—నాస్తికల్పులు. ఆతఁడుసింహాళడచ్చిరాష్ట్రముల ద్వితీయప్రభువు (గవర్నరు) గఁజూడఁబడెను. ఆతఁడంతమిక్కుటముగఁ గారవింపఁబడి, నాతఁడట్టినుహాధికారముగల్గియుండె. మనుష్యునిపై మరణశిక్షవిధించుటకై నను గూడనాతనికధికారముండె.

ఆతనినెల్లరు నొక్కరీతిగనె గారవించిరి. ఆతనిజనహితేచ్ఛయు దాత్పత్యమును సింహాళమున ననదృశములు. ఆతఁడు త్రీవివించినతటాకములు, నాతఁడు నిర్మించినబాటలు, నాతఁడు నాటించినయుద్ధానములు, దనదేశీయుల యు సొగార్థమగునివన్నియు నాతనిఘనతనౌదార్యము నుగ్గడించుపొబలనిదర్శనములై నేటికినిబొబలసాక్ష్యమొనంగుచున్నవి. ఆతఁడు తనకాలపు సింహాళీయులెల్లరిచోను సుప్రసిద్ధుఁడు. నాటినుండియుఁ దత్సమానుఁడు నెఱుఁగున్నయయ్యె. నాతనిమించినయాతఁడు నిండునున్నయయ్యె.

ఘనంజగు నీరాబెనునివంశము మూలపురుషునికై మహాశిల్ప
యగు నులకమాతనుండి మనువునైనను బోవుచున్నదని వెనుకటిపుట
లందొకదానియందు జెప్పియుంటిమి. విజయునిమొదలు మహేశునివ

జకుఁ గలసింహాభరాజులెల్లఁ దన్నూలమునుండి యెనంభవించిననంగతి
కుండతెల్పియేయుంటిని. గోనీలును సింహాభమందలి గుతరకులముల
వారును గేలిచేయనెంచుకులమిట్టియది. ఇట్టివంశమునకుఁ జెందుటకా
నియట్టిమూలమునుండి యుద్భవించుటగాని లజ్జ మననయ్యది యేయో
గు మను లజ్జంపనునరయులేని లజ్జయే. జానాంట్లోనియో రాజులును
విశ్వకర్మకుఁబోద్ధవులు. కావుననాతఁడు తప్పకబ్రాహ్మణుఁడే. (స్వప్నచ
రిత్రమును శంకరవిజయమును చూడుము.)

ఈ స్వర్ణ సతకము గుర్తు. పేరితి

ఎదుటివైపు.

వెనుకవైపు.

ఎదుటివైపున జెక్కబడిన విషయమిదిగూన; రీతినున్నది:—

హూట్ డిస్ అడ్మినిస్ట్రేటర్
రిక్లాఫ్ వాన్ కోయెన్స్
ఫూర్ గోయెన్స్
విగ్గింగ్ మన్ మిన్
అథోనియా వాన్ కోయెన్స్
విడిని వాన్ కోయెన్స్
ఎన్ కో గీట్ వాన్ కోయెన్స్
డాన్ కోయెన్స్ 1661

ఇమ్మూలమున కీక్రింగుదాంధ్రీగణము:—

1661 లో అడ్మినిస్ట్రేటర్ (హూట్ వాన్ కోయెన్స్) వారు కోయెన్స్
చే బెట్రానుకు ముఖ్యవిజ్ఞులు (Upper vidane)ను. అంతా హూట్
రేలునకు గొరలా కుంగు వాంధోని మోగాజిలు వారి పట్టెలు
కొనగబడినవి.

వెనుక ప్రక్క హొకమానిన మురీయిక్కి గమూలబెక్కి బడి కున్నది.

సిలక్ హూట్ మిన్

కాక్ (Jack) హూట్, లేదా హూట్ ముగియా వాయూ
కుండు (Master of The Hunt) గా బెరుంబుధమమ్మ గయూనా గుండు.

ఈవరకము బోగ్గాను, హొగ్గోను కొర్రేలు, అనుమఖ్య అవి
జే" వగు వాథోనియోగా బెరుని కొనగబడినవి చెప్పదాని మూవచ
క్కబడిన విషయమును గొంచె న్నవ్వేగరించ వలసి కున్నది. 1599 వ
సంవత్సరాంత్యకాలమున రిక్లాఫ్ వాన్ గోయెన్స్ ప్రిథువు హాన్సివా,
సెలగనూ, దురుమునా, అయ్యుద్ధగాబెరుంబు గాంచి. విషయములను
ర్చివిం బెక్కి గమూహొలంబునకి పరిగెనాన కీ యుంబుగు వుం. అంత
(Cape of Good Hope) హూట్ ముగియా మును వ హూట్
రసెలలువట్టు మంజెజిబ. బెరుంబుధ మొంకొంపు హూట్ ముగియా

డ్" "ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ" యొక్కయు, "రాబెర్ట్ టాం పెన్సిల్వేనియా క్లబ్" యొక్కయు కార్య స్థానము లందని వార్యముగఁగఁగు జాగునకును, బతకనిత్యాణమున కగుకాలమునకును గావలసి యుండును. పతకము 1661 జాన్యువరి ప్రారంభమునకును బాగా నాపూర్వగావించి పంబడిన సంవత్సరమునె చానిస్ట్రేట్ యొడిపట్టు స్పష్టముగుచున్నది. పతకము 1661 ఏప్రిలు 23 వ తేదీనానఁగఁ బడియుండుటచే హాలెండు ప్రభుత్వము వారదిపూర్తి యొనపిదనుఁ దత్తాణమే సింహాసమునకుఁ బంపుట యందేనుచు జాగుగావించి యుండలేదని తెలియుచున్నది. రిక్లాఫ్ వాన్ గోయెన్సు ప్రభుత్వ అడ్మినిస్ట్రేషన్ మేజిస్ట్రేట్ ప్రభుత్వమున సరిగిన యువదేశము (Instructions) లందని ప్రెస్టిజీను గూర్చి "మాటారాయడి గరగు నాంధ్రోని యోరాబెలుఁడుగా" దనినచించి యుండు తెంతయుఁ బ్రశంసార్హము. ఈవిషయములచే "రాబెర్ట్ వర్గనావ" యందువర్ణింపఁబడి నట్లుపతక మర్పించు సందర్భమున మున్నుదాహరింపఁబడిన యసామాన్య గౌరవముల నొందిన యానఁడాంధ్రోని యోరాబెలుఁడే యనుటనిస్సంశయము.

కానియీవిఖ్యాత పురుషుని యెడనొక సింహాసన మండలాధిపుఁ (Civil servant) డగు గోవియనకుఁడు చూపిన గౌరవమేమి! రాబెలుని పతకమును గూర్చి చెప్పఁచు నీప్రభుసేనకుఁడగుయనముఁడు రాబెలుని కులముఁ నెగతాళిచేసె. ఏమియనరాధము ! కులమునుగూర్చిచెప్పగ్రంథానిక మనంతము. ఈదుగ్గాహ్య విషయమును గూర్చిచదువనిచ్చయుఁ గాలమున దృష్టవంతులగు నెల్లసంఖ్యాకులకు మాత్రమే కుదురును. నాథారణముగఁ సాశ్చాత్య విద్యాభ్యస్తలు వర్ణమునుసరకు సేయరు. రాబెలుని వర్ణమును నిందించిన యీప్రభుసేనకుఁడా విషయముననేమేని వేరీలుపెట్టుకొనె నాయని మానందేహము. ఏలననాతఁడా విషయమై యేమేని యెఱిగి యుండినలేఁజ్ఞాయపుట మాయకత్వము

నందానకుష్మంత నర్థముగ నొందుకొనబడియె యంతయోగిస్తే నప్పు
డాతఁడు రాజ్యమునికులమును నిర్మించి పోచించుచును. విద్యయేయీ
వ్యాధులనిగూర్చి లించు దివ్యోపదము.

మూవ్విదియవ ప్రకరణము.

గోస్వీతి గోపి యనులను యోసగించి విధము.

సింహాద్రిగోవిగ మాచములు తమకులను పరీక్షికాగునదన్నట్టితర
వర్ణముల దూసిండుచుఁ గొంఁపఁబఱచు హావికర దుగభ్యాసము గల్గి
యుండిరి. అదినరియగు సూక్ష్మపక్షి కంతమాత్రమును నిలువఁజాలని
తమజాతికే కడుపఁపాయకరమగు బుద్ధిలేని యభ్యాసము. ఇట్టికోపోద్దీప
కత్పరశీకములు యెడఁదక్కిన వర్ణములు చూపిన స్పష్టమగుదుదాసీనతవ
లననే యాదూషకులకు, బ్రతికూల విమర్శకుల నుండినపూర్ణ విశ్రాం
తియుఁ దదర్హకతినఁ ఖండనము నుండిదాటి పోవుటయుఁగల్గె. ఈయుపేక్ష
యెవారు తమయనత్య వాదమును సత్యమని స్థాపించుటకును, బ్రబల
ప్రతిరోధము ఘటించుటకును దావిచ్చె. సింహాశ్రమందలి విశ్వబ్రా
హ్మణులు, లేక, నైశ్వకర్మణులు వర్ణమను దానిని రూపుమాపిత ప
యకమగు సత్యమును బ్రబలకు బహిరంగపఱచుటతమ యనుల్లంఘ్య
విధియని గ్రహించిరి. ఇట్టానిని సాధించుటకే వారెల్లరు నొక్కటిగఁ
బనిచేయుచున్నారు.

ఇకమాప్రధాన విషయమునకు మఱుగుము. అంగ్లేయపాల
నాగంధదశయందు పితృకర్మకులజు లాప్రభుత్వమున ముఖ్యతమబాధ్య
తాయుతోన్నతోద్యోగములఁ గొన్నిటిగల్గియుండిరి. టాటింబ్స్న్ ప్ర
భునిపాలనమునని యనేరాలగ్రామ భోజకుఁడు మఱియొండలమునకు
ముదలియారు గావించఁబడి. సింహాశ్రమరాజపాలనమున గ్రామభోజ

కోద్యోగములి ముఖ్యమైనది. పశ్చిమపు మధ్యదేశ(Uppcountry) రతిమ హత్మయస్థానమున కాగ్రామభోజక స్థానమునకుఁ గలయధికారిబలము నదశాంశమైననులేదు.

ఇపుడుకాలముసంపూర్ణముగ సూర్యోదయించి. గోవీలుకుతంత్రములచేనాంగ్లపాలకులను మోసగించియనాటికాలమునుండియుసేద్యసమున నెట్టిబాధ్యతాయుత్తరానములఁగాని, గౌరవస్థానములఁ గాని యధిష్ఠింపఁబరిపూర్ణార్హతగలవారుగ నృథముగనమ్ముఁ బడుచున్నవై శ్వేకర్మములకు వదలితమకేకొన్ని యద్యోగములఁ బ్రత్యేకముగ నుంచుకట్లు చేసిరి. గోవీలకట్టి యర్హతకల్గఁగలదని చెప్పవలసివచ్చెను. ఏలననిశ్చయక మల్లరాజు గోవీకులన్నది కేవలవిశేష, నెప్పుడును, దేశమునను బాధ్యతాయుత్తరద్యోగము నొనగవలదనియొక శాసనమును బ్రకటింపి యది శాశ్వతముగనట్లొకపామాణఫలకముపై రచియింపఁచెను. దేశమునుండి పాలకులన్నడెప్పుడీరాజశాసనము నుండి నాతమునీర్పు గొనుచుండినవాగుండియుండును.

ఆంగ్లపాలనమును లోఁబడియున్న యూసింహళమున నేడుసాధారణోద్యోగము లన్నియుఁబ్రత్యేకముగ గోవీలకునాత్రామై గలుగఁ గబడుచున్న యొకప్రభుత్వవిభాగము (Department) గలదు. ఆంగ్లేయుఁడు నడిపించుచున్న యొకప్రభుత్వశాఖయందాంగ్ల న్యాయమునంతయు వెక్కిరింతలపాలుసేయు నీపాలనయెల్లవిధవిధచేసో తెలిసికొనఁగవలయు. ఇట్టిపాలన కేదోయొకగోవీకుట్రయే యుత్పత్తిస్థానమైయుండుననుటకేమియు సందేహముండఁ జాలదు. గోవీకులమే సింహళమునందుత్కృష్టతమమైనదను చిత్తవిభ్రాంతిమకృత్రినూం కూరము మమ్ముముట్టించుచున్నది. ఈవిరుద్ధమతమెంత త్వరలోమటంగలిసిన సింహళమునకంతమంచది. కాని యిట్టిపిందార్హమగు పాలనాకృతిమిప్పటికి నట్లేయుండుటాశ్చర్యము. భదేశాంతరక్షోకు కియ్య దెట్టికారణము ! ప్ర

జాగ్రయోధిలాషల కల్గి విభాగము! కాయదత్తకల మూర్ఖముల
లివిధవర్ణములకు భవములు, వైరము, విద్వేషములను చేయుటకీ యు
ద్దేశింపబడినది. ఇట్టిచింతవ్యాధికారములపై బహిష్కరింపఁబడెను
తల్లి. ఈవోషయాశాభికారి. కనుకను హరిశ్చంద్రునిమహిమ
ప్రవేశపెట్టె వానిదేయిమ్మనె యున్నది. నిజముగదేములగు శత్రు
ప్రజలపన్నాధికారముల ముట్లమునుట దీనికూర్చివచ్చును. ఇట్టి ముట్టి
మునకింకయు భంగకరమని తెలియఁజూపకేయి ముట్టివచ్చుననిమఱు
గములేదు. మొత్తముగదేములను శత్రుచింతవ్యాధికారముల భయం
మొనర్చుటకమయధికారముననే బోధింపుటను బాపకేయివారిము
మాదేశియులెప్పుడు గగిహరింతురు?

ముప్పాడువల్లిగరము.

వర్ణముభయంకరమగుచేయు.

మానధానియను ముగగురిగింప, నాదుగలమానవహితీ యం
తయుఁగానున్నను, పుష్పవేణిగరిగగనివాగు. కాని కానిగిమము కా
రిపవర్ణముకి భవములు గల్గింప. జాగ్రయోధ, కులగిను, ప్రశస్తికా
నుగ్రాను బాహుగర్భిపనిగి మున్ను. బాహుగర్భికి బోలియును
నాల్గవదానిగింతును మొదటిగింతును మూడవదానిగింతును తొలగి
దొండవదానిగింతును పగ్రత్తిమదానిగింతును మూడవదానిగింతును
శూన్యగింతునెట్టి పరివర్ణగిమమునడ. బోలియును. బాహుగర్భ
రును మొదటిగింతు ముదినాదుకాని, కిదిదానిగింతు బాహుగర్భిగల
గాని కాను. పృథ్వికామీ నిర్మితుకార్యముం బానును. బాహుగర్భిగిం
తుమట్టియుగి దానిదేములగింతును బాహుగర్భిగింతును బాహుగర్భిగింతు
ను. కానిగింతుగింతుగింతు ముట్టి ముట్టిగింతుగింతుగింతుగింతుగింతు
నీయము. పునాదిగింతుగింతు పరివర్ణమైపది.

వర్ణమైకమత్యమునకును, బుద్ధులునుకలిసికావించుచు నగునకార్యము నకును హాసితగమగుచునుచేటు అట్లున్న శిష్యులుగునును మీ నేనమునకు నవాచ్యతోకావహమగు ననుజ్ఞితవాచము. అట్లువదియొక్కకింపట బ్రహ్మచర్యము నందేదేశముననున్నట్లుబ్రాహ్మణాచారముల బట్టుకొని వ్రేలుటయందెక్కువ నట్లువలెనుగాని, వర్ణభేదములను బాటించుటయందెక్కువ పూనికనుగాని, కల్గియుండలేదు. వారానిబంధమును బాటించునంతకాలమును వారున్నంతసేదోదోషముల నయ్యుచును బడియుండిరి. వారొక్క దృఢసంకల్పముతో నుండును నీధర్మగ్రాహిని దరిమివేసిరి. తత్పర్యవసానమునేను నన్వేషించుటతో బ్రజ్వలించు చున్నది. వర్ణమను నియమము నీచప్రసాది యర్థములేనిది, తుచ్ఛమైనది, పునాదిలేనిది. మనముచూచుమును ఆర్యోయందుమహా విభవమున ఎక్కువనింపింహళీయ అతికింజిందినవారము కాని యకటా! యదియట్టియధమస్థితికివచ్చినది! మనముగతయెడతెంపు గనుంటిమోచూచుడు. ఆయనకేమిత్తయు నున్నాభవించుట యంద నిరసనము, మనలాభమునైకమమము కలిసి ననుచేయుటయందాయనిష్ఠము న్నష్టముగఱాతియను భయంతో నద్రవమునలనకల్గినది. మన మద్దానినింకను సాగించుదమా? లేక జూనుకొనినదారిలో మనమే యీభ్రాతృసౌహార్ధమునకుగంటుకొని, సౌరాధికారములభ్యంతనమొనర్చి, యైకమత్యసఖ్యాభివృద్ధిల గాంచుదమన్న దాటగారి యడ్డెనిల్చుమున్న యువద్రవమున గడదొక్కిన దమా? ఈ ప్రశ్నమునకు న్నష్టము గడద యమె జవాబుచెప్పభారము మీయది. ఆప్రశ్నోత్తరముమీద మీరాజకీయసంరక్షణమును, దేశీయోద్ధరణము నాధారపడియున్నవి

సంపూర్ణము.

